

Giới thiệu Tên Kia! Tôi Ghét Anh

Tên Kia! Tôi Ghét Anh là truyện teen hay của tác giả Suzuhara-Ayano. Truyện với nhân vật chính là Phạm Mộc Lan (nó)

- Là một cô gái có tính cách vui vẻ hoà đồng, ương bướng tình nghịch
- Rất thích đi du lịch, những câu chuyện kinh dị và rất mê truyện manga
- IQ: 200/200
- vì học giỏi wá nên đã giành được suất học bổng sang Nhật

Stukimori Ken (hắn)

- Là một cậu ấm của gia đình giàu thứ nhất thế giới chuyên về lĩnh vực: kinh doanh khách sạn, bệnh viện và trường học.
- Một con người lạnh lùng thờ ơ với cuộc sống và luôn lấy người khác là thú vui tiêu khiển. Đặc biệt là rất “đập troai”
- IQ: 200/200

Hino Miyuu (bạn nó)

- Là một cô gái có tính bất thường sáng nắng chiều mưa, rất tốt bụng và thẳng thắn nhưng một khi giận lên thì có thể phá tan ngôi trường đang học
- Là con gái của tập đoàn đá quý lớn nhất nước
- IQ: 185/200

Shuja Mizuki (bạn nó)

- Là một cô gái dễ thương thân thiện và ngây thơ vô số tội
- Con gái của tập đoàn công nghệ điện tử mẹ là một diễn viên nổi tiếng
- IQ: 190/200

Takahashi Kyoya (bạn hắn)

- Đập troai không kém cạnh hắn chỉ hơn hắn tính dịu dàng hay quan tâm giúp đỡ người khác
- con trai của tập đoàn chuyên về xe hơi, lĩnh vực y tế và kinh doanh khu thương mại. vân vân. ... mây mây. ... lớn ngang ngửa gia đình Ken
- IQ: 200/200

Yadashi Jun

- Đẹp trai có độ sát gái rất cao thay bò như thay áo nhưng một khi đã yêu thì rất chung tình
- Con trai của tập đoàn chuyên về ngành du lịch
- IQ : 190/200

Còn một số nhân vật khác sẽ giới thiệu sau.

Mình có thể viết truyện không được hay lắm nhưng xin mọi người chiếu cố và ủng hộ cho mình.

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

-Oa...hu...hu ba mẹ ơi anh ơi mọi người ở đâu

Một cô bé khoảng ba, bốn tuổi đang khóc nức nở

-Sao con lại ngồi khóc ở đây ?- một người đàn ông khá trẻ khoảng 29 tuổi hỏi cô bé

-Ba mẹ của con không có ở đây- cô bé trả lời

-Vậy họ đang ở đâu- người phụ nữ đi bên cạnh hỏi

- Con không biết con sợ lắm- cô bé nói như sắp khóc

-Vậy con có muốn làm con gái của chúng ta không ?- người phụ nữ hỏi

-Thật không- cô bé hết khóc và nở một nụ cười

-Vậy từ giờ phải gọi anh là anh hai nghe chưa- cậu bé khoảng năm, sáu ra dáng người anh nói

-Vâng- cô bé cười tươi

-Vậy chúng ta về thôi- người đàn ông nói rồi bế cô bé lên.....

~~~~~12 năm sau~~~~~

-Con còn không mau dậy sao con “heo lười” kia định làm heo quay sửa ak- mẹ nó gọi

- Mẹ cho con ngủ thêm xiu nữa đi- nó mè nheo

-Con có 10 phút để làm vsen và thay đồng phục đi học thôi đó- mẹ nó nói

Nó quay sang nhìn đồng hồ

- Á MUỘN MẤT RỒI

nó nhanh chóng phóng vào làm vsen và thay đồng phục khi chạy xuống dưới thấy anh hai nó đang nhàn nhã ăn sáng nó ngạc nhiên hỏi:

- Ủa anh không đi học sao chúng ta muộn học rồi

-Nhìn đi- anh nó nói rồi chỉ tay vào chiếc đồng hồ treo tường

-Ế.....mẹ lừa con sao- nó vừa nói vừa chu mỏ ra trong rất dễ thương

-Heo lười em không thể để cho cái nhà này được một sáng bình yên sao – anh nó nói với giọng thương tiếc cho căn nhà

- Mới sáng sớm mà đã gây chuyện với em có vẻ anh không muốn sống nữa phải không – nó tức giận nói rồi rượt anh chạy khắp nhà

- Anh đứng lại đó cho em- nó hét lên

- Ngu đâu mà đứng lại cho em đánh chứ có giỏi thì bắt anh đi haha

- Hải Nam không trêu em nữa- mẹ nó nói

-Mộc Lan mau vào ăn sáng đi không muộn học bây giờ- ba nó lên tiếng

Dù ba nó nói nhưng nó có nghe đâu vẫn tiếp tục công việc của mình là phải đập bầm dập anh trai. Nhưng trời cũng giúp nó đấy chứ anh nó chạy quá vấp cái cặp của nó đang vất chình ỉnh dưới đất ngã xuống, nó túm ngay được đánh cho anh vài phát rồi bước vào ăn sáng trước khi vào nó buông một câu:

-Ngu thì chết à ha ha

Anh nó nằm một đống dưới sàn nhà mà tức ói cả máu còn ba mẹ ở trong thì cười nức nẻ trước hành động của hai đứa con

-Cái nhà này mà không nghe tiếng cãi nhau hay ỳnh lộn của hai đứa nó thì không ăn cơm được- ba nó nói

- Phải- mẹ nó cũng tán thành

Sau khi ăn xong bữa sáng nó chạy qua hun má của mẹ rồi đi học. Nó nhanh chóng chạy lên phía trước để anh nó đi phía sau rồi gọi to

-Anh hai “rùa” nhanh lên

– Con heo mà cùng đòi chạy hơn rùa sao – anh nó nói rồi chạy lên phía trước (anh em nhà này có sở thích lạ ghê mỗi người một con vật)

Cuối cùng hai người cũng đến trường nhưng không khác gì mới đi ăn trộm về. Quần áo thì xộc xệch mồ hôi đầm đìa, hai người nhanh chóng chỉnh chu lại mình vì một hotgirl với một hotboy thì sao vào với bộ dạng đó được.

Vừa bước vào cổng trường đã gặp lũ ruồi nhặng và tiếng kêu vo ve của chúng

Bên trái

– Mộc Lan ơi hôm nay chúng ta đi coi phim đi- hs nam 1

– Mộc Lan hãy làm bạn gái anh đi- hs nam 2.....

Vân vân và mây mây (viết nhiều mỗi tay)

Bên phải

-Anh Hải Nam nhìn em đi- hs nữ 1

-Em yêu anh Hải Nam nhất- hs nữ 2

-Anh làm bạn trai của em đi- hs nữ 3.....bla.....bla.....

Đã quen với việc này nên hai người phóng nhanh hết sức để lên lớp vừa đứng trước cửa lớp thì tiếng chuông cũng reo lên. Nó bước vào ngồi xuống bàn rồi nằm dài ra (vì nó học rất giỏi nên học cùng lớp với anh nó)

-Này không khỏe à- Như bạn nó hỏi

– Không sao chứ -Hàng lo lắng hỏi

Nó xua tay nói:

– Không sao đâu vào chỗ đi cô giáo chủ nhiệm sắp tới rồi

Vừa nhắc xong cô Dương bước vào lớp cô bắt đầu với tiết chủ nhiệm cô nói

– Lớp chúng ta rất vinh dự khi một học sinh có thành tích cao đã được trường bên nhật rất coi trọng thành tích đó nên cho một suất học bổng du học tại trường danh tiếng

Cô Dương nói làm cho cả lớp rất hồi hộp chờ đợi không biết ai là người vinh dự đó

– Là em Phạm Mộc Lan.....

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

Cả lớp há hốc miệng trước câu nói sét đánh của cô Dương rồi bắt đầu bàn tán về nó

-Con nhỏ đó mà học giỏi j chứ

-Chắc nhỏ đó hối lộ để được đi du học chứ j.....

– Ồ không ngờ Mộc Lan giỏi vậy

– Nghe nói bạn ấy thi lấy học bổng đó.....vân vân.....mây mây.....nói chung là ghen tị có rồi khen ngợi cũng có

-Mộc Lan tí em lên văn phòng thầy hiệu trưởng muốn gặp em- cô Dương nói to cho nó ở dưới có thể nghe thấy

- Em đi thi lấy học bổng mà sao anh không hề biết- Hải Nam thắc mắc hỏi nó
- À thì mới đầu em thi cho vui thôi không ngờ lại thi đậu- nó nói mà vẫn không thể tin được
- Haizzz có vụ thi cho vui luôn à- anh nó thở dài
- Mộc Lan vậy cậu sẽ đi du học sao- Như hỏi
- À mình không biết nữa chưa quyết định được- nó phân vân nói
- Nhưng đi du học thì sẽ có tương lai hơn cậu cứ từ từ suy nghĩ- Hằng khuyên nó
- Ừm để coi tí nữa lên phòng văn phòng thầy hiệu trưởng cái j đã- nó nói.

Sau giờ học

Cộc cộc- tiếng gõ cửa vang lên khô khốc

-Mời vào- bên trong vọng ra tiếng nói

Nó nhanh chóng mở cửa bước vào

– Em chào thầy- nó lễ phép thưa

-Có phải em là Mộc Lan lớp 9a1 không

– vâng thầy gọi em có chuyện gì ạ

-Hôm trước em đã đăng kí thi lấy học bổng giờ đậu rồi em có muốn đi du học không ?

-Chuyện đó thầy có thể cho em thời gian để suy nghĩ được không ?

-Em cứ suy nghĩ kĩ thầy không ép nhưng thầy nghĩ với cuộc sống bây giờ thì đi du học là rất có lợi sau này

-Vâng, nếu không còn gì thì em xin phép

– À tí quên đây là đồng phục và sách hướng dẫn của trường và vài thứ khác do bên đó gửi cho em

– Em cảm ơn thầy vậy em xin phép

-Được

Kết thúc cuộc nói chuyện nhàm chán nó lễ bước trên con đường của dãy hiệu bộ trên tay cầm một cái hộp to đựng gồm đồng phục và một số thứ do trường đó gửi.

Nó nhanh nhẹn chạy ra cổng trường nơi anh nó đứng đợi nó

-Anh chưa về sao này em nói anh cứ về trước đi mà- nó căn nhắc

-Anh chỉ sợ heo lười không về tới nhà được- anh nó nói với vẻ lo lắng

– Rùa đi chậm hơn heo mà bày đặt làm màu à

– Thôi chúng ta về thôi- nó nói rồi nhanh chân bước không đợi

Đi được một lúc

– Anh hai em sẽ đi du học- nó nói nhỏ

– Em vẫn còn ám ảnh chuyện của quá khứ à

-Tuy là cuộc sống bây giờ của em rất hạnh phúc nhưng em cũng muốn tìm được gia đình của mình

-Em chỉ có mỗi tí kí ức và sợi dây chằng này thôi không biết em có tìm được họ không- nó nói mà trong lòng cảm thấy có gì đó buồn

-Em còn nhớ lúc em ngồi khóc ở giữa lòng thành phố Tokyo không ?- anh nó hỏi

-Nhớ chứ lúc đó em đã rất sợ giữa lòng thành phố không có ai quen biết lúc đó ba mẹ đã đưa em về Việt Nam và nuôi dưỡng em

-Em sẽ không hối hận chứ- anh nó hỏi

-Điều gì- nó thắc mắc

-Việc đi du học

-Em rất muốn được nhìn thấy nước Nhật Bản bằng con mắt sau 12 năm này hehe

-đây mới là mục đích thật của em phải không

-Thì sao đâu chứ- nó nói rồi chạy nhanh vào nhà

Tối hôm đó khi cả nhà đang ăn cơm

-Ba mẹ con đã đi thi và được một suất học bổng du học bên nhật

-Vậy con đã quyết định chưa- ba nó hỏi

- Dạ con quyết định sẽ đi du học

-Vậy sao- mẹ nó nói với giọng buồn buồn

- Con sẽ trở về trong kì nghỉ đông và xuân mà thời tiết bên đó khác bên này mà- nó an ủi

-Vậy bao giờ con đi- mẹ nó hỏi

-Hình như là tuần sau bắt đầu nhập học

-Sớm vậy sao- anh nó nói

-Ừm tí em sẽ làm hồ sơ chắc đi trong tuần này luôn để thuê nhà trọ và làm quen với khí hậu bên đó

-Tiện thể rảnh thì đi du lịch luôn chứ gì- anh nó mĩa mai

-Hai là người hiểu em nhất- nó cười nói

-Mộc Lan con ăn cơm nhanh rồi chuẩn bị đồ đạc- ba nó nói

Bữa cơm của gia đình trở nên nhảm chán không nói thêm gì.

Nó lên phòng mở cái hộp to dùng do thầy hiệu trưởng đưa bên trong là một bộ đồng phục rất dễ thương váy carô màu đỏ đen+áo sơ mi trắng thắt nơ cùng màu váy và áo khoác cũng cùng tông và một đôi giày búp bê màu nâu rất đẹp

Một quyển sổ hướng dẫn của trường làm riêng cho nó+ quyển sổ học sinh của trường

-Ồ đồng phục trường đẹp chắc trường này là của nhà giàu rồi (đúng vậy mừ chị, không người ta cho chị học bổng làm j)

- Vậy chắc sẽ có nhiều anh chàng “đập troa” nhà giàu- nó mơ mộng (chị này “hám troa” dữ)

-Cộc cộc- tiếng gõ cửa vang lên kéo nó về thực tại. ....

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

-Cộc.....cộc.....

Người đó bước vào trong nó sực khỏi cơn mơ mộng

-Giờ này anh còn qua đây làm gì- nó thắc mắc

-Đây cho em nè- anh nó nói rồi đưa cho nó cái laptop

-Sao lại cho em vậy ???

-Qua bên đây thì có cái mà tìm kiếm thông tin hay dùng để giải trí cũng được

-Không phải anh rất thích cái máy này sao

-Không lấy thì anh mang về à- anh nó nói rồi định đi thì

-Ấy nó là của em mừ- nó giật phăng chiếc laptop lại

-Qua bên ấy nhớ gìn giữ sức khỏe khi nào rảnh anh sẽ qua thăm em- anh nó nói

-Nghỉ hè bên này thì bên đó đang học nên anh hãy qua thăm em đó biết chưa

-Ừ nhớ gửi mail cho anh hàng tuần để anh kiểm tra đó

-Anh giống ông cụ dặn dò cháu gái vậy

-Em đó, chỉ làm nhảm vớ vẩn ngủ đi- anh nó nói rồi cốc vào đầu nó một cái

~~~~~tua tới ngày nó đi nào~~~~~

Trời trong xanh bên ngoài những chú chim đang cất tiếng hót líu lo chào ngày mới

Bên trong thì có một con heo lười đang chằm chằm ngủ cách ngon lành không để ý đến người mẹ đang rất cả hòng chỉ để gọi con heo này dậy

-Trời đi ơi giờ này mà con còn ngủ sau định nướng tới mức cháy đen luôn sao- mẹ nó thở dài nói

-Mẹ cho con ngủ thêm 5 phút nữa thôi- nó nhều nhều

-Không phải hôm nay con đi sang nhật sao mà còn nằm nướng nữa

-Ế WÊN MÁT RỒI- nó hét lớn rồi chạy vào phòng tắm làm vsen

Ôi trời bên ngoài nhưng chú chim dễ xương vô tội đã bị thùng màng nhĩ và đang nằm bệt dí chỉ vì tiếng hét của nó

Khi bước ra ngoài nó chợt nhớ ra là nó đi chuyến bay lúc 9h mà 7h mẹ nó đã lôi nó dậy

— Mẹ thật quá đáng sớm như vậy đã lôi con dậy

Nó lèo bèo như cái bánh bèo rồi cũng theo mẹ nó xuống nhà

Rất vô phúc cho cánh cửa phòng bị nó trút giận đập vào một cách không thương tiếc nên bị nứt ra làm hai

(Ồ hồng hỏ danh là đai đen karate)

Góc loi chơi của tác giả

Bật mí gia cảnh

Gia đình nhận nuôi nó cũng rất giàu, có một công ty nhất nhì nước Việt Nam và còn có một võ đường dạy võ(đây là truyền thống của dòng họ)

Nó tuy là đai đen karate nhưng lại không thể thắng được anh trai vì đơn giản anh nó cũng là đai đen judo

Vì ba nó người Nhật lấy mẹ nó người Việt nên có võ đường là chiến đương nhiên

Thôi thôi thôi lăm lăm thôi chúng ta quay lại truyện thôi.

Bước xuống dưới ba nó và cả anh nó cũng đang ngồi ăn sáng

-Ồ hôm nay heo lười định làm heo nướng à -Hải Nam châm chọc

— Em đang bực mình đấy coi chừng em cho anh nằm sâu ba thước nhang khói người không hết đó- nó nói giọng bực bội

-Hả đầu còn không lại mà còn hăm dọa à- anh nó thêm củi vào lửa

Nó tức giận lấy chân mình...

-Bộp.....Á.....

Nó không thương tiếc dẫm bẹp chân của anh trai mình rồi ngồi ăn ngon lành để Hải Nam ngồi đó với một cục tức.

-“Ngày mai là sẽ không thể nghe tiếng cãi lộn của hai đứa nó rồi”-ba nó nghĩ thầm

-Con đi chuyển bay lúc mấy giờ? - ba nó hỏi

-ạ ín ờ (dạ chín jờ)- nó ăn nhồm nhoàm trả lời

Hai má phồng do ăn wá nhiều (t/g-đúng là heo tham ăn không thể tin được là tui đã tạo ra cô đó

-kệ tui ai mượn bà ý kiến chó

t/g- pó tay.com.vn lun)

Ba nó bật cười trước hành động dễ xương của nó

—♠♠♠Ta là giải phân cách thời gian vô tình lượn lờ wa♣♣♣—

Tại sân bay Tân Sơn Nhất

-Con đi nhớ giữ gìn sức khỏe mẹ sẽ nhớ con lắm- mẹ nó nói mà bật khóc

-Đi học rồi mang bằng xuất sắc không được thì đừng về đây nghe chưa- anh nó lên giọng nói

-Xi...làm như anh giỏi lắm zậy ế- nó chằm chọc

-Nhớ qua bên đấy có gì khó khăn gọi về ba sẽ sang giúp con- ba nó nói

.....vân vân và mây mây.....

(Nói nhiều lắm nhưng tg sàng lọc bớt tại tg rất là lười viết ai có não thì suy nghĩ giùm zậy nha)

Đang lúc ngậm ngùi chia tay thì tiếng cô phát thanh bỗng vang lên

Chuyến bay sang Nhật Bản lúc 9h chuẩn bị cất cánh xin hành khách nhanh chân lên máy bay

Nó cười rồi tay với chiếc vali kéo đi những nó lại quay đầu lại nói:

-Con đi ba mẹ và anh hai nhớ giữ gìn sức khỏe con cũng rất nhớ mọi người

Rồi hình dáng nhỏ bé của nó khuất xa nơi cánh cửa.

Nó ngồi trên máy bay rời Việt Nam để đến với “Xứ sở mặt trời mọc” nó không biết rằng chuyến bay này sẽ là khởi nguồn của mọi rắc rối đang chờ nó.....

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

Tại sân bay Tokyo

Một cô gái có mái tóc nâu ngang lưng xoắn ở phần đuôi tóc và cái mái ngố+khuôn mặt trời cho hết sức baby khiến cô rất giống một cô búp bê, mũi thẳng tắp môi như cánh hoa anh đào

Làn da trắng hồng không có tí vết và sở hữu chiều cao vừa đủ xài đang kéo chiếc vali màu xanh biển

Đôi mắt màu hổ phách đang liếc qua liếc lại nhìn cảnh vật

Cô bước ra khỏi sân bay trước những con hình trái tim của bọn con trai và có cả những ánh mắt ghen tị của những người thua kém về mặt nhan sắc.

Và người con gái đó không ai khác chính là nó Phạm Mộc Lan

Nó chẳng thèm quan tâm mọi thứ xung quanh chỉ tập trung vào nhìn cảnh vật sau mười hai năm của đất nước mặt trời mọc.

Cô nhanh chân chạy lại quán nước gần đó mua một ly cà phê uống cho tỉnh táo vì đi máy tiếng trên máy bay

Stukimori Ken cũng đi cùng chuyến bay với cô cũng bước ra, bên ngoài phụ nữ cũng ngầy ngất trước vẻ đẹp trời cho của anh mái tóc màu đỏ hung đi kèm với mái tóc đó là khuôn mặt không có vết sẹo nẻo làn trắng nhưng vô cùng lạnh lùng

(Tội nghiệp nam chính mà giờ mới được xuất hiện)

Cô lon ton vừa chạy vừa suy nghĩ sẽ đi đâu chơi trước thì đụng phải một người ngã phịch xuống đất ề cả mông chiếc vali nằm chình ịch một góc còn ly cà phê vừa mua chưa kịp uống thì dội thẳng vào người đó cô nhanh chóng đứng dậy

-Anh đi kiểu gì mà đụng trúng tôi vậy hả ???- cô bức xúc nói

Hắn bị câu nói bá đạo của nó làm cho choáng cả mặt chừng vài giây rồi lấy lại phong độ lạnh lùng chét người vốn có của mình

-Cô còn dám nói nữa hả người không có mắt như cô thì đừng có ra đường- hắn bực mình đập lại

-Anh nói ai không có mắt hả- nó nói mà con giận đã tăng cao

-Ra cô không có mắt lại còn không có não nữa chứ- hắn nói mà cười như nhạo nó

-Tên đáng ghét kia anh nghĩ mình là ai mà dám sỉ vả tôi hả đến ba mẹ tôi còn chưa nói như vậy mà anh dám- nó tức giận hết mức hết

-Cô đi không nhìn đường còn đồ cả phê vào tôi đã không xin lỗi còn to mồm

-Cô có biết cái bộ đồ trên người tôi đáng giá bao nhiêu không hả- hắn xỏ một tràng cho cô nghe

-Kệ mặc xác anh liên quan gì đến tôi chứ- nó nói không kiêng nể gì

-Cô còn dám nói như vậy sao- anh đã đến đến giới hạn của sự chịu đựng nói

Nhưng nhận ra mình đang độc thoại một mình còn nó thì tức giận kéo vali đi từ đồi thừa nào rồi

Anh cũng đi lại nâng cái vali lên nhưng

-Ừa sao cái vali của mình lại là màu xanh biển- hắn ngồi đó thắc mắc như thằng điên

Rồi một người đàn ông khác lớn tuổi chạy lại

-Cậu chủ cậu không sao chứ ?- người đó lo lắng hỏi

giờ mới để ý bộ dạng của mình hắn lập tức nói người trung niên kia lấy bộ quần áo trong vali để hắn thay nhưng vừa kéo ra bên trong toàn là quần áo của con gái mới đầu chứ

Hắn không thể tin được vali của hắn lại bị nó mang nhầm đi mất tiêu ừ

Người kia thì ngờ ngàng hỏi lại

-Cậu chủ tại sao trong này.....

Không để người kia nói hắn nhanh chân đi ra ngoài xe với tâm trạng không thể tệ hơn nữa.

Trên xe hàng hiệu của mình hắn bực tức muốn quẳng cái vali này đi cho rảnh nợ nhưng không thể bởi trong vali của hắn có bản hợp đồng quan trọng mới ký nếu vứt cái này đi thì không thể lấy lại vali của mình, nên hắn ném đại cái vali vào trong xe.

Quay trở lại với nó

Sau khi nó tức giận kéo cái vali đi giờ nó định mở vali ra kiểm quyền sở nó đã viết những địa điểm du lịch nổi tiếng cần khám phá nhưng hơi oi vừa mở vali ra bên không có sổ không có quần áo của nó hay cái laptop mà anh trai cho trong đó chỉ có quần áo nam và một tập hồ sơ có tên bản hợp đồng nó

bị choáng trước cảnh tượng trên mà bực tức nói:

-Cái tên đáng ghét dám lấy mất cái vali của mình

(Trùi ui chị kéo vali của người ta đi rồi còn nói)

Nó móc trong túi lấy cái aiphone 6 ra ấn gọi cho một người

Tiếng đổ chuông một lúc thì đầu dây bên kia cũng nhắc máy

– Alô chuyện gì mà gọi cho ba vậy ?

-Ba oi người ta lấy mất cái vali của con ưi hu hu

(Chị này vừa ăn cướp vừa la làng)

– ăn cướp à con có sao không- ba nó lo lắng hỏi

-Con không sao nhưng đồ đạc, quần áo và hồ sơ nhập học của con đều bị tráo mất rồi

-Vậy con về biệt thự đi rồi ba tính

-Ờ ré mình có biệt thự bên này sao ba- nó ngạc nhiên

-Ba mới mua để lâu lâu gia đình qua để nghỉ ngơi

-Zậy giờ con đang ở đâu

-con đang ở khu trung tâm thương mại thành phố Tokyo đường xx.y

-Ta sẽ cho quân gia đến đón con còn về đơn nhập học cứ để ta lo

-Vậy nhờ vào ba nha pai pai Papa nha

Một lúc sao có một chiếc Luxury Laucher màu đen đậu gần chỗ nó ngồi rồi trong xe bước ra một người khá lớn tuổi. Ông bước xuống xe thấy nó đang ngồi liền chạy lại

– Tiểu thư- ông vội vàng gọi

– Ể quân gia Kim sao ông lại ở đây cháu tưởng ông nghỉ hưu rồi

-Tháng trước ông chủ gọi cho tôi nói là mới mua biệt thự bên này nên nhờ tôi trông coi

-Vậy chúng ta về thôi tiểu thư- quân gia Kim nói

– vâng nhưng ông đừng gọi cháu là tiểu thư cứ gọi cháu là Mộc Lan như trước là được

-Ừ- ông nói rồi mở cửa xe cho nó bước vào

Rồi chiếc xe từ từ lăn bánh tiến về biệt thự. Nó ngồi bên trong nhìn ra ngắm cảnh vật thành phố thoáng chốc đã tới biệt thự của nó

Quang cảnh ở đây thoáng đặng với những cây xanh và vườn hoa hồng giống như biệt thự này tách khỏi sự bon chen bên ngoài cuộc sống không khí trong lành rất dễ chịu ở giữa có một đài phun nước theo kiến trúc cổ ở thế kỷ 19

Bên trái là một cái hồ bơi khá rộng

Biệt thự được sơn màu xanh của biển tô điểm là những hoa văn có màu vàng của nắng đúng là nơi nghỉ ngơi lý tưởng cho dịp lễ.

Quân gia Kim mở cửa cho nó bước ra

Nó bước ra trong tình trạng khá mệt mỏi cũng đã quá trưa nó với tay kéo cái “cửa nọ” kia vào nhà còn quân gia Kim thì đưa xe đi cất

Bước vào phòng khách nó ngạc nhiên nhìn kiến trúc căn nhà được thiết kế theo kiểu phương đông nhưng trang trí lại theo kiểu phương tây

– Đúng là nhảm đòi- nó lẩm bẩm

quân gia Kim bước vào

-Tôi đã dọn phòng cho tiểu thư ở lầu hai bên trái tiểu thư đi tắm rồi xuống ăn cơm

-Đã nó là cứ gọi cháu là Mộc Lan là được thôi cháu lên phòng đây- nó lèm bèm nói rồi kéo vali lên phòng

Cuộc sống của nó đã bắt đầu đi vào vòng quay của số phận.

Chiếc Bugatti Royale Keller Coupe bóng nhoáng của hần cuối cùng cũng đã đưa chủ nhân ma vương của mình về nhà

Hần bước xuống xe với tâm trạng bức bối ném cái vali của nó lên phòng

Rồi gọi vệ sĩ

-Đến sân bay lấy cuộn băng camare và điều tra cô gái đã dám đổ cà phê về đây muộn nhất là chiều nay- hần lạnh lùng nói

-Vâng tôi sẽ đi ngay- tên vệ sĩ nói xong rồi bước ra ngoài

-Cô dám đụng đến ta coi như là cô tiêu đời rồi- hần nói rồi cười, nụ cười nửa miệng đúng điệu ác ma.....

_____*****_____

Ai thích truyện của tui thì nhớ vote để có động lực viết tiếp nha

Rất cảm ơn mọi người♥

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Một tuần sau khi nó ở biệt thự này nó đã quen dần với cuộc sống ở đây nhưng thói xấu của nó là ngủ nướng vẫn chưa bỏ được

Hôm nay là ngày nó nhập học nhưng nó chẳng có gì là hồi hộp hay háo hức gì

Nó vẫn cuộn chăn ngủ như không

Quản gia kim đành gác tuổi già lại cố lay nó dậy vậy mà nó có thêm quan tâm đến đâu. Nó vẫn tiếp tục sự nghiệp ngủ nướng của nó

Một người gọi khàn cả tiếng còn người kia thì đáp trả lại là ngủ ngủ và ngủ

Ông đã quen với việc này rồi đầu sao ông cũng làm ở nhà nó 20 năm trời rồi chỉ có một cách có thể lôi nó dậy là

– Tiểu thư cháy, cháy rồi- ông lấy hết sức bình sinh ra hét

Nó nghe tiếng hét của ông liền phóng dậy ôm theo cái chăn chạy khắp phòng nhưng nó phát hiện ra là mình bị lừa thì giận dữ

– Tao ông lại lừa con chứ

-Tiểu thư còn 20' để làm vsen ăn sáng và tới trường

Nghe tới đây nó giật mình nhìn đồng hồ rồi phóng như bay vào nhà tắm để làm vsen

Còn ông bước xuống nhà để chuẩn bị đồ ăn sáng cho nó.

10' sau nó bước xuống nhà với bộ đồ nó cho là ưng í nhứt

Nó mặc một cái áo thun màu hồng có in hình đầu lâu khoác ngoài là áo gilê màu đen+ quần Jean đen rách rách theo mốt ăn may đang thịnh hành và đôi ba ta màu đen nốt tóc cột cao jò trông nó giống như lưu manh

Quản gia kim sốc trước cách ăn mặc của nó liền lôi nó lên phòng mở tủ lấy ra một cái váy màu hồng phấn đưa cho nó

-Con mặc như vậy là được rồi, con không mặc cái đó đâu- nó phản đối

– Đi học mà giống như lưu manh vậy mừ bảo được- ông trách móc nó

Hai người ưỡn nhau một lúc thì nó đành ngậm ngùi thua cuộc và phải mặc cái váy đó đồng thời phải cời đôi giày bata ra đi đôi giày búp bê màu đen

Nó bước xuống nhà với tâm trạng bức bối không thèm ăn sáng luôn , nó leo lên xe đi tới trường.

Ông đành chờ nó đi, từ biệt thự của nó tới trường cũng khá xa chiếc xe chạy gần tới trường thì nó lên tiếng

-Tới đây thôi chứ không người ta nghỉ ngơi con

Quản gia kim dừng xe lại nó mở cửa bước xuống chào tạm biệt ông rồi đi

Nó bước đến cổng trường có bảng hiệu

“Học viện cao trung Mushroom” màu vàng

Nó kinh ngạc trước diện tích của trường rộng nhìn choáng cả mắt nó đang loay hoay tìm phòng thầy hiệu trưởng thì đâm vào một người ngã bịch xuống đất ngược mặt lên thấy tay của người đó chìa ra nó liền nắm lấy cánh tay của người đó rồi đứng dậy nó bất giác đỏ mặt bởi sự đẹp trai đến phát ghen làn da trắng không tì vết mũi thẳng tắp khuôn mặt hút hồn

-Không sao chứ- người đó hỏi

-Dạ không sao- nó ngượng ngùng trả lời

-Có phải em là học sinh danh dự không ?-người đó hỏi

-Vâng sao anh biết- nó ngạc nhiên nói

-Anh là hội trưởng hội học sinh tên là Higarashi Azuma còn em

-À em là Sakai Yuriko

-Mà sao trường vắng vậy anh- nó bây giờ mới để ý hỏi

-À mọi người đều lên lớp rồi em cũng lên đi- anh nói

-Etou... anh cho em hỏi phòng thầy hiệu trưởng ở đâu ạ- nó rụt rè nói

-Em nhìn thấy trường mình chia làm ba khu không màu màu đỏ là năm nhất xanh dương là năm hai còn màu nâu là năm ba. Khu hiệu bộ nằm ở phía ngược lại khu lớp học- Azuma vừa nói vừa chỉ cho nó xem

-Vâng em cảm ơn anh nhiều em đi trước đây- nó cười rồi cúi đầu chào chạy đi mất

Azuma ngẩn ngơ nhìn theo bóng dáng nó nở một nụ cười rồi bước đi

Nó được Azuma chỉ nên tìm phòng hiệu trưởng cũng không khó nó nhanh chóng gõ cửa

Cộc.....cộc

-Mời vào- bên trong vọng ra tiếng nói

Nó mở cửa bước vào nhìn thấy một người đàn ông đã ngoài tuổi 60 liền cúi chào

-Em chào thầy em là Sakai Yuriko

-Rất vui được gặp cháu, cháu gái- người đàn ông cất tiếng nói

-Cháu gái.....???- nó ngạc nhiên

-Hôm qua ba cháu đã gọi điện thoại cho ta nói con rắng gái của nó sẽ học trường này- người đàn ông đó lại nói

-.....??? Nó im lặng

-À ta là anh trai của ba cháu tên là Richard

-À vâng- nó vẫn ngô nghê chưa hiểu hết được

-Ba cháu nói cháu bị mất đồng phục ngày mai ta sẽ đặt một bộ khác và gửi về biệt thự cho cháu

-Cháu sẽ học ở lớp chọn lớp 1A ở tầng hai năm nhất

– Vâng vậy chào bác cháu lên lớp đây- nó nói

-Được

Nó ra khỏi phòng đóng cửa lại rồi đi trên con đường lát đá wa khu năm nhất.

Giới thiệu nhân vật:

Higarashi Richard

Là hiệu trưởng trường Mushroom đồng thời là anh trai của ba nó

Là người sống rất tình cảm gia đình luôn là trên hết

Ông đã bí mật với ba nó sắp đặt hôn ước cho nó và Azuma(tui chỉ pít có zây ak, tui đi nghe lén bị hai ông phát hiện nên bị đánh cho bầm dập jò vẫn còn đang ức nè)

Higarashi Azuma

Là con trai độc nhất của hiệu trưởng

Thông minh đẹp trai biết quan tâm đến mọi người

Là hội trưởng hội học sinh

IQ: 200/200

(con kẻ tương lai của tui đó hehe)

Bước lên từng bậc thang trước mắt nó bay jò là lớp 1A. Nó kéo cửa ra cô giáo thấy nó liền nói

– Hôm nay lớp chúng ta có một học sinh mới là học sinh ưu tú nhận học bổng. Em hãy tự giới thiệu về mình

Nó bước vào đứng trên bục giảng cất giọng nói

-Minh là Sakai Yuriko cứ gọi mình là Yuri là được hân hạnh được làm quen với mọi người- nó nói xong nở nụ cười thân thiện bên dưới đám con trai xịt cả tấn máu mũi con gái thì ganh tỵ với vẻ đẹp của nó

-Em hãy chọn chỗ ngồi- cô giáo lên tiếng

-Yuri ngồi chỗ này nè

– Yuri-chan phải ngồi đây

Chỗ này..... chỗ này....

Bọn nam sinh nháo nhào lên

-Em ngồi sau em Miyuu nha- cô giáo lại phải lên tiếng

Miyuu dơ tay ra hiệu cho nó

Nó bước xuống ngồi bàn cách cửa sổ còn bọn nam sinh nhìn nó rồi tiếc nuối

Miyuu quay đầu xuống

-Minh là Miyuu cứ gọi mình là Miyu , mình làm bạn nha- nhỏ nói xong nháy mắt với người ngồi dưới

-còn mình là Mizuki rất vui được làm quen nói trước đừng quá thân với con nhỏ ngồi trên bạn nhỏ đó hay tung tung lăm

-Ể nhỏ kia chó có nói xấu bạn thân của mình trước bạn mới chó- Miyuu làm mặt giận nói

-Đùa ôi đừng giận mà bạn iu- Mizuki nói hối lỗi

-Ba em kia không được nói chuyện riêng trong lớp- cô giáo quát lớn

Cả ba giật mình

-Thui ra chơi rồi nói chuyện tiếp- Miyuu nháy mắt nói

Tiết học cứ vậy trôi wa

__~__~em là giải phân cách thời gian__~__~

Reng.....Reng....

Tiếng chuông reo lên báo hiệu giờ ra chơi học sinh chạy ra ngoài như ong vỡ tổ

-nè nè xuống căn tin đi- Miyuu nói rồi kéo tay nó

-Ừ đi thôi- Mizuki cũng tán thành

-Nhưng mà.....- nó không kịp nói gì thì đã bị Miyuu và Mizuki lôi đi

Vừa xuống tới căn tin nó há hốc miệng bởi cái căn tin nó to khủng bố người thì đông nghẹt

Còn có tiếng hét đinh tai nhức óc của đám con gái mê dai

-KEN-SAMA

Đang lúc chen ra chen dõ vô tình nó đụng phải một người tính mở miệng xin lỗi thì ngược mặt lên nhìn

Kẻ không đội chung trời không đạp chung đất của nó đã xuất hiện

-Tên ăn cướp- nó là toáng lên

Hắn giật giật khoe miệng vài cái trước câu nói điên khùng của nó

Những người trong căn tin thì căng mắt ra nhìn chuyện gì sẽ tiếp diễn.....

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

Hôm nay là một ngày trời rất rất đẹp nhưng tại căn tin của trường Mushroom thì không gian như đóng băng cuộc đụng độ giữa con trai của tập đoàn lớn nhất thế giới với một cô gái hết sức là bình thường.

-Hoà ra tên ăn trộm nhà người lại học ở trường này à- nó bắt đầu cất giọng vàng oanh của mình lên

-Cô nghĩ mình là ai mà dám nói với tôi như vậy hả- hắn cũng không phải dạng vừa

-Vậy thế tôi phải nói làm sao với một tên “lưu manh giả danh giả danh tri thức” như anh hả- nó làm điệu nói

-Hừ...cô dám.....-hắn hừ lạnh một tiếng mà chẳng thốt nên lời được

Cả căn tin như ngộp thở trước cái lạnh đáng sợ đang phát ra từ người hắn quả thật giờ trông hắn chẳng khác gì tên đại ma vương

-Cô thật to gan dám bêu rêu ta là ăn trộm vậy cô chẳng phải là ăn cướp sao- hắn dùng giọng điệu băng nghìn năm để nói

-Ta sao- nó nói rồi lấy tay chỉ vào mình

-“HỌC SINH DANH DỰ” của học viện Mushroom lại không có não để hiểu àk- hắn cố gằng 4 chữ học sinh danh dự để chọc máu nó

Nó tức tới mức xịt cả khói độc bước đến nắm cổ áo của hắn

-Hoá ra đẹp trai như anh lại là một tên biến thái tới mức ăn cắp cái vali của phụ nữ ngay tại sân bay nhi- nó vừa nói vừa dùng hai tay cầm cổ áo mà lắc mạnh nhất có thể khiến hấn mên nữa là não óc lẫn lộn

Bên ngoài những lời bàn tán xôn xao về nó

-Con nhỏ này thật to gan dám chọc giận Ken-sama -hs nữ 1

-Hừ ngày mai thế nào nó cũng nhận được “thẻ đỏ” của Ken-sama mừ- hs nữ 2

-Đúng đúng chúng ta chỉ cần chuẩn bị “xử” nó là được- hs nữ 3

.....vân vân....mây mây....

-Úi chà chưa kịp cura nhỏ thì đã như vậy rồi- hs nam 1

-Nhỏ dễ xương thế vậy mà đắc tội với Ken coi như tàn đời- hs nam 2

.....ba láp ba sàm.....

Nói chung là đủ mọi hình thức và đủ mọi cách nói

-Có vẻ bố mẹ cô không biết dạy cô phép lịch sự à- hấn chế diễu nói

-Anh nói gì tôi thì tôi chẳng quan tâm nhưng đừng có nói đến ba mẹ tôi- nó hét lên

-Cô tưởng rằng tôi không biết gì về thân phận của cô sao- hấn kiêu ngạo nói

-Liên quan đến anh ak sao ngứa miệng quá vậy- nó tức tối nói

-Cô là con của tập đoàn Phạm Hoàng và là cháu gái của hiệu trưởng nhưng nghe nói ba mẹ cô cũng chẳng ra gì

-Hừ cũng phải thui cô như vậy thì bố mẹ cô cũng.....- hấn chưa kịp nói hết câu

-BÓP...

Tiếng vang lên khô khốc kèm theo sự ngạc nhiên và sợ hãi tột độ của mọi người

-Anh thì biết gì chứ- nó nói mà hai hàng nước mắt lưng tròng quay lưng chạy mất

Hấn ngạc nhiên trước hành động của nó cùng với cái bạt tai như trời giáng nó vừa tặng cho khiến hấn đứng như trời chổng mọc rề tại chỗ

-Ken anh làm gì vậy hả- Miyuu nói to

Không thấy hấn trả lời Miyuu kéo tay Mizuki đi còn để lại cho hấn một câu

– Thật tôi rất hối hận khi tôi với anh là bạn đấy

Nói xong hai người cùng chạy theo nó

-Reng...Reng

Hai bóng người tiến lại gần hấn

-Lên lớp thôi- Kyoya lên tiếng

-Đi thôi- Jun cũng phụ họa theo

Gùm Gùm

– Hai người ở đâu chui ra vậy hả- hấn giờ mới để ý hỏi

-À thì ăn trưa- Kyoya trả lời nhẹ bằng

-Hai người có thể ăn trưa mà không cần biết bạn bè mình sống chết hay sao hả- hấn nói mà đã tỏa sát khí ngút trời

-Đại ma vương như cậu mà cũng sợ chết à- Kyoya cười cười nói

-Nhưng cậu cũng nên xem lại lời nói và hành động của mình vừa nãy cậu cũng quá đáng lắm đấy- Kyoya từ tốn nói

-Hôm nay Ken đại ma vương chúng ta cũng đã gặp được khắc tinh của cậu rồi nhỉ- Jun nhí nhảnh nói

-Con nhỏ đáng ghét đó ngày mai tao sẽ cho nó một “thẻ đỏ” xem nó còn dám hỗn láo nữa không- hấn nói đúng điệu của ma vương tay thì xoa má vừa bị nó đánh.

Trở lại với nó

Sau khi chạy khỏi căn tin nó lê bước lên sân thượng mở cửa ra ngoài

Ngồi phịch xuống cái ghế đá nó khóc những giọt nước mắt tựa pha lê của nó lăn dài trên khuôn mặt thanh tú

-Cậu không sao chứ- Miyuu đặt tay lên vai nó hỏi

Dường như nó không nghe thấy thấy nó càng khóc to hơn

– Không sao đâu- Mizuki đưa tay quạt nước mắt của nó nói

-Có chuyện gì cứ nói với bọn mình bây giờ chúng ta là bạn mà- Miyuu nói rồi nở một nụ cười

-Các cậu có muốn biết về quá khứ của mình không- nó ngừng khóc

-Nếu cậu không phiền thì tụi mình cũng muốn nghe- Mizuki nói

-Thật ra mình là con nuôi của của tập đoàn Phạm Hoàng- nó nói

-Con nuôi sao- hai người kia ngạc nhiên hỏi

-Ừ hồi đó mình còn nhỏ nên cũng không nhớ nhiều chỉ nhớ lúc đó mình bị lạc giữa lòng thành phố Tokyo này không quen biết ai lúc đó ba mẹ đã đưa mình về nuôi hai người còn có một người con trai mà hiện tại mình đang gọi là anh hai- nó kể giọng pha chút buồn

– Vậy cậu còn nhớ gì về gia đình không- Mizuki hỏi

-Mình chẳng nhớ gì cả chỉ còn cái sợi dây chuyền này thôi- nó nói rồi luồn tay vào cổ lấy ra sợi dây chuyền rất đẹp

Sợi dây màu trắng mặt đá rất đặc biệt hình ngôi sao màu đỏ cam bên ngoài là một vòng lưới liềm như mặt trăng

-Thật đặc biệt quá- Mizuki reo lên

-Vậy đây chính là sợi dây kỉ vật còn lại của quá khứ- Miyuu hỏi

-Ừ mình sẽ dùng nó để tìm lại ba mẹ ruột của mình mặc dù có lẽ sẽ không tìm được

-Mình đã có khoảng thời gian rất hạnh phúc khi đã được làm con của ba mẹ họ rất tốt với mình họ cho mình cuộc sống của một gia đình, họ yêu thương chăm sóc mình nhưng tên đó thì biết gì mà dám nói như vậy chứ- nó nói rồi mắt lại đỏ lên

(oa huhu em rất xin lỗi vì đã tạo cho chị một quá khứ buồn như vậy)

– Hẳn là cậu rất yêu gia đình hiện tại của mình- Miyuu nói

-Á thôi tiêu rồi chúng ta đã bỏ 1 tiết phải xuống thời tiết sau của mục chích chòe bông đó- Mizuki hốt hoảng nói

– Mình xuống thôi Yuriko- Miyuu nắm tay kéo nó lên

Chúng mình sẽ bảo vệ cậu khỏi tên xấu xa đó- Mizuki động viên nó

Nó đứng lên nhưng không gian trước mắt nó bỗng nhòa đi đôi mắt từ từ khép lại trước khi mất ý thức nó chỉ còn nghe thấy tiếng gọi của hai cô bạn rồi thân thể ngã xuống tự do.....

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Thân thể nó rơi tự do ngã xuống hai cô bạn nhanh chóng đỡ lấy nó

-Yuriko.....Yuriko.....

-Nhanh phụ mình dìu cậu ấy xuống phòng y tế đi Mizuki- Miyuu hấp tấp nói

-Ừ- Mizuki nói rồi đưa tay dìu bên phải

Sắc mặt của nó ngày càng tái đi hơi thở thì trở nên nặng nề

-Liệu Yuriko có chuyện gì không- Mizuki lo lắng hỏi

-Sẽ không có chuyện gì đâu – Miyuu trấn an cô bạn mà không quên lo cho nó

Hai cô dìu nó đi nhưng không được nên một trong hai người đành phải chạy xuống gọi giáo viên

Mizuki ở lại lo cho nó còn Miyuu chạy xuống khu hiệu bộ để gọi giáo viên

Rất may trên đường chạy xuống cô đi wa sân trường thấy thầy thể dục đang dạy học Miyuu không ngại ngần chạy đến

-Thầy...giúp em.....với- Miyuu thở không ra hơi nói

-Có chuyện gì sao -thầy thể dục hỏi

-Có một học sinh ngã xỉu trên sân thượng thầy có thể mang bạn ấy xuống phòng y tế được không- Miyuu vội nói

-Các em ở lại khởi động thầy sẽ quay lại sau

-Đi thôi- sau khi nói với lớp đang học thể dục thầy quay qua nói với cô

Hai người chạy thật nhanh lên sân thượng khi vừa lên tới

-Thầy ơi ở đây- Mizuki gọi to

Thầy chạy lại cúi xuống bế nó chạy thẳng xuống phòng y tế hai người kia cũng chạy theo

Đặt nó xuống chiếc giường màu trắng của phòng y tế thầy nhanh chóng tránh ra cho cô y tá đến xem cho nó

-Gai em ở lại lo cho bạn ấy thầy đi trước thầy còn tiết dạy- thầy Takeshi nói

-Cảm ơn thầy- hai người đồng thanh nói

-Không có gì thầy đi trước đây

-Vâng

Khi thầy đi khuất và cánh cửa phòng y tế đóng lại hai người quay lại hỏi cô y tá

-Cô bạn ấy có sao không

-Là suy nhược cơ thể và bị đau bao tử do ăn uống không điều độ dẫn đến tình trạng ép tim thôi

-Vâng làm phiền cô rồi

Lúc này nó thoáng lơ mơ mở mắt ra xộc thẳng vào mũi nó là mùi thuốc sát trùng đầu nó nặng trĩu

-Không sao chứ- Mizuki chạy lại hỏi thăm khi thấy nó đã tỉnh

-Tự dưng ngất làm tụi này lo chết đi được- Miyuu trách nhẹ nó

-Xin lỗi mà. Nhưng đây là ở đâu- nó mở miệng gượng hỏi

-Phòng y tế, à mà nhắc mới nhớ cậu làm gì mà bị suy nhược cơ thể với đau bao tử vậy hả- Miyuu hỏi

-Tối hôm qua mình “luyện” truyện kinh dị nên quên ăn. Sáng nay dậy muộn chưa kịp ăn tưởng trưa sẽ ăn bù ai dè gặp tên trời đánh đó nên nhịn đến nổi

đôi mắt meo lun nè- nó nằm ca bài cá con cá

Nhắc mới nhớ

-Qt.....Qt

-Lo cho cậu nên hai chúng tớ cũng đôi mắt meo lun chắc chuẩn bị làm mắm luôn được rồi nè- hai người đồng thanh nói

-Xuống căn tin ăn không- nó hỏi

-Nhưng với cái kia cậu đi được không- Mizuki nói rồi chỉ tay vào bình truyền nước biển

-Thì giựt ra vậy thôi mà không hiểu- nó thân nhiên trả lời

-Liều ghê- Miyuu nói rồi đôi đồng tử của cô giãn hết cỡ

Nó đã giựt sợi dây truyền nước biển ra từ đời nào rồi

-Đi thôi- nó hăng hái nói

Hai cô bạn lẻo đẻo theo nó xuống căn tin nó vội chạy lại nơi gọi món làm cho người kia không kịp nhớ

-Cho hai cái hambeger, một phần đùi gà chiên, bốn cái phô mai que, một đĩa com sườn, một phần bít tết, hai ly nước sinh tố, một ly kem cỡ bự à.vậy thôi

-Còn hai cậu ăn gì thì kêu nha

Hai cô bạn há hốc miệng nhìn nó

-Này kêu nhiều thế mình ăn hết không- Miyuu có phần hơi sợ nói

-Yên tâm không sao đâu chừng nó nhầm nhò gì- nó vui vẻ nó còn giờ ngón tay cái lên

Hai cô bạn đơ toàn tập trước cái dạ dày đáng sợ của nó

Vì là trong giờ học nên căn tin vắng tanh không một bóng người, nó và hai cô bạn chọn một ngòai bàn gần cửa sổ có thể nhìn ra sân trường

Cô phục vụ nhanh chóng mang đồ ăn ra cho ba người

Đồ ăn nằm la liệt trên bàn hai cô bạn không phải ăn từ đâu thì nó đã gặm cái hambeger một cách ngon lành

-ai ầu ăn i (hai cậu ăn đi)- nó nói miệng thì nhai hambeger tay thì cầm ly sinh tố

(Ăn thế mà không lúng dạ dày hay nhỉ)

Hai cô bạn cũng bắt đầu ăn

-Yuriko cậu sinh ngày bao nhiêu?- Mizuki bắt chợt hỏi

-ao ậu ỏi ậy(sao cậu hỏi vậy)- nó vẫn tiếp tục sự nghiệp ăn của mình rồi trả lời

-Chỉ là mình muốn bít thôi- Mizuki nói

-Mình cũng không nhớ có lẽ là ngày 19/9 còn hai cậu- nó ngừng ăn nói

-Mình là 20/10 còn Miyuu là 3/7- Mizuki trả lời lại

-Hôm nay là ngày 22/8 nhỉ- Miyuu giờ mới lên tiếng

-Thế hai đứa mình sẽ mở sinh nhật cho cậu- Mizuki hăng hái nói

-Ừm nghe có vẻ được đó- Miyuu cũng tán thành

-Hôm đó chúng mình sẽ cho cậu một món quà đặc biệt- Mizuki làm bộ bí mật

Mắt của nó sáng long lanh như pha lê

-Thật không- nó hỏi hộp hỏi lại

-Ừm- Miyuu nói

-Hôm nay cậu nên về nghỉ sớm nhớ đừng cố cày truyện rồi ắt xỉu lăn đùng ra đấy nữa nghe chưa- Miyuu dặn dò

-Miyuu giống mẹ dặn dò con gái nhỉ- Mizuki nói giọng trêu chọc

-Đồ khùng ăn đi- Miyuu cốc lên đầu của Mizuki một cái rõ đau

-Á lũng đầu tớ bị giờ- Mizuki la toáng lên

Cả căn tin vang ầm tiếng cãi nhau của hai người còn nó bình thản “xử lý” đồng đồ ăn trên bàn.

~~~~~tôi là dải phân cách thời gian cổ tình bơ vơ~~~~~

Sáng hôm nay là một ngày e hèm phải nói làm sao nhỉ chắc là sáng nắng chiều mưa trưa giông bão tố

Nó tung tăng bước vào trường tới chỗ ngăn tủ của nó vừa mở ra hết cả hồn có một “thẻ đỏ” to tướng được gián bên trong

Nó tiện tay lôi ra xem chỉ là một mảnh giấy màu đỏ chói chang và in một cái đầu lâu

Nó vo tờ giấy tiện tay quăng lun

Bên ngoài mọi người bắt đầu bàn tán về nó

-Nhỏ đó chết chắc rồi- hs nữ 1

– Hừ nhỏ đó láo lếu dám chọc giận cả Ken-sama mà đòi sống à- hs nữ 2

.....bla.....bla.....

Chủ yếu là nữ sinh thui à

.....(tui vít đại khái thui nha).....

– chuyện quái gì thế này- nó lảm bảm. ....

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

-Yuri-chan- Mizuki gọi to

-Sao zậy- Miyuu vội hỏi khi thấy mặt nó đang thì ngu

-Không có gì đâu- nó nói rồi xách cặp đi lên lớp hai cô bạn thấy vậy cũng theo nó lên lớp đang đi nửa chừng thì có một top “ruồi nặng” ngáng đường nó

-Này con kia có phải mày là Sakai Yuriko lớp 1A không- một giọng chua như giấm vang lên

-Khi hỏi tên người khác thì cũng nên tự xưng tên mình trước ba mẹ cô không dạy cô phép lịch sự cơ bản sao thật tội khi họ sinh cô ra mà không dạy dỗ cô đang hoang- nó nói một lèo không kịp thở

– Vậy mày chính là con nhỏ hồn láo dám tát Ken-sama ở căn tin ngày hôm qua

-Thì sao- nó khiêu khích

-Được lắm dám thừa nhận- người dẫn đầu top “ruồi nặng” nói

Rào.....

Nó lãnh trọn một xô nước vào người. Trong lúc nó còn đang chưa hiểu chuyện gì thì nhỏ kia lại lên tiếng

-Hôm nay chỉ là cảnh cáo thôi từ ngày mai mày sẽ chẳng sống nổi ở đây nữa đâu

-Mấy người làm cái gì vậy hả- Miyuu quát to

-Làm gì không liên quan đến cô – nhỏ hồng hách

-Cô dám đổ nước vào bạn của tôi mà nói là không liên quan à- Mizuki cũng lên tiếng

-Tốt nhất là hai người nên tránh xa nó ra đi không thì hai người cũng giống nó thôi- nhỏ trẻ môi nói

-Cô dám hắt nước vào người của tôi sao- nó gằn từng chữ

-Thích đó làm gì nhau- nhỏ lớn giọng

BỐP

-Cái giá phải trả cho xô nước cô đã hắt lên người của tôi đó- nó nhếch môi nói

-Minh đi thôi- nó quay về phía hai cô bạn nói

-Ừm đi thôi- hai người nói xong cũng đi theo nó

-Cứ chờ đó tao sẽ hành hạ mày tới chết- nhỏ nói xong rồi bỏ đi tụi kia cũng lẻo đẻo theo sau

—tại phòng thay đồ—

-Con nhỏ đó thật hồng hách- nó tức tối

-Con đó là con gái của tập đoàn Shima phải không Miyuu- Mizuki hỏi

-Hình như là zậy- Miyuu cố nhớ ra trả lời

-Chuyện này mình nhất định sẽ không bỏ qua- nó tức giận đùng đùng khi nhớ lại lúc nãy

-Vậy cùng phá tan cái học viện này luôn- Miyuu đồng tình dơ ngón tay cái lên

-Ừm- nó cũng dơ ngón tay cái lên

-haizz hai người thật là- Mizuki thở dài

-Về lớp thôi- nó kêu lên khi nhớ ra mình đã muộn

-Ừm

vừa vào lớp nó đã nhận được những ánh mắt vô cùng “tình cảm”+nụ cười hết sức “triu mến” của lũ con gái trong lớp

-Ánh mắt trong lớp có vẻ lạ nhỉ- Mizuki e dè hỏi

-Kệ vào đi bà la sát sắp vào rồi- Miyuu nói

Cả ba đi xuống chỗ của mình đang đi nó nhìn thấy có con nhỏ nào ngáng chân nhìn qua nó suýt mắc ói mà chết nhỏ đó mặt chết cả tấn phần môi trề ra mà còn đỏ chót nữa chứ

Bộp

– À ré hình như mình đâm phải cái j rồi- nó giả nai nói

Hai cô bạn nó nín cười nhìn nó diễn

-Thôi vào chỗ đi ở lớp này có nhiều cái vô duyên hay ở ngoài để cho người ta “đạp” lên lắm- Miyuu nói

-Chắc lớp chúng ta cần chổi để quét thứ đó ra nhỉ- nó típ tục giả nai

-ha ha ha

Cả lớp cười ồ lên trước câu nói của nó

-Con kia mày nói cái gì đấy hà- nhỏ đó la lên

-Tôi nói cô sao- nó hỏi lại

Nhỏ đó tức đến nỗi không mở miệng được

Cả lớp trong tình trạng ngột ngạt bởi sự giận dữ của nhỏ đó và sự vô tư hết sức của nó

.....RENG...RENG...

Tiếng chuông giờ nghỉ trưa cuối cùng cũng vang lên học sinh ồ ạt chạy xuống căn tin

Bộ ba nó cũng xuống căn tin ăn trưa

Sau một hồi chen lấn và gọi gần hết cái menu nó cũng thoát ra cách an toàn

Rào.....tách.....tách(chẳng biết lúc đó nó kêu ra sao tui ghi đại à)

Nguyên một bát canh đồ từ trên đầu nó đổ xuống và người đổ bát canh này không ai khác là con nhỏ hồi sáng

Con gái của tập đoàn Shima.....

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Nó quay ngoắt người sang nhìn người vừa đổ bát canh lên người nó và nhận ra là người hồi sáng đã được nó tặng cho cái bạt tai

-Lại là cô con gái tập đoàn Shima- Miyuu lên tiếng

-Tôi nói cô tốt nhất là đừng có dây dưa với hạng người này nữa- nhỏ chanh chọe nói

-Tôi đã nói với cô là không được đụng vào bạn của tui này rồi kia mà- Mizuki cũng lên tiếng

-Hừ loại người này mà hai người coi là bạn sao

Hắn cũng đang thông dong vào căn tin ăn trưa thấy vậy cũng sáu sáu lại gần xem khi nhìn thấy nó chỉ đứng yên còn hai cô bạn đang chửi bạn gái của hắn

-Hừm cô thì cũng chỉ có như vậy thôi- hắn nghĩ thầm

-Loại người như tôi thì sao cô nhìn lại mình đi cô đi- nó nói rồi bước đến bàn gần đó cầm đĩa cơm hất thẳng vào mặt của nhỏ đó

Cả căn tin trở mắt nhìn nó trong cái học viện này không dám động đến nhỏ đó vì nhỏ là bạn gái của Ken

Hắn bước từ đằng sau lên mọi người liền tránh ra hai đường cho hắn đi

-Cô làm gì bạn gái tôi thế hả- hắn tức giận nói

-Làm gì là làm gì cô ta đã gây sự trước tôi còn chưa nói thì thôi- nó tức chế quất

-Hừ cô dám...-nhỏ rít lên

-Choang.....

Nhỏ cầm cái chén vừa hất canh vào nhỏ đập tan tành dưới sàn. Nhỏ cầm miếng vỡ sắc nhất đi lại gần nó dơ lên định đâm nó nhưng Miyuu đứng lên trước

-Dừng lại đi Ayumi- hắn nói rồi kéo tay nhỏ đi

-Không đòi nào nó làm em mất mặt như vậy mà anh bảo em bỏ qua

– Còn đây cách hành hạ nhỏ đó mà- hấn nói

-Buông em ra- nhỏ giật tay trượt chân lao về phía Miyuu

-Khoan đã- hấn hét lên

-Tránh ra Miyuu- nó hét lên rồi đẩy Miyuu ngã thế là nó lãnh trọn miếng vỡ sắc trên tay

Một đường dài trên cánh tay nó đang rỉ máu

-U!...-nó rên khê

-Yuriko cậu bị thương rồi- Mizuki vội nâng cánh tay của nó lên

-Không sao đâu- nó nói mà kìm không dám khóc (thể để tui khóc giùm cho huhuhu)

-Đồ ngốc tại sao lại đẩy mình ra để bị thương như vậy- Miyuu cắn nhằn nhưng rất lo lắng

Nó chỉ biết cười trừ

-Ở đây xảy ra chuyện gì vậy- Azuma lên tiếng

-Hội trưởng đến rồi- hs nữ lên tiếng

-Yuriko tay em làm sao vậy- Azuma hốt hoảng chạy lại

-Em không sao đâu- nó cười nhìn anh

– Chuyện gì đã xảy ra vậy- Azuma ngoay sang hỏi Mizuki

-Chuyện là...-Mizuki chưa kịp nói

-Không có gì anh đừng bận tâm- nó chen ngang không cho Mizuki nói sự thật

-Nhỏ đó tự làm tự chịu- Ayumi chảnh choé lên tiếng

-Em thôi đi, chúng ta đi- hấn kéo nhỏ

-Anh nên dạy dỗ lại bạn gái của mình đúng là không có nhân cách- nó nói với theo

-Cô tưởng tôi không nói gì là tôi nhượng bộ cô nghe chưa. Cô đã nhận được “thẻ đỏ” coi như cô hết đường sống rồi- hấn nhếch môi cười rồi bỏ đi nhỏ đó cũng lèo đèo theo sau

Cả căn tin sau một hồi thót tim với trận chiến vừa rồi cũng không thể rời mắt khỏi nó được

Cả toàn học viện này đều biết Higarashi Azuma hội trưởng hội học sinh là một người rất nghiêm khắc và không hứng thú với con gái, những người tỏ tình với anh đều bị từ chối với lý do là “anh đang tìm người định mệnh của mình từ giờ tới lúc tìm được anh sẽ không yêu ai”.

Vậy mà bây giờ anh đang lo lắng cho một người con gái đúng là một tin rất rất là “nóng”

-Anh đưa em lên phòng Hội Học Sinh để em tắm rửa thay đồ còn anh sẽ xuống phòng y tế lấy thuốc và băng gạc lên băng cho em- anh nhìn bộ dạng nó thì nói

– Vậy phiền anh lắm với lại đã có bạn của em ở đây rồi- nó vội vàng từ chối

– Mizuki chúng ta phải lên lớp rồi- Miyuu nháy mắt nói

– Ừm đúng rồi- Mizuki cười nói

-Vậy phiền anh lo cho Yuriko nha- Miyuu nói xong rồi kéo tay Mizuki đi

-Hà vậy là sao- nó vói tay gọi hai cô bạn

-Chúng ta đi thôi- Azuma nói

- Vàng

Trên đường đi hai người không nói với nhau câu nào nói đúng hơn là không biết nói gì nên nó đành hỏi đại một câu

– Ở phòng Hội Học Sinh có cả phòng tắm sao

-Anh đã phân nơi làm việc và nơi nghỉ ngơi ra làm hai nên tất nhiên sẽ có phòng tắm và WC

-Chẳng nhẽ anh ở đây- nó ngạc nhiên

-Chắc vậy- anh cười cười nói

-Tối rồi em đi theo anh

-waaa ở đây rộng thật

– Đây em mặc đồ đồ của anh đi- Azuma đưa cho nó bộ đồ của anh

– À vâng- nó nói rồi chui tọt vào phòng tắm

Anh cũng xuống phòng y tế lấy đồ để băng cho nó

xxxxxxxxxx≡xxxxxxxxxx

Nó tắm bước ra đã thấy anh ngồi chờ nó ở ghế sofa trên bàn đầu thứ anh lấy từ phòng y tế

-Lại đây anh băng vết thương cho- Azuma lên tiếng

-Vâng- nó ngoan ngoãn ngồi chiếc ghế đối diện

Anh nhìn vết thương trên tay nó mà thấy hơi nhói ở ♥. Đây là lần đầu tiên anh cảm thấy như vậy.

Anh nắm lấy tay nó

-Yuriko

– Có chuyện gì sao- nó ngạc nhiên hỏi

-Anh. ....

▼▲▼▲▼▲▼▲▼▲▼▲▼▲▼▲▼▲▼▲▼▲▼▲

Ai muốn biết anh Azuma nhà ta muốn nói gì với nó thì vonte hay cmt cho mình nha

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

-Anh đã rất lo lắng cho em đấy nhờ em xảy ra chuyện gì thì anh sẽ. ....-Azuma bỏ lửng câu nói

-Sẽ làm sao- nó thắc mắc

-Thì sẽ chết với anh hai của em- Azuma vừa nói vừa rửa vết thương cho nó(thật ra còn một lý do nữa nhưng mà không dám nói ra)

-Ui rất quá- nó la lên

-Phải ráng chịu chút không vết thương sẽ bị nhiễm trùng- Azuma nói khi thấy nó ngo ngoáy

-À trở lại câu chuyện đi, sao anh lại chết với anh hai em

-Hôm qua anh hai của em gọi điện cho anh nói anh chăm sóc cho em và còn hỏi về tình hình học tập của em

-Anh ấy tưởng em là con nít sao- nó phụng phịu trông rất dễ thương

-À anh hai em nói anh nhắn với em là: “anh gửi mail cho em mà em không trả lời anh một lần nữa thì anh sẽ qua tận nơi xử tử em”

-Mail sao- nó lục lợi trí nhớ

-Có gì sao- anh nhìn nó

– Á chết rồi em vẫn chưa lấy lại cái vali từ tên đáng ghét kia- nó la lên

-Ai ???- anh thắc mắc hỏi

-Là cái tên có con bồ gây sự với em ở căn tin vừa xong đó- nó nghĩ đến mà tức đến mức bốc cả khói đầu

-Là Stukimori Ken đúng không- Azuma nói

-Ai thèm quan tâm đến tên của hắn chứ nói chung là phải tìm hắn lấy lại cái vali thôi- nó đứng lên

-OÁI

-Anh chưa băng bó cho em xong ngồi im đi anh băng bó cho em xong rồi muốn đi đâu thì đi tìm người nào hay lấy lại cái vali gì đó thì lấy- Anh dạy một khóa giáo dục ngắn cho nó

.....im lặng.....

-Xong rồi- anh nói

– Cảm ơn anh- nó nói rồi định mặc nguyên bộ đồ ngủ của anh ra ngoài thì

– Chờ chút em định mặc vậy ra ngoài sao- Azuma gọi với nó

Giờ nó mới để ý là mình đang mặc đồ của anh thì ngượng chín cả mặt

-Ngại quá em xin lỗi- nó gãi đầu cười trừ

-Em cứ ngồi đây chờ chút anh đã nhờ thư ký của hội đi kiếm cho em một bộ đồng phục- anh nói

-À vâng- nó nói rồi lại ngồi xuống chờ

-Cộc cộc

-Vào đi- Azuma lên tiếng

-Hội trường em mang đồng phục anh nhờ em lấy đây- Cô lên tiếng

-Cảm ơn em- Azuma nở một nụ cười

-Người này là...- cô nhìn nó đang ngồi ở ghế

-À là học sinh danh dự của trường mình đây- Azuma nói

-Thật sao- cô nhìn nó với ánh mắt kinh ngạc

– À vâng- nó nói

-Chị là Mihari, Shajuri Mihari học năm hai và là thư ký của hội học sinh rất vui được gặp em- Mihari cười tươi

-Em là Sakai Yuriko học năm nhất rất vui được biết chị- nó cười đáp lại

-Thôi em còn công việc em xin phép- Mihari nói

-Ừ

-Chào em- Mihari nháy mắt với nó

-Chào chị- nó cũng chào lại

-Thôi em thay đồ đi- Azuma nói rồi đưa đồng phục cho nó

Nó lại bước vào phòng tắm thay đồ khoảng mười phút sau nó bước ra trong bộ đồng phục chính tề tay thì đã được băng bó

-Em cảm ơn anh nhiều lắm- nó cúi đầu

-Không có gì- anh cười xuề

-Em đi đây

-Có chuyện gì cần em cứ tìm anh- anh nói với ra khi nó đã đi ra tới cửa

-Vâng em sẽ làm phiền nhiều- nó cười tươi rồi đóng cửa

Đi được một đoạn nó gặp hấn đang đứng dựa lưng vào tường

Nó đi ngang qua như không nhìn thấy khiến cho hấn thấy mình bị xúc phạm

-Này nhò kia- hấn gọi

Nó cứ tiếp tục đi vờ như không nghe thấy

-Này nhò kia có nghe tôi gọi không hả- hấn bức bối đi lên trước nó

-Ở đây không có ai tên “nhò kia” đâu nếu kiếm người thì lộn rồi- nó lạnh lùng nói rồi bỏ đi

-Sakai Yuriko

-Muốn gặp tôi sinh sự à- nó cười nhếch môi

-Tôi tìm cô để lấy lại cái vali của tôi- hấn nói mà kìm chế sự tức giận

“Hừ chẳng qua vì muốn lấy lại hộp đồng nên tôi mới tìm cô chứ tôi thèm tìm cô lắm chắc còn bày đặt làm màu nữa chứ”- hấn nghĩ thầm

-Tôi cũng định tìm cậu để lấy lại vali của mình- nó nói

“May qua đờ lết xác đi tìm”- nó cười thầm

(Đúng là mỗi người một ý nghĩ khác nhau)

-Ngày mai cô hãy mang vali của tôi đến trường còn tôi sẽ mang vali của cô đến địa điểm là sân thượng lúc giờ nghỉ trưa- hấn xô một tràng rồi bỏ đi

-Trường tôi sợ cậu chắc- nó nói rồi về lớp

Vừa về tới cửa lớp đã bị bà cô mắng xa xả vì tội vào lớp trễ may là có lý do chính đáng không là đã dội xô nước trên đầu đúng hết tiết rồi

Về chỗ nó mệt mỏi gục xuống bàn

Hai cô bạn nhìn nó ngủ nên không phiền nó

Giờ ra về hai cô bạn lay nó dậy

-Về học rồi tính ngủ ở trường luôn à- Miyuu gọi nó

-Ừm- nó rên khê rồi mở mí mắt ra

-Có sao không- Mizuki lo lắng hỏi

-Không sao đâu- nó mệt mỏi nói

-Đi mình đưa cậu về nhà- Miyuu nó

-Ừ- nó nói rồi cho sách vở vào cặp rồi đứng dậy

Trên xe Mizuki nhìn nó gục đầu thiếp đi thì đặt tay lên trán nó

-Này Yuriko cậu không sao chứ- Mizuki lay lay người nó

-Yuriko....Yuriko.....

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11

-Yuriko...Yuriko.....

-Hả....ừm.....- nó khẽ trả lời rồi mở đôi mắt nặng như cục chì của mình ra

-Cậu không khỏe sao- Miyuu hỏi

-Đúng đấy từ lúc về lớp tới giờ trông cậu mệt mỏi lắm có chuyện gì ở hội học sinh sao sao- Mizuki cũng sấn đến “ép cung”

Nó nghe mà tỉnh không ngủ nổi nữa lấy hai tay đặt lên thái dương của Mizuki mà xoay kèm theo một câu

-Đầu óc đen tối này

-Ấy da-a-a-a-a

-Sao lại đánh mình chứ- Mizuki chu miệng giận dỗi

-Trông mặt đáng yêu nhỉ ! mún cắn một cái hông- nó cười trêu khiến Mizuki ức gần chết

-Đây mới đúng là cậu của thường ngày rồi- Miyuu cười

-Tất nhiên là mình vẫn là mình thôi- nó làm mặt tự tin

-Haizzz không phải vừa nãy trông cậu như người chết tới nơi sao- Mizuki thở dài

-Cậu ngồi im một chút là không yên nhỉ- nó nở một nụ cười ranh mãnh

-Trông mặt cậu đều thật đấy- Mizuki e dè nói

-Vậy sao, cho cậu chết nè- nó nói rồi cù lét Mizuki

-HA HA HA

BỘP BỊCH RẦM

Nói chung là đập đầu vào kiếng ngã xuống ghế rồi vội đứng lên nên đập đầu vào trần xe đủ mọi thể loại luôn.

Hai người vật lộn trong xe khiến cho cái xe này sau khi bỏ lết đưa mọi người về chắc nó vào nhà tái chế rác mắt thôi (nghe bi quan dữ)

Sau một hồi ục nhục nhau không biết trời trăng mây gió hai người nằm vật vã trên xe lăn quay ra ngủ mới ghê chứ

-Yuriko mau dậy đi tới nhà rồi kia- Miyuu lay lay người nó

-À ừm biết rồi- nó tỉnh tỉnh mê mê nói

Chiếc xe đang đậu ở một biệt thự phải nói rất đẹp được xây tách biệt khỏi ngoài xã hội hiện đại ngoài kia

Nó mở cửa xe bước xuống miệng với lại hỏi

-Các cậu có vào chơi không ?

-Để bữa khác hôm nay cậu cứ nghỉ ngơi cho khỏe đi- Miyuu trả lời

-hôm nay đã xảy ra chuyện mà hôm nào rảnh tại mình nhất định sẽ phá tan cái biệt thự này- Mizuki tỉnh ngịch nói

-Nhớ đấy vậy tạm biệt chờ ngày tái chiến ở đây- nó nói >_o

-OK

Nói xong chiếc xe cũng lăn bánh rời khỏi biệt thự của nó

Nó mệt mọi nhún nhún mắt để mở cửa vào nhà

Còn hai người trên chiếc xe

-Chúng ta còn khoảng hai tháng thời gian để tìm cho ra ba mẹ ruột của Yuriko thôi- Mizuki nói

-Ừm cậu còn nhớ cái mặt dây chuyền của cậu ấy không ?- Miyuu đặt tay lên cằm suy nghĩ

-Bộ cậu từng nhìn thấy rồi sao- Mizuki thắc mắc

-Chắc vậy nhưng không thể nhớ ra là đã từng thấy ở đâu

-Vậy sao- Mizuki thất vọng

-Nói mình cứ tìm kiếm cái đã- Miyuu động viên

-Ừm

^ _ ^ _ ^ _ ^ _ ^ _ ^ _ ^

Nó lê từng bước chân trên con đường lát sỏi để vào

-Cái nhà quý gì mà đi hoài không tới vậy- nó lèm bèm vừa đi vừa nói

Vừa bước vào nhà nó gặp quản gia Kim đang đứng chờ nó ở cửa

Đầu nó quay mòng mòng nhìn đâu cũng thấy quản gia Kim

-Hôm nay ông học phép phân thân sao mọc đâu ra nhiều người thế- nó quay đầu lia lịa nói

-Tiểu thư cô làm sao vậy- quản gia Kim bước lại gần thấy biểu hiện lạ nên đặt tay lên trán

-Cô nóng quá để tôi kêu bác sĩ- ông nói rồi gọi cho cô giúp việc đưa nó lên phòng

Một lát sau khi bác sĩ đến khám cho nó

-Không có gì nghiêm trọng chỉ là hành sốt do vết thương thôi

-Vết thương ???- quản gia Kim ngạc nhiên

-Vâng đúng vậy tôi đã rửa vết thương trên cho cô ấy. Giờ tôi sẽ kê thuốc hạ sốt và thuốc rút cho vết thương sớm lành

-Vâng cảm ơn bác sĩ- quản gia Kim nói

Giờ mới để ý vết thương trên tay nó quản gia thấy mình thật thất trách khi không làm tròn bổn phận. Ông ra ngoài đóng cửa lại cho nó nghỉ ngơi

*****

-Anh hai chúng ta đi ra ngoài chơi đi- cô bé làm nũng nói

-Được nhưng em lại chạy lung tung thì sao- Anh hai cười nói

-Bé Yu sẽ không chạy lung tung đâu anh hai dẫn em đi ra phố chơi đi- cô bé làm mặt cún con trong rất đáng yêu khiến cho anh trai siêu lòng

-Vậy em hãy đeo sợi dây chuyền này vào đi- anh nói rồi đưa cho bé sợi dây màu trắng mặt đá rất đặc biệt hình ngôi sao màu đỏ cam bên ngoài là một vòng lưới liềm mặt trắng

-Ừm- bé nói rồi nở nụ cười tươi

Hai người vừa đi ra phố bé chạy lăng quăng khiến cho anh rượt mệt xỉu

-
-
-
-

•

•

.....

-Ê.....-nó la lên

– Cái gì xảy ra vậy 〇_〇- nó tê liệt toàn thân sau khi nghe anh nói vậy

-Em đâu cần sóc quá vậy, ngay khi phát hiện anh đã chạy thẳng lên hỏi cô y tá và cô nói thuốc ấy.....- Azuma nói rồi bỏ lưng câu

-Anh nói mau đi- nó xanh mặt chờ đợi câu trả lời

-Thuốc đó có tác dụng kháng khuẩn cực mạnh do cô y tá đang nghiên cứu, nếu ai có nhu cầu cần chết chỉ uống một thìa đảm bảo sẽ đi gặp ông bà ngay tức khắc , còn rứa vết thương thì chưa ai biết chuyện gì sẽ xảy ra- Azuma thao thao bất tuyệt nói

Nó hồn lìa khỏi xác khi nghe đến đây, nó còn yêu đời mà ông trời lơ lửng nào mà đối xử với nó như vậy.

.....ha ha ha trông em...buồn..... cười quá.....

Nó mặt ửng hồng lên khi thấy Azuma cười

-Anh dám chọc em sao, bo xì không chơi với anh nữa- nó phồng má trông cực đáng yêu

-Anh giỡn tí cho em vui thôi mà- Anh cười trừ

-Hừ....

-Anh sang đây để xem tình trạng em có khỏe không, thường thì em sẽ bị hành sốt vết thương nên anh muốn em ở nhà ngày mai để nghỉ ngơi- Anh lại nói

-Em khỏe re hà- nó nói to

Ui- nó lấy tay ôm đầu

-Em có sao không – Azuma chạy lại đỡ nó

-Tự dưng nhức đầu quá, chắc là hồi sáng bị nhỏ con gái nhà Shima dội nước, rồi còn vụ hồi trưa nữa aizz thật nhức đầu- nó nói rồi gõ cóc cóc vào đầu

(Au: Đầu bằng đá sao kêu cóc cóc vậy

-sao vậy để tui thử bà coi

Cốp cốp

-Đầu sắt à- nó *cười mỉa mai*

Au: đồ giết người

-Sao muốn nữa à *cười gian*

Au: Dách zép bỏ chạy)

-Thôi em nghỉ đi anh về trước, mai nhớ ở nhà đấy- Azuma dặn dò nó

-Ủm anh thật giống anh hai của em- nó cười

-Giống điểm nào- Azuma nhìn nó hỏi

-Giống ông cụ non dặn dò cháu gái- nó nói rồi chùn chân lại

-Haizz thôi anh về đây đợi em khỏe anh sẽ tính tội với em- Azuma nói rồi đi ra đóng cửa phòng lại.

Đợi một lúc không thấy động tĩnh gì nữa nó lúi tiều thuyết kinh dị ra đọc nốt phần còn lại, và còn làm một việc hết sức là xấu xa

~~~~~Tôi là dài phân cách thời gian vô tình bơi ngang qua~~~~~

Sáng hôm sau nó dậy trong tình trạng hai mắt gấu trúc toàn thân thì mệt mỏi đầu thì nặng như đeo đá. Nó bước xuống nhà tay thì cầm cặp tay thì kéo cái

vali chết tiệt của hân

-Hôm nay tiểu thư nên ở nhà nghỉ ngơi đi- quân gia Kim thấy nó thì lên tiếng

-Hôm nay cháu đi để lấy thứ quan trọng- nó cố nở một nụ cười

-Nhưng tôi thấy cô mà đến trường với tình trạng bây giờ thì e là- quân gia Kim cố khuyên nó

-Không sao đâu cháu khỏe như voi ề- nó nói

-Nhưng sao cô mang cả vali theo vậy- ông thắc mắc

-Cháu mang đi trả cho người ta- nó mệt mỏi nói

-Thôi ông chở cháu đi học đi- nó nói rồi kéo cái vali ra xe

*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*_*

Tại học viện cao trung Mushroom

Nó ề oải bước ra xe tay lái xềnh xệch cái vali đi lên lớp. Vừa bước vào cửa lớp nó đã may mắn nhận được nhận nguyên thùng son vào người và người hất không ai khác chính là Mihara Sasaki.(nhờ đó bị nó đập cho đập chân ở chap 8 đó)

-Cô làm gì vậy hả- nó hét lên

-Làm gì là làm gì- nhỏ chảnh chó nói

Nó vội vàng chạy vào phòng WC lấy nước rửa người và chạy ra tú đồ lấy bộ đồng phục mới. Vừa mở cửa nó vừa lẩm bẩm :

-Không biết từ hồi nhập học mình phải thay bao nhiêu bộ đồng phục rồi

Reng.....Reng

-Chết rồi chuông vào lớp rồi phải mau thay đồ thôi- nó quát lên

Nó lấy hết sức bình sinh ra chạy về lớp

Học....học

-Em chào cô cô cho em vào lớp ạ

-Vào trễ 8 phút lẻ 59 giây đứng ngoài hết tiết cho tôi – bà la sát gằn giọng

-Nhưng cô bỏ qua cho bạn ấy đi- Myuu lên tiếng

-Phải vào trễ có mấy phút thôi mà cô- Mizuki cũng đồng tình

Và có người (chủ yếu là nam) xin cho nó vào lớp.

-Không xin xỏ lắm chuyện nữa, tiếp tục học còn em kia đứng ngoài lớp- bà cô quát to cả lớp im phăng phắc

Giờ nghỉ trưa nó lê bước vào lớp định ngủ, thấy bàn của mình biến mất đâu rồi còn nhỏ kia nhìn nó bằng ánh mắt khinh bỉ rồi rồi bước ra khỏi lớp.

-Cậu không sao chứ, trông cậu mệt mỏi lắm đấy- Mizuki hỏi han

-Hay là cậu lên phòng y tế nghỉ đi trông cậu như người sắp chết vậy- Miyuu đề nghị

-Mình không sao đâu- nó cười rồi nhìn ra cửa sổ và đã thấy gì đó...

-Mình ra đây một chút rồi sẽ vào lớp ngay- nó nói rồi vội vàng chạy xuống sân trường

Khi chạy xuống tới nơi nó ngoái nhìn bên này nghiêng bên kia. Thì cái ra bàn của nó lại bị di chuyển ra xa sau khu dụng cụ của dãy nhà cũ.

Nó chạy đến nơi định khiêng cái bàn về lớp mà chẳng thèm để ý xung quanh thì bất ngờ đằng sau một chiếc khăn tắm thuốc mê được chụp vào mũi nó. Nó bị bất ngờ trở tay không kịp thuốc mê ngấm nó liền ngất đi ngã xuống đất.....

Chương 13

Nó cố mở đôi mắt màu hổ phách của mình ra nhưng sao nó nặng như được đeo hai tảng đá vậy không tài nào mở nổi, nhưng nó cảm nhận thấy chân tay nó bị trói chặt vào cái gì đó. Tay nó vẫn còn đau nên không thể cử động được

Ào.....

Bất ngờ một xô nước từ đâu dội thẳng vào người nó kèm theo một giọng nói chanh chua

-Hừ còn chưa chịu tỉnh sao

BÓP...

(Au- ác quá người ta chưa kịp mở mắt đã bóp người ta rồi, lẽ bóp thì bóp cho rơi răng luôn đi*đập bàn*

-Tâm địa bà còn xấu xa hơn nhữ*tòa đầy sát khí*

Au- À thôi ta đi kiểm tiền làm ma chạy cho con nha*chạy mất dạng*)

Nó khe khẽ mở mắt ra để nhìn xem chuyện gì đang diễn ra thì bị một cái tát như trời giáng vào mặt, nó đau muốn ngất đi rồi do vẫn còn tác dụng của thuốc mê nên nó nhắm nghiền mắt lại. Nhưng sự đời nào được như ý muốn, một bàn tay nắm chặt lấy tóc nó gọi to

-Con kia mau tỉnh đi bọn tao còn chưa tính sổ với mày kia mà

Lần này nó quyết tâm mở đôi mắt của mình ra để nhìn xem kẻ đang hành hạ mình là ai, và nó đã mở mắt thành công người đang ngồi trên ghế trước mặt nó không ai khác chính là

-Shima....Ayumi- nó khẽ bật thành tiếng

Và người đang nắm tóc nó không ai khác đó là Mihara Sasaki và một vài nữ sinh khác đang đứng vây quanh nó

-Mấy...người định...làm...gì tôi...- nó nói ngắt quãng

-Làm gì sao, câu hỏi rất hay ha ha- Ayumi bật cười

-Đề tao nói cho mày nghe- Ayumi đứng lên đi đến chỗ nó

BÓP

Một cái tát lại giáng vào bên má còn lại của nó, hai cái tát như trời giáng này khiến cho khuôn mặt sưng tấy và đỏ ửng lên

-Sao đau không ha ha- Ayumi hỏi lớn

-Tại...sao...cô lại- nó đau tới nói không nổi nữa

-Chỉ vì mày mà anh Ken đã bỏ rơi tao đấy- Ayumi gần từng chữ

-Hắn...bỏ cô...thì liên....quan....gì đến...tôi chứ...-nó thều thào nói

-Hừ hôm nay tao nhất định sẽ đánh cho mày bán sống bán chết thì thôi, đập nó đi- Ayumi nói to rồi trở lại ngồi xem

Những nữ sinh khác nghe vậy liền tiến lại gần nó tay cầm những thanh sắt đập liên tục vào người, chân, tay

Nó chỉ biết kêu la trong đau đớn, trên người nó bây giờ là những vết bầm tím, có những chỗ bị toạc ra và chảy máu. Bây giờ nó nằm bất tỉnh dưới đất với những vết thương trên người.

-Khóa cửa lại đi- Sasaki nói với một nữ sinh khác

-Đi thôi, khu dụng cụ này bỏ hoang sẽ không một ai tìm thấy nó- Ayumi nói rồi cả bọn bỏ đi

~~bơi chỗ khác thôi~~

Hắn bây giờ đang đứng trên sân thượng chờ nó bên cạnh là cái vali. Hắn đã đứng chờ suốt giờ nghỉ trưa mà vẫn không thấy nó mò mặt lên

-Cái con khi điên này định cho mình leo cây sao- Hắn tức giận la lên

Tích tắc...tích tắc.....thời gian cứ vậy trôi qua và cũng đến giới hạn của hắn

-Hừ cô dám cho tôi leo cây tôi tính sổ với cô một lần luôn- Hắn nói rồi mở cửa xuống dưới

Hắn đang hậm hực ▼...▼ đi về phía lớp của nó thì gặp Miyuu và Mizuki

-Hai người biết con khi hung dữ ấy đâu không- hắn hỏi

-Là ai- Miyuu lạnh lạnh nói

Từ lúc ở căn tin trong cuộc chạm trán thứ nhất thì cô không thèm quan tâm đến hắn nữa

-Ý cậu muốn hỏi Yuriko đúng không- Mizuki xác nhận

-Phải cô ta đâu rồi- hắn nói mà con tức giận sắp bùng nổ tới nơi

-Không phải cậu ấy đi gặp cậu để trả lại vali sao- Mizuki nói

-Cô ta cho tôi leo cây nên tôi mới xuống đây tính sổ- hắn tức giận thực sự

Miyuu mở cửa nhìn vào lớp thấy cái vali vẫn nằm chính ỳnh trong còn nó thì không thấy đâu

-Cậu ấy không có trong lớp còn cái vali kia có phải của cậu không- Miyuu hỏi

-Đúng- hắn reo lên

-Mizuki vào lấy cái vali cho cậu ta đi- Miyuu quay sang nói với Mizuki

-Ừm- Mizuki chạy vào lấy cái vali cho hắn

-Không biết cậu ấy chạy đâu mất tiêu, hôm nay mình đang tính rủ cậu ấy đi mua sắm- Mizuki tiu ngiu nói

-Chắc cậu ấy mệt nên về trước thôi, vào lớp đi- Miyuu nói

-Ừ- Mizuki nói rồi cả hai vào lớp

Sau tiết học cuối Mizuki bỏ sách vở vào cặp cho nó

-Cậu ấy thật là đáng trí mà, về mà quên cả cặp- Mizuki nói

-Mình ghé đưa cặp về cho cậu ấy rồi vào thăm cậu ấy luôn nha- Mizuki tiếp tục nói

-Ừ- Miyuu trả lời

Còn hắn sau khi lấy lại cái vali của mình thì cảm thấy tâm trạng vô cùng tốt(trong đó có gì thì hông biết hà). Đang đi trên hành lang hắn thấy ba cô nữ sinh vừa đi vừa nói gì đó

-Hôm nay chị Ayumi xử hơi quá tay nhỉ- nữ sinh 1 nói

-Hừm nhưng mà con nhỏ đó thấy bản mặt là không ưa nổi- nữ sinh 2 nói

-Nếu đã bị chị Ayumi để ý con nhỏ đó hết đường sống nhỉ- nữ sinh 3 nói

-Nghe nói con nhỏ đó là học sinh danh dự nhỉ ?- nữ sinh 2 hỏi

-Ai biết chứ thôi kệ- nữ sinh 3 nói

-Cái gì chứ- hắn bàng hoàng nói

_____*_~*_~*_~_____

Miyuu và Mizuki tới nhà của nó bấm chuông cửa một người đàn ông khá lớn tuổi ra mở cửa

-Hai cô tìm ai- quân gia Kim lên tiếng

-Cháu là bạn của Yuriko, cậu ấy đã về nhà chưa- Miyuu hỏi

-Tiểu thư vẫn chưa về nhà- quân gia Kim nói

-Sao lại vậy được- Mizuki nói

-Phải rồi, lúc nghỉ trưa cậu ấy nói là ra ngoài một chút rồi sẽ quay lại ngay, từ lúc đấy là không thấy cậu ấy nữa- Mizuki nói

-Chẳng lẽ cậu ấy vẫn còn ở lại học viện- Miyuu nói

-Chúng ta quay lại học viện thôi- Miyuu nói rồi cả hai đi vào xe

Chiếc xe nhanh chóng rời khỏi nhà nó trở lại học viện.

****Trở lại với hấn nào****

-Mấy cô đang nói gì đấy- hấn lạnh lùng hỏi

Ba cô nữ sinh kia quay đầu lại nhìn người vừa lên tiếng

-Ken-sama...- ba cô nữ sinh đồng thanh nói.....

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Xin lỗi mọi người tại cái watt dở chúng nên mình không đăng đúng lịch trình được hôm nay mới đăng được mong mọi người vẫn ủng hộ mình

Thôi dài dòng vắn tắt vào truyện thôi

-Mấy cô nói rõ cho tôi nghe- hấn lạnh nhạt nói

-Ken-sama không có gì đâu- nữ sinh 1 nói

-Phải đó không có gì đâu, chúng em chỉ nói chuyện thôi- nữ sinh 3 lên tiếng

-Ayumi đã làm gì nhỏ ấy- hấn nói mà vẫn giữ nguyên vẻ mặt lạnh như tiền ấy

-Điều đó anh nên đi hỏi chị Ayumi ấy chúng em không biết gì hết- nữ sinh 2 nói xong rồi cả ba chạy bán sống bán chết

-Ayumi cô đã làm gì hả- hấn gằn giọng

Trong khi hấn đi tìm Ayumi thì bên dưới Miyuu và Mizuki đã quay lại học viện. Mở cửa xe hai cô nhanh chóng chạy xuống thì gặp Azuma và thư ký đang bàn việc gần đó, thấy hai cô hốt hoảng chạy vào thì liền gọi với lại :

- Hai em đi đâu mà vội vàng vậy

-Yuriko biến mất rồi- Miyuu nói

-Cậu ấy biến mất từ hồi trưa, chúng em quay lại để tìm cậu ấy- Mizuki cũng lên tiếng

-Cái gì em ấy mất tích sao- Azuma hốt hoảng

-Bình tĩnh nào hội trưởng- thư ký hội lên tiếng

-Bây giờ chúng ta sẽ chia nhau ra tìm nào- Miyuu nói

-Được nhanh lên thôi- Azuma nói rồi toan chạy đi thì hình như quên gì đó liền quay đầu trở lại

-Mihari nhờ cả vào em vậy- Azuma nói rồi thấy cả một đồng hồ sơ cho cô rồi chạy mất

-Em biết rồi- Mihari nói với theo

Miyuu và Mizuki cũng chạy đi tìm nhưng tìm hết ở cái học viện này cũng phải tới tối.

Trở lại với anh Ken nào

Hắn mặt hầm hầm đi tìm Ayumi, khi đi ngang qua lớp học hắn nghe thấy tiếng nói chuyện liền dừng lại nghe ngóng

-Hừm lần này nó chết chắc rồi, sẽ không ai có thể tìm ra nó- Ayumi nói

-Phải đó từ giờ sẽ không ai cản trở chị nữa- nữ sinh 1 nói

-Vừa nãy chúng em gặp Ken-sama ở hành lang, sợ chết đi được- nữ sinh 2 nói

-Phải đó lúc ấy mặt anh ấy sất khí đùng đùng trông sợ lắm- nữ sinh 3 nói

-Mà khi đó chắc Ken-sama nghe hết những gì bọn em nói- nữ sinh 1 nói

-Là chuyện gì ?- Ayumi hỏi

-Lúc nãy ở hành lang chúng em nói về việc ban nãy xử con nhỏ đó- nữ sinh 2 nói

Nhỏ đó vừa nói xong thì có tiếng kêu, cánh cửa bật mở đứng sau là Ken

-Anh Ken- Ayumi nói có phần hơi sợ

-Cô nhót nhỏ ấy ở đâu- Ken hỏi giọng lạnh lùng

-Nhỏ đó thì liên quan gì đến anh chứ- Ayumi tức giận nói

-Tại sao anh lại đối xử với em như vậy- Ayumi hét lên

-Cô không là gì của tôi hết- hắn lạnh nhạt nói

-Vì nhỏ đó mà anh bỏ rơi em, em hận nó- Ayumi hét lớn

-Từ giờ cô liệu chừng đừng đụng đến nhỏ ấy nữa

Hắn nói rồi bỏ đi mà không thèm nhìn Ayumi đến một cái liếc. Trong lòng hắn nôn nóng, hắn vội chạy khỏi hành lang xuống bên dưới đi tìm. Đây là lần đầu tiên hắn có cảm giác lo lắng đến như vậy

Thời gian trôi qua 4 con người chạy quanh học viện tìm nó mà vẫn không thấy bóng dáng của nó

-Tối như vậy mà chúng ta vẫn chưa tìm được cậu ấy- Miyuu lo lắng nói

-Chúng ta đã tìm hết cái học viện này mà không thấy cậu ấy đâu, không biết cậu ấy đang ở đâu- Mizuki sốt ruột nói

Hai người lại đi tìm tiếp, đang đi ngon lành tự dưng Mizuki hét toáng lên

-Chết rồi

-Này, bộ não của cậu có vấn đề về thần kinh à- Miyuu cốc đầu Mizuki

-Lỡ cậu ấy bị bắt cóc thì sao- Mizuki làm mặt nghiêm trọng

-Chuyện đó thì- Miyuu chống cằm suy ngẫm

-Lỡ cậu ấy bị bán sang Trung Quốc rồi bị ăn thịt thì tính sao đây- Mizuki ôm đầu nói

-Đồ ngốc, miệng ăn mắm ăn muối mà còn thích mở miệng- Miyuu nói xong rồi tống vào miệng Mizuki một cái bánh hamburger

-Ủa ầu a ầy(Ủa đâu ra vậy)- Mizuki miệng nhai hamburger nói

-Chúng ta đi tìm anh Azuma đi rồi tính- Miyuu nói rồi kéo tay Mizuki đi

Tại phía đông học viện

-Cậu làm gì ở đây- Azuma lên tiếng

- Không làm gì hết- hấn nói như không

Số là khi hấn cũng đang đi tìm nó thì đụng anh cũng đang chạy ngang qua. Hai người đầu vô mắt nảy đến giờ cuối cùng Azuma là người lên tiếng trước

-Vậy thì thôi tôi đi trước- Azuma nói rồi quay đầu bỏ đi

-Khoan đã- hấn gọi với

-Có chuyện gì sao- Azuma hỏi

-Đã tìm thấy nhỏ đó chưa- Hấn quay mặt đi chỗ khác nói

-Sao cậu biết chuyện đó- Azuma thắc mắc nhìn hấn

-Cũng chẳng có gì chi là tôi nghe được điều quan trọng mà thôi- hấn lơ đãng nói

-Có chuyện gì xảy ra với Yuriko sao, cậu mau nói cho tôi nghe- Azuma nắm lấy cổ áo hấn

-Tôi làm sao biết được chứ- hấn gạt phăng Azuma ra

-Vậy cậu đã biết những gì- Azuma nhìn hấn nói

-Tôi khuyên anh nên tìm nhỏ đó cho lẹ đi, nhỏ đó bị tụi nữ sinh đánh đấy- hấn nói rồi quay lưng bỏ đi

Azuma đứng đó nhìn hấn bỏ đi mất

“Bị nữ sinh đánh”- Azuma đứng nghĩ ngợi

-Chỉ còn một nơi chưa tìm mà thôi- Azuma nói rồi chạy đi

Hấn đi một đoạn rồi cũng suy nghĩ

-“Đã tìm hết cái học viện rồi chỉ còn một nơi chưa đến...”

-Vậy phải đến nơi này trước cái đã- hấn nói rồi chạy ra chỗ bảo vệ mượn chìa khóa rồi chạy ra khu dụng cụ cũ.....

←↑→☆←↑→☆←↑→

Thử tài đoán câu hỏi nàooooo

“Ai là người sẽ tìm thấy nó trước”

Ai trả lời đúng chap sau mình sẽ tặng người ấy nhaaa !!!

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Chap này dành tặng cho

Kim_Lee_Na_01

KirimikiAisu

Rie_Miyuu

TuyenLun

Chúc mừng đã đoán đúng *tung hoa*

—

“_“_“_“_“_“_“_“_“_“_”

Hắn cầm chùm chìa khóa chạy một mạch tới khu dụng cụ cũ, tiếng bước chân nện xuống trên con đường lát đá

Bên trên những tia sáng của trăng rằm dường như cũng đang soi sáng trên mỗi bước chạy của hắn. Vừa chạy hắn vừa rủa thầm-“Cái học viện chết tiệt sao mà rộng quá vậy”

Azuma cũng đang tìm khu dụng cụ cũ thì gặp Miyuu và Mizuki cũng đang chạy lại

-Anh Azuma- Mizuki gọi to

-Học..học...hai em vẫn chưa tìm được em ấy sao- Azuma thở dốc nói

-Vẫn chưa tìm thấy cậu ấy- Miyuu nói

-Đi thôi- Azuma nói

-Đi đâu- Mizuki ngây thơ hỏi

-Đến khu dụng cụ cũ- Azuma trả lời

-Tại sao lại đến đó- Miyuu thắc mắc

-Chắc chắn em đây đang ở đó- Azuma khẳng định

-Được vậy chúng ta đi thôi- Miyuu lên tiếng

-Ừm

Hắn chạy một lúc, bây giờ trước mặt hắn là khu dụng cụ cũ

-RẦM.....RẦM...CÔ CÓ Ở TRONG ĐÓ KHÔNG

Hắn gắng sức đập vào cửa rồi gọi to mà vẫn không thấy có tiếng trả lời. Hắn nhanh chóng mở từng chiếc chìa khoá những có vẻ là không mở được

-RẦM...CHẾT TIỆT- hắn đập mạnh vào cửa

Trong lúc không biết làm gì hắn bất chợt nhìn thấy cánh cửa sổ bằng kính. Không ngại ngần hắn tìm cục đá lớn phang thẳng vào cửa kính

-CHOANG...

Một tiếng kêu lớn, cánh cửa kính vỡ tan thành nghìn mảnh. Không chần chừ hắn leo vào trong ngay tức khắc. Nhưng có vẻ một vài mảnh vỡ đã đâm vào tay hắn khi leo vào. Bên trong tối thui và có mùi ẩm mốc, những đồ vật thì bị phủ một lớp bụi dày đặc. Hắn loay hoay đi tìm nó thì vấp vào cái gì đó ngã ập xuống đất

-Chết tiệt cái gì ngáng đường vậy- hắn la ó lên

Trước mặt hắn là nó đang nằm bất tỉnh dưới sàn nhà, trên người là những vết bầm tím

-Oài này nhỏ kia mau tỉnh lại đi- hắn lay lay người nó

Thấy có vẻ là nó không tỉnh được hắn rút chiếc smartphone của mình ra gọi cho ai đó

Tít...tít...

-Có chuyện gì mà gọi giờ này vậy- người kia lèm bèm

-Này Jun mau kêu dùm xe cứu thương cái- hấn hấp tấp nói

-Ken mày đùa kiểu gì vậy- Jun thân nhiên nói

-Nhanh dùm đi ông tướng- hấn hồi thúc

-Nhưng mà ở đâu- Jun hỏi lại

-Ở khu dụng cụ cũ học viện Mushroom

-Hả.....-Jun ngạc nhiên

-Này Ken....tút..tút

-Hừ ít gì cũng giải thích xúi đi chứ đồ Ken nào phăng- Jun bực tức nhìn cái điện thoại

Ba người kia tiếp tục đi kiểm khu dụng cụ cũ nhưng có vẻ chạy hướng ngược lại mà không biết mình đã bị đi sai đường rồi cả ba lạc vào một nơi xa lạ nào đó trong học viện Mushroom

Sau khi tắt máy hấn đang dò tìm xem có gì có thể phá cửa hay không thì một vật loé sáng dưới đất cạnh nó, hấn lại gần lượm vật đó lên đó là sợi dây màu trắng mặt đá rất đặc biệt hình ngôi sao màu đỏ cam bên ngoài là một vòng lưới liềm như mặt trăng

-Đẹp thật- hấn reo lên

-Không lẽ là của cô ta sao- hấn bỏ đại vào túi rồi lại đi tới chỗ nó đang nằm

-Này cô còn sống không vậy- hấn lay lay người nó tiếp

.....

Hấn gọi hoài mà không nghe thấy nó có động tĩnh gì nên đành phải đặt tai nghe nhịp tim nhưng sao hấn có cảm giác tim mình còn đập nhanh to hơn nữa chứ

-Hừm cảm giác thật là lạ mà- hấn vừa nghe nhịp tim của nó vừa nói

Bỗng nhiên hấn có cảm giác như mình đang bị ôm chặt hấn ngừng đầu lên thấy nó đang vòng tay ôm chặt lấy hấn. Bất giác mặt hấn hơi ửng đỏ (hồ hớ hấn ta tưởng được ăn dưa bở kìa)

-Anh ơi...xin anh đừng bỏ em một mình.....em sợ

-Sao cơ- hấn ngạc nhiên

-Chẳng lẽ cô ta thích mình- hấn mãi mê nghĩ

-Anh hai...anh ở đâu...xin anh.....

Nó khóc những giọt nước mắt tựa như pha lê lăn dài trên gò má đang bị thương kia. Khuôn mặt biểu lộ sự đau đớn thể xác lẫn tâm hồn. Còn hấn sau khi nghe nó gọi ‘anh hai’ thì bất ngờ rơi xuống hố sâu của sự đau lòng, nhưng khi nhìn nó như vậy hấn cũng cảm thấy rất đau nhưng lại không hiểu vì sao mình lại như vậy.

Hấn gỡ tay nó rồi ngồi dậy, đỡ nó vào lòng ôm thật chặt như thể nếu buông ra nó thì nó sẽ biến mất

-Ừm...- nó khẽ rên

Hấn nghe thấy nó khẽ rên liền buông nó ra để xem tình hình. Ngược lại với hấn nó vừa mở nửa con mắt ra đã thấy tên con trai nào đó ôm chặt lấy mình thì đã muốn đá phăng kẻ đó đi chứ đừng nói đến hấn. Nếu đó biết đó là hấn ngay thì nó sẽ cầu đầu trăm hấn liền.

-Ai vậy, đây là đâu- nó nhìn căn phòng tối tăm và đầy bụi nói

-Cô không nhớ gì sao- hấn dí mặt mình sát mặt nó

-Thì ra là cái tên khốn nhà người- nó gằn giọng mà máu tức giận bốc ngùn ngụt

-Sao bỗng nhiên có mùi sát khí nặng quá vậy nè- hấn giả vờ làm lơ

Nó gượng dậy nở một nụ cười nửa miệng siêu gian bẻ tay rộp rộp như thể sẽ giết hấn ngay tức khắc

-Vậy sao

-Ui...- nó rên khẽ rồi lấy tay chống đầu

-Không sao chứ- hấn lo lắng nhìn nó thì bất ngờ nó ngã vào lòng hấn. Hấn trở tay không kịp nên theo đà cũng ngã luôn

-UIIII...ZAAAA- hấn la lên

Bây giờ tình trạng có vẻ rất là tình cảm, hấn nằm bên dưới nó nằm trên mặt hai người chỉ cách nhau một cm.

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16

.~*~*~.~*~*~.

“*~*~*~”

“*~*~*~”

.~*~*~.~*~*~.

“*~*~*~”

Hai người nhìn nhau trong tình huống dở khóc dở cười, người nằm trên kẻ nằm dưới. Rồi nó thấy hơi choáng nên ngất đi luôn và sự tình là môi chạm môi thoáng qua rồi nó gục xuống vai hấn khiến cho hấn bất ngờ đến mức đông cứng.

-Cô ta giả vờ lợi dụng hôn mình sao- hấn lẩm bầm suy nghĩ (chỉ là nó ngất thui mà hấn có suy nghĩ lệch lạc thiệt, thật phải huấn luyện lại hấn mới được)

Đang lúc nằm ngâm nghĩ thì có tiếng xe cứu thương vang lên, hấn thoát khỏi suy nghĩ đỡ nó nằm ra đứng dậy chờ đợi người cứu thương đến.

-Ken mày có ở trong đó không- Jun bên ngoài gọi to

-Jun mau tìm cách phá cửa đi- Hấn nghe thấy thằng bạn gọi thì cũng hét to

-Được- Jun nói rồi nói người ta phá cái cửa

Do cánh cửa làm bằng gỗ và đã lâu không được sử dụng nên việc phá cửa này khá là dễ dàng. Cánh cửa sau khi bị xử lý thì đã anh dững nằm trên sàn đất, còn Jun thì lao thẳng vào nhìn ngó thằng bạn

-Thằng khùng tao thấy mày có làm sao đâu, tự dung bảo tao kêu cấp cứu hả- Jun tức giận quát

-Mà nó không sao là may rồi cần gì phải la ó lên vậy Jun- Kyoya ở ngoài đi vào nói

-Hừm nhưng vẫn bực mình- Jun làm mặt giận

-Haizzz mày thiệt là tao bảo mày kêu cấp cứu chứ có nói là cho tao đâu- hấn lèm bèm nói

-Vậy kêu cho ai- hai người đồng thanh nói

-Đang nằm đây nè- hấn nói rồi chỉ tay xuống cái xác đang nằm dưới đất

-Ủa đây là...

Jun tự dung lùi lại vài bước tay kéo luôn Kyoya đi lấp bấp nói

-Tao sẽ...không...nói với...ai là...mày giết.. nhỏ ấy vì tội...lấy nhầm cái.. .vali đâu

-Hả- hấn ngạc nhiên rồi đi lại chỗ Jun đứng

-CÓP- thế là Jun bị hấn cốc vào đầu một cái rồi đau khiến cho anh này đau phát khóc

-Ai bảo tao giết người, chỉ là cứu người thôi- hấn nói

-Mà thôi đưa nhò này đến bệnh viện đi rồi tính- hấn gấp gấp

-Ừ

Thế là nó được đưa vào bệnh viện nhà hấn và được hưởng dịch vụ chăm sóc ‘đặc biệt’. Trên đường về hấn bị tên Jun ép nói hết chứ không là tên đó bức rút không ngu được. Thế là hấn đành dùng chút hơi tàn để kể.

Trở lại với ba người kia nào

-Anh Azuma đây là đâu- Mizuki nắm chặt tay tay áo của Azuma sợ sệt nói

-À thì anh cũng chẳng biết nữa- Azuma gãi đầu cười trừ

-Anh nói vậy là sao chứ- Mizuki lay người Azuma

-Anh là hội trưởng mà lại không biết đường đi sao- Mizuki bù la bù loa lên

-Quan trọng hơn là bây giờ chúng ta đang ở đâu- Miyuu lên tiếng

-Anh chắc là chúng ta đã chạy ngược chiều với khu dụng cụ rồi- Azuma cười nói

-Háaaaa- hai người đồng thanh ngạc nhiên

-Mình có cảm giác như nghe thấy tiếng gì đó- Mizuki cố dò xét xung quanh

-Đây chỉ là sản phẩm của trí tưởng tượng mà thôi- Miyuu thản nhiên nói

-Anh có chuyện này thú vị lắm, hai người muốn nghe không- Azuma cười

-Là chuyện gì mà trong tình cảnh này vẫn còn thú vị vậy- Miyuu thắc mắc

-Anh nghe ba nói là ba đang xây dựng một khu rừng tự nhiên để làm nhà cho bộ sưu tập thú hoang dã thì phải- Azuma đặt tay lên trán để nhớ xem

-Không lẽ nơi này.....- hai người kia sợ xanh mặt

-Có lẽ là....- Azuma chưa kịp nói hết câu thì đã bị hai người kia lôi chạy như bay

/)/)

(• _ •)Tôi là dải phân cách thời gian nằm trên dải ngân hà

Sau nhiều ‘cực khổ’ ba người cuối cùng cũng thoát khỏi đám heo rừng bây giờ trông ba người không khác gì ăn mày (nói hơi quá). Quần áo thì tả tơi đầu tóc thì bù xù, người thì lem luốc, nếu nhìn vào thì chẳng ai nhận ra đây là hội trưởng hội học sinh trường danh tiếng và hai tiểu thư danh giá đâu.

tua lại chút xui

Trong khi ba người cố chạy khỏi khu rừng này thì đã vô tình đâm phải một con heo rừng, thế là một đám heo rừng ở đâu lù lù xuất hiện rượt ba người chạy rẽ cả đất. Sau nhiều giờ chạy đường này rẽ đường kia thì ba người cũng thoát khỏi đám heo rừng ấy.

Trở lại với hiện tại

-Thật không...tin nổi trường mình lại có....nơi quái dị như vậy- Mizuki thò lấy thò để

-Phải không thể tin được là hiệu trưởng lại xây một nơi nguy hiểm đến vậy- Miyuu đồng tình

-Trời cũng gần sáng rồi đây- Azuma lên tiếng

-Chết chúng ta vẫn chưa tìm được cậu ấy- Mizuki vò đầu bứt tai

Nhìn.....nhìn.... (hai người kia nhìn chăm chăm vào Azuma)

-Sao hai người lại nhìn anh ghê vậy- Azuma nhận ra mối nguy hiểm

-Là tại anh hết đây- hai người đồng thanh nói

-Mà trời gần sáng rồi, với lại từ khúc này anh biết đường trở lại học viện, chúng ta đi thôi- Azuma lảng tránh sang chuyện khác

-Đi thôi- Miyuu kéo tay Mizuki đi

^)^ ^)^

(≡_≡)♥≡♥(•...•)

Mới sáng sớm hán còn đang nằm dài trên giường thì một cuộc gọi phá giấc ngủ của hán đã reo lên

Hán lồm cồm bò dậy trượt trên màn hình cảm ứng cất giọng ngái ngủ

-Ai vậy ??? thật làm phiền người khác. Không có gì thì tôi cúp máy đây- hán nói xong tắt cái rụp rồi quăng cái điện thoại xuống giường và không để người bên kia nói lời nào

-Cộc...Cộc

-Thưa cậu chủ đã đến giờ đi học

-Được, tôi biết rồi- hán nói vọng ra

Một lúc sau hán xuống nhà với bộ đồng phục chỉnh tề, hán đi ra xe không thèm ăn sáng mà đi thẳng tới trường

Người làm và quản gia cũng biết tính hán nên việc này cũng là bình thường thôi.

Tới trường hán thấy Jun và Kyoya cũng đã tới. Và như thường lệ lại là cái bọn nữ sinh rắc rối, hán trừng mắt nhìn đám nữ sinh rồi bỏ đi. Những nữ sinh này im hơi lặng tiếng không dám hó hé gì nữa

-Hôm nay may sao vậy- Jun vỗ vai hỏi

-Không có gì- hán lạnh lùng trả lời

-Có phải may quan tâm tới nhỏ đấy không- Jun mặt gian hỏi

-Mấy thật là có muốn bị ăn đòn không- hán hăm dọa

Hán rút tay khỏi túi quần thì một vật theo đà cũng bay ra ngoài. Hồi sáng hán vợ đại ở trên bàn bỏ vào túi quần, Kyoya đứng gần đó cúi xuống nhặt

-Mặt dây chuyền này.....

~~~~~

Quảng cáo 5 phút

Tui vừa viết một truyện ngắn trong khi chờ đợi tui ra chap mới truyện này thì các độc giả có thể qua đọc thử truyện “Sẽ vẫn mãi yêu anh” và nhớ ủng hộ nha

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

◦、★、•、\、
、\、.....、
•☆\、•\☆\、*
、•\
、\、*•\☆\、

。 _::_____ ★。

☆/ _____ ^。

.....|画_画|_'|☆。

↑↑_↑↑_↑↑_↑↑_↑

※ ※ ※ ※ ※ ※

★ *I♥U* ★

Bệnh viện tư nhân Tokyo

Phòng chăm sóc đặc biệt

Nó mở nhìn xung quanh căn phòng, đây không phải là phòng nó đã vậy người đó đau ê ẩm khiến cho nó chẳng buồn nhắc mình lên. Người nó các vết thương được băng bó cẩn thận tới mức người ngoài nhìn vào cứ tưởng nó là ‘xác ướp Ai Cập cổ đại’.

-Em cảm thấy sao rồi- cô y tá cũng đã ngoài ba mươi đứng bên cạnh cô hỏi

-Một người nhắc không nổi luôn- nó nói bằng chất giọng mệt mỏi

-Em nên tránh cử động nhiều để cho vết thương mau lành- Cô y tá dặn dò

-Vâng- nó đành tuân lệnh

-Vậy em muốn ăn gì không- cô y tá hỏi

-Vậy thì 2 phần gà chiên, 1 tô ramen* cỡ bự đặc biệt, 1 cái hamburger, một ly nước ép táo...vậy thôi- nó cười nói

*Ramen: là một loại mỳ ở Nhật Bản, và theo từng vùng mà mỗi loại ramen lại có một hương vị khác nhau (tôi muốn ăn thử quá)

-Vậy em nằm nghỉ ngơi cho lại sức đi chị sẽ chuẩn bị đồ ăn cho em- cô y tá nói rồi ra ngoài đóng cửa phòng lại

-Cảm ơn chị rất nhiều- nó nói với theo

Trong lúc chờ đợi y tá đi chuẩn bị đồ ăn, thì nó cố ngồi dậy rà soát nhìn cấu trúc của căn phòng. Căn phòng được xây theo gu riêng, có ban công nhìn ra ngoài. Chủ đạo của căn phòng là màu trắng tinh khôi nổi bật bộ salon màu đỏ viền đen được đặt ở giữa. Phòng tắm ở gần cửa ra vào. Đặc biệt là căn phòng không có bức tường nào được xây để tách biệt căn phòng với ban công nhưng thay vào đó là một bức tường làm bằng kính chịu lực trong suốt.

Trở lại cuộc nói chuyện của hai người

Kyoya ngạc nhiên khi nhìn thấy mặt dây chuyền này

-Ken sợi dây chuyền này ở đâu mà cậu có vậy- Kyoya đưa sợi dây chuyền ra trước mắt của hắn

-Sao mày lại quan tâm đến sợi dây chuyền này vậy- hắn hơi ngạc nhiên lấy lại sợi dây

-Cứ trả lời đi- Kyoya hối thúc

-À...

.....

~~~I'm in heaven when you kiss me

Heaven when you kiss me

You were sent to me from wonderland

I'm in heaven when you kiss me

Heaven when you kiss me

You were sent to me from wonderland

-Cô muốn làm gì chứ- nó hoảng sợ

-Lần trước tao đã cảnh báo thì lần này tao sẽ làm thật- Ayumi rút con dao rọc giấy ra

“Cô ta nói lần trước chẳng lẽ là”....-nó nghĩ thầm

Ayumi đi lại và đứng ngay bên cạnh nó định đâm nó thì nó đã né được nhưng lại bị ngã xuống đất. Với cú ngã vừa rồi và các vết thương khiến nó không thể bỏ chạy được, đang không biết phải làm gì nó đã bị Ayumi đè xuống và bóp chặt vai nó. Ngay lúc lưỡi dao đã gần kề thì cửa phòng nó bật mở, hấn, Jun và Kyoya bước vào.

-Ayumi cô đang gì vậy hả- hấn chạy lại chỗ gần chỗ nó và Ayumi

-Anh quan tâm tới con nhỏ này như vậy thì em sẽ cố gắng để cho nó đi thật nhanh- Ayumi điên loạn nói

-Cô điên thật rồi, mau buông nhỏ đó ra- hấn quát lớn

-Mày phải chết- Ayumi đâm thẳng xuống.....

!***!***!***!***!

Hehe ai muốn biết chuyện gì sẽ xảy ra thì rảnh đợi khoảng hai tuần chờ nha giờ tui bận coi vài bộ Anime. Mọi người đọc truyện vui vẻ, hẹn gặp lại

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Konichiwa Mina-san

Lâu rồi mới viết truyện lại công nhận mệt thiệt. Không biết có ai quên mình hông nhì. Nói vui vậy chứ mình phải viết rồi đăng lên cho mọi người đọc không thì gặt rồi bỏ bơ mình thì chết. Lặng nặng quá vào truyện thôi.

^^,^^,^^,^^,^^,^^,^^,^^

Lưỡi dao đâm thẳng xuống người nó, không phải mà là đâm vào thứ gì đó. Nó khẽ mắt nhìn thì thứ bị đâm phải đó là cánh tay phải của hấn. Hấn đã dùng cánh tay phải của mình để đỡ nhát dao cho nó.

-Anh Ken- Ayumi thoáng thốt la lên đồng thời rút con dao chưa kịp cắm sâu kia

Kyoya và Jun chạy lại đỡ hấn và nó, nó thì ngạc nhiên tròn mắt đứng dậy nhìn hấn

-Em...xin lỗi...em không cố ý- Ayumi đi lại gần hấn

-Cô mau biến khỏi đây đi- hấn gằn từng chữ

Ayumi thất thần khi thấy ánh mắt như ăn tươi nuốt sống cô liền bỏ chạy.

-Không sao chứ Ken- Jun nhìn vết thương của hấn nói

-Hờ có lẽ...- hấn khẽ nói

-Để mình kêu bác sĩ- Kyoya nói

-Ồ nhỏ đó đâu rồi- hấn đảo dác nhìn

-Nhắc mới nhớ nha- Jun đồng tình

Cạch...

Một bác sĩ chạy vào cùng cô y tá trên tay là khay dụng cụ y tế, và người vào sau cùng là nó.

-Hai có thể đỡ câu ấy sang ghế sofa để tôi có thể băng bó cho cậu ấy không- vị bác sĩ lên tiếng

-Tôi còn khỏe chán, vẫn đi lại đó được- hấn nói rồi đi lại ghế sofa

-Thật may là vết thương không nặng lắm, giờ tôi sẽ cầm máu cho cậu- vị bác sĩ thăm soi vết thương

Sau quá trình băng bó hoàn tất, vị bác sĩ phải lôi cô y tá ra ngoài (vì mê giai nên không còn cách nào khác ngoài việc lôi ra ngoài)

Hai người kia biết thân biết phận cũng đi ra ngoài cho đôi bạn trẻ có những phút giây “mặn nồng” bên nhau

-Nè nè người đã đỡ cho một dao mà sao chẳng nghe thấy lời cảm ơn vậy hở- hấn đi ra cho ban công chỗ nó đang đứng

-Hờ mắc gì mà tôi phải cảm ơn anh chứ- nó hơi đỏ mặt

-Tí chút là cô về châu ông bà rồi còn ở đây mà nói nhiều- hấn liếc xéo nó

-Có khi vậy tôi còn gặp lại dòng họ nhà mình nhi- giọng nó trầm xuống

-Vậy là cô lạc mất ba mẹ sao- hấn ngạc nhiên

-Tôi qua đây học là để tìm lại ba mẹ của mình- nó nhìn lên bầu trời một lần gió nhẹ nhàng nâng những lọn tóc nâu bay lên.

-Ngày trước tôi đã từng biết một cô nhóc cực kỳ ham chơi, hay khóc nhè và cực phá luôn- hấn bỗng nói về chuyện của mình

-Thì sao chứ- nó nói với giọng ‘tôi chẳng thêm quan tâm’

-Cô nhóc ấy đã mất tích lúc khoảng 4 hay 5 tuổi gì đó

-Thật là không chịu nổi cô nhóc ấy, cứ mỗi lần tôi qua chơi nhà Kyoya chơi là khi về tôi chỉ muốn chết quách đi- giọng hấn tức giận lên

-Ồ cô nhóc có vẻ hợp với anh nhi- nó bật cười

-Hợp cái con cóc khô ế, có lần tôi qua chơi nhóc mang trà ra mà cho cả con giun vào thật muốn ói mửa, rồi có lần nhóc chết luôn bả kẹo cao su vào ghế làm tôi ngồi lên mà đứng dậy không được. Đã vậy chưa xong nhóc mang bánh kem ra giả vờ té làm cái mặt điển trai của tôi đầy dính toàn kem. bla.....bla(nói hứng kể chuyện đời mới ghê chứ)

-Ừm...HA HA HA đúng là một câu chuyện hài hước- Nó nhin không nổi nữa bò lăn ra cười khiến hấn đỏ mặt

-Không nói nữa tôi về đây- hấn giận bỏ đi

-HA HA giận hừ- nó cười nói với theo

-Cảm ơn- nó nói rồi đi chỗ khác

Hấn đứng bên ngoài nhếch môi cười rồi bỏ đi. Nó đi vào trong lên giường nằm suy nghĩ vẫn vơ.

/*)/*)/*)/*)/*)/*)/*)/*)

Vài ngày sau cuối cùng nó cũng được về nhà. Lại một ngày mới bắt đầu, ánh mặt trời nhẹ nhàng len lỏi vào phòng nó. Nhưng có vẻ gì là si nhê gì với nó, nó cứ lần quay ra ngủ và tư thế “cực chuẩn” luôn. Đầu ở dưới chân ở trên giường chân gối thì bay lung tung

~~~~Reng reng~~~~

Tiếng chuông báo thức reo lên cổ đánh thức con sâu nường kia dậy và có vẻ đã không thành công nên cái đồng hồ đã bị nó ném sang một góc. Chưa kịp nường tiếp thì lại có tiếng gõ cửa kèm theo tiếng la hét bên ngoài

-Nè nhỏ kia tỉnh đi chứ, mấy giờ rồi còn nường hả- hấn la hét bên ngoài

-Hả ai vậy- nó vẫn nhắm mắt hỏi

-Chẳng lẽ cô quên rồi- hấn tức giận

-Là chuyện gì, mà ai vậy hả- nó nhòai người ngồi dậy

-Cô dám quên- hấn gần từng chữ mặt thì hằm hằm bước vào

___ Trở lại tối hôm qua ___

~~~~

I'm still loving you

I'm still loving you

How wanna love you again

I'm still loving you

I'm still loving you

I wanna love you again...

~~~~~

Tiếng chuông điện thoại của nó reo lên, nó lười biếng với tay cầm điện thoại trượt trên màn hình cảm ứng nhưng không quên mắt vào cuốn tiểu thuyết.

-Ai vậy ????.Có gì không, không có thì để mai nói nha. Beybey- nó tự biên tự diễn một mình không để cho người kia lên tiếng

-Hề khoan đã- hần gấp gấp nói

-Hờ thể muốn nói gì đây- giọng nó trở nên ‘giang hồ’

-Ngày mai cô rảnh không ?- hần nói

-Ngày nào tôi cũng bận, bận từng phút từng giây luôn. Mà sao anh lại biết số của tôi hả- nó làm một lè

-Ngày mai 9h tôi sẽ qua nhà cô để lời cô đi chơi, hết- hần nói rồi cúp máy cái rụp

.....

-Đúng là tên thần kinh – nó chửi thề rồi quăng cái điện thoại ra một góc rồi lại đọc cuốn tiểu thuyết đang dở dang.

!!!!!!Trở về thực tại!!!!

-Cô nhớ ra chưa- mặt hần hầm hè

-Dù là như vậy thì sao chứ- nó nói lại

-Không phải hôm qua tôi nói là đi chơi sao cô không nghe tí gì sao

-Mau biến khỏi đây đi- nó đập phăng hần ra ngoài

Vậy là cuộc đấu võ mồm bắt đầu,kẻ ở trong tên bên ngoài ra sức mang giọng của mình ra đấu

Và người chiến thắng là ông quân gia Kim. Vì không chịu nổi tiếng la hét của hai người ông quân gia đã lời hai người xuống phòng khách để thuyết giáo. Và giờ cuộc “hẹn hò” của hai người chính thức bắt đầu. ....

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

Nó đành rời khỏi nhà để ‘lét’ theo hần đến khu vui chơi lớn nhất thành phố Tokyo hoa lệ này.

Trên đường đi từ nhà nó ra đến chỗ xe của hần miệng nó nói không ngừng nghỉ

-Này tên kia người có biết là người đã làm phiền ta lắm không hả, ta đã định nướng tới trưa rồi dậy đọc vài quyển manga nhưng giờ thì sao chứ thật bức mình mà- nó lèm bèm

-Thì không phải tôi đưa cô đi chơi rồi sao- hần vừa đi nói

-Đồ nào heo nguoi có nghe thấy ta nói gì không hả- nó tức tối la lên

-Cô gọi ai là heo hả- hần tức tối quay xuống

-Ở đây có tôi với anh không nói anh chẳng nhẽ tôi tự chửi mình- nó nói

-Haizzz một quá chuyện là vậy.....bla.....blô.....bla...nói chung là vậy đây- hần loanh quanh giải thích

-Vậy tôi càng không thể đi được- nó kiên quyết

-Nãy đến giờ cô không thèm nghe tôi nói gì sao- hần mặt hầm hè

-Dĩ nhiên là nghe nên tôi mới không đi, nào anh bị nhũn rồi hử

-Cô có thể đi với tôi ngày hôm nay coi như để trả nợ hôm tôi cứu cô đi- hần nài nỉ

.....suy nghĩ.....suy nghĩ.....

-Được tôi trả nợ đó cho anh rồi tôi với anh không ai nợ ai- nó chấp nhận

Nhưng có vẻ sự đòi đầu có dễ dàng như nó tưởng. Hần đi tới chỗ chiếc xe hơi đời mới của hần đang đậu ở bên dưới lòng đường, mở cửa xe ngồi vào cabin để lái xe. Nó bước tới cũng ngồi bên trên thế là hần khởi động xe chạy một lúc nó mới cảm nhận được kẻ ‘xâm nhập bất hợp pháp’ trên xe và không ngừng nhìn nó với ánh mắt ăn tươi nuốt sống nó.

-Onii-sama ai vậy ạ- cô bé tỏ vẻ ngây thơ hỏi

-Anh đã nói là hôm nay anh sẽ dẫn em và bạn gái của anh đến khu vui chơi sao- hần gượng cười nói rồi lấy chân mình khảy nhẹ chân của nó

-Rất vui được gặp em chị là.....- nó cố niềm nở nói nhưng có vẻ là bị cắn vào lưỡi

-Đúng là một cô gái ‘tâm thường’, không có ‘sức hút’- cô bé đánh vào lòng tự tôn của nó

-HẢ.....

-Thôi em không nên nói vậy với bạn gái của anh- hần cố hoà giải tình huống này

-Onii-sama em xin lỗi- cô bé mặt rung rung nước mắt

-Thế chúng ta đi nhé- hần quay sang nhìn nó

.....im lặng.....

Khu vui chơi Amagi Brilliant

Hôm nay là ngày nghỉ nên khu vui chơi khá là đông, ba người vừa bước vào và lập tức trở thành tâm điểm bàn tán của mọi người

Nó xuất hiện với một phong cách khá ‘bụi’, một chiếc áo ba lỗ màu đen bên ngoài là một chiếc áo màu trắng cổ rộng hở một bên vai và cột ở hông, một chiếc quần soóc da bò kết hợp là đôi boots cao. Tóc cột cao một bên để lộ làn da trắng của nó

Hần thì mặc một chiếc áo thun hình đầu lâu màu trắng khoác ngoài là áo ghi lê tay cụt màu đen kết hợp quần Jean và đôi giày bata màu đen nốt

Còn cô bé dễ thương của chúng ta diện một chiếc đầm xòe màu xám có kẻ sọc (trên hình là cô bé dễ thương Mía đó ạ) đi kèm là đôi giày búp bê màu nâu, tóc để mái ngố làm khuôn mặt bầu bĩnh kia càng trở nên đáng yêu.

-Nhìn kìa nhìn kìa cô bé gái kia trông đáng yêu thật chứ- một người đi ngang qua nói với người bên cạnh

-Đúng vậy.....

.....vân vân & mây mây.....

Những lời đó khiến ai kia nhảy lên vui xướng và đã bị bỏ lại đằng sau

-Oaaa không ngờ ở đây lại rộng đến vậy- tâm trạng nó bỗng dưng thay đổi

-Dĩ nhiên khu vui chơi này được xây trên 1750 m2, có biển nhân tạo, các khu tách biệt qua từng cổng ra vào và đủ mọi tiện nghi cũng như trò chơi đặc biệt là có cả khu mua sắm nữa – hần tỏ vẻ am hiểu

-Yahoo vào thôi- nó reo lên rồi chạy vào

-Chờ chút có có nghe tôi nói không vậy- hấn gọi to rồi chạy theo nó

-Nhìn kìa cô gái đó thật xinh đẹp- một thanh niên nói

-Đến làm quen đi- thanh niên hai nói

-Nhưng cô ấy hình như đã có bạn trai rồi nhìn họ xem- người thanh niên ba nảo nề chỉ vào nó và hấn đang chạy

.....VV.....

Và bên phía nữ thì

-Ôi anh ấy thật đẹp trai- một cô gái mơ màng

-Anh ấy thật giống hoàng tử từ truyện cổ tích vậy- một cô gái khác cũng mơ mộng

.....

Và cũng có vài người

-Hai người họ trông đẹp đôi thật

-Nhìn hai người đó đúng là trời sinh một cặp mà.....

-Cô dám cướp anh ấy khỏi tôi sao nhỏ ngốc kia- ai đó bị bỏ bơ đang lên cơn thịnh nộ

-Nào cùng vui chơi hết mình nha- nó chạy lại nắm tay cô bé lôi đi

-Hả bỏ tay tôi raaaaa- cô bé giận dữ nhưng điều đó chỉ cho nó thấy rằng cô bé thực sự rất đáng yêu

.....

Ba người chơi hầu hết khu vui chơi này nào là tàu lượn siêu tốc, khám phá khu rừng ma, đường hầm kinh dị, truy lùng kho báu, cáp treo, đu người trên không.....và sau gần mấy tiếng vui chơi giờ trông hai người kia cực kỳ thảm hại còn nó thì tràn đầy sức sống.

-Đói quá đi mất- nó đã mất sức sống do đói

-Cô đúng là heo nái vừa mới ăn khỏi miệng đã kêu đói- cô bé mỉa mai

-Cũng trưa rồi chúng ta kiếm gì bỏ bụng đi- hấn nhìn đồng hồ trên tay rồi nói

-Vậy đi thôi Onii-sama- cô bé cười tươi

-Hứ thấy ghét

Tại quán ăn

-Xin chào chào quý khách, xin quý khách hãy chọn món- một chàng trai tươi cười nói

-Vậy thì 2 phần mì hải sản đặc biệt, hai phần gà rán cỡ lớn, khoai tây chiên, 4 phần toyaki lớn, 2 đĩa sushi.....1 phần bánh flan và 1 ly kem trái cây à vậy thôi đi- nó tươi cười 'hạnh phúc'(là vì đồ ăn thôi)

Chàng trai loay hoay ghi ghi chép chép gấp nụ cười của nó tí mất máu mà chết

-À này giờ tôi kêu cho mình tới lượt hai người đó- nó quay sang nói với hai người kia

-Hề...ê...ê...ê- hai người đồng thanh thành lời

-Cô ta có phải là người không vậy lúc này vừa đi vừa ăn rồi mà giờ còn một mình ăn hết những thứ vừa gọi, thật không thể tin nổi- hấn ngồi suy nghĩ

-Đúng là con lợn tham ăn- cô bé lại phang đến lòng tự trọng của nó

-Này giờ chị không nói gì thì đừng làm tôi à nha- nó lấy tay kéo má của cô bé

-Aaaa đúng là đồ bạo lực mà- cô bé la toáng lên định với tay kéo má nó nhưng không tới

-Mía, Yuriko cấm lợn xộn- hấn bưng bưng sát khí

.. ★^o

☆ / _____ / _ \ 。

....|画_画|_|_| ☆。

↑↑_↑↑_↑↑_↑↑

* ★ * ♥ * ★

♠♠♣♣♠♠♣♣♣♣

/)_/)

(○↑

-Onii-chan.....

-Hờ cô gọi tôi là gì cơ- hấn ngạc nhiên

-Hề....không có gì sất- nó chồi bay biến

-Cô vừa gọi tôi là ‘Onii-chan’ mà phải hông- hấn cố tình hỏi lại

-Không phải- nó ngượng chín cả mặt

-Ha ha trông mặt cô lúc này tức cười thiệt- hấn cười lớn

-Grừ....(nó đã bắt đầu điên tiết rồi)

-Này thì cười này- nó nhếch môi- bộp

Khuôn mặt điển trai của hấn đã được nó tặng cho một ly kem mà nó đang ăn dở giờ trông hấn thật ngộ làm sao

-Này cô làm gì vậy- hấn la lối

-Không có gì trượt tay thôi hô hô- nó đưa tay lên miệng cười hô hô

-Onii-sama- Mía chạy ra ngoài

-Anh vào nhà wc đây- hấn bực tức nói rồi bỏ đi

Ở ngoài chỉ còn nó với Mía đang đứng, bất chợt nó cảm nhận được có gì đó bất ổn thoát ra từ người của Mía

-Đúng là một cô gái bạo lực- Mía trề môi nói

-Này nhóc từ sáng đến giờ nhóc trêu chị hơi nhiều à- nó cố kìm nén cơn bực mình

-Nhưng Onii-sama có vẻ rất vui khi ở bên cạnh cô thì phải, đây là lần đầu tiên anh ấy vui kể từ ngày hôm đó- giọng Mía pha chút buồn

Nó thực sự khá bất ngờ trước cử chỉ và lời nói của Mía. Tuy rằng nó không biết đã có chuyện gì xảy ra với hấn nhưng nó chắc chắn một điều là Mía rất quan tâm đến hấn

-Đã xảy ra chuyện gì à- nó thăm dò

-Có vẻ như anh ấy rất quan tâm đến cô thì phải- Mía thay đổi thái độ

-Đây không phải là câu trả lời chị muốn nghe đâu- nó grừm grừm Mía

-Nhưng tôi thắc mắc vì sao Onii-sama lại thích một người ‘tâm thường’ ‘bạo lực’ và ‘nửa mùa’ như cô. Chắc khi ở bên cạnh cô anh ấy phải chịu đựng đủ lắm- Mía khiêu khích nó

“Đúng là một cô nhóc kiêu ngạo đáng ghét trước mặt hấn thì giả vờ hồn nhiên như con cá chiên, nhóc đợi đó chị sẽ lóc xương nhóc ra”- nó chửi thầm trong lòng

-Ara ara vậy là nhóc không biết rồi anh ấy rất quan tâm đến chị, ô xin lỗi chị quên mất em là ‘con nít’ hô hô- nó khoái trí cười

-Cô đúng là bà chị khó ưa mà- Mía tức giận la lên

Hắn đã đứng ở đó lâu rồi chứng kiến hai người này cãi lộn thật làm hắn không thể bước ra làm gián đoạn được nên đã quyết định làm khán giả coi ‘vở kịch cãi lộn’ này. Khi tình trạng có vẻ bất ổn hai người không ai nhường ai thì hắn quyết định ra giảng hòa hai người thì hắn vô tình vướng một rắc rối

-Nào cô làm gì để chứng minh Onii-sama quan tâm đến cô đi- Mia vớ được thời cơ đâm chọc nó

-Chuyện này...- nó ấp úng

“Chết cha rơi vào tình huống khẩn cấp rồi, phải làm sao đây”- nó rối hết cả lên

-Vậy thì. ....-hắn đi lại gần nó đặt trên đôi môi anh đào của nó một nụ hôn nhẹ nhàng tựa như làn gió và cũng rất ngọt ngào khiến cho cả nó Mia và những người xung quanh đứng

-Vậy đủ chứng minh chưa Mia- hắn cười

-Onii-sama....-Mia không thốt nên lời

-Anh làm cái gì vậy hả- nó nói nhỏ rồi véo vào tay của hắn một cái rồ đau

-Aiii-zaaa đau quá cô làm gì vậy – hắn lấy tay xoa xoa chỗ vừa bị nó véo

-Tên kia sao dám. ....- nó đang nói thì bỏ dở câu

-Em về trước đây- Mia nói xong rồi bỏ chạy mất để nó đứng đần với một đồng ????

-Anh mau đuổi theo Mia đi con bé...- nó thúc giục

-Cứ để con bé được ở một mình, về thôi- hắn lạnh lùng nói rồi bỏ đi nó không còn cách nào khác đành lẳng lặng đi theo.

Trên đường về không ai nói với ai câu nào không khí trở nên u ám

-Nè anh có sao không vậy- nó thay đổi không khí

-Không- hắn lạnh lùng đáp

-Đi với tôi khó chịu lắm sao, nếu vậy thì dừng xe cho tôi xuống đi- nó mất hết kiên nhẫn

-Không có gì- hắn vẫn chăm chăm lái xe đáp

-Mệt quá không nói nữa- nó quay mặt đi chỗ khác

-Này cái này trả lại cho cô đấy- hắn móc một vật từ trong túi quần đưa cho nó

-Đây là.....- nó đứng hình

-Hôm đây tôi nhặt được ở gần chỗ cô bất tỉnh đó- hắn nói

-Cứ tưởng nó bị mất rồi, may quá- nó cười vui sướng

-Sợi dây chuyền đó quan trọng với cô lắm sao- hắn hơi hiếu kì

-Nó là vật rất quan trọng với tôi, nó sẽ niềm hy vọng tìm được gia đình của tôi đấy- nó nghiêm túc nói

-Mới đầu tôi thấy sợi dây, tôi đã có cảm giác đã từng nhìn thấy ở đâu rồi- hắn đưa tay lên trán cố nhớ

-Ba lớp ba xàm lái xe đi cha nội- nó nói rồi qua đi chỗ khác tay cầm sợi dây chuyền áp vào lòng

♣ ☆ ☆ ♣ ☆ ☆ ♣ ☆ ☆ ♣

Biệt thự Mimosa

Tại phòng của Miyuu

-Này này dạo gần đây có về việc điều tra vẫn chưa đủ phải không- Mizuki hấp tấp hỏi

-Đã tìm hết thông tin rồi nhưng kết quả vẫn là con số không- Miyuu thờ dãi

-Liệu đủ thời gian không, chỉ còn một tuần nữa thôi- Mizuki trưng bộ mặt chán nản

-Điểm nghỉ ngơi nhất vẫn là sợi dây chuyền đó, có vẻ nhìn nó rất quen đấy- Miyuu đưa tay chống cằm suy tư

-Sao chúng ta không hỏi hội trưởng Azuma xem- Mizuki hồ hởi

-Tại sao

-Vì anh ấy là anh em họ của Yuri mà

-Cũng có lý đấy- Miyuu gật gật đầu

-Quyết định vậy cứ thế mà làm

”Tôi là dải phân cách thời gian”

Sáng hôm sau tại học viện Mushroom, văn phòng Hội Học Sinh

-Hội trưởng Azumaaaa~-- Mizuki gọi í a í ới

-Mới sáng ra mà đã có chuyện gì vậy- Azuma đang ngồi làm sổ sách nói

-Có chuyện cần nhờ đến anh đấy- Miyuu nói

-Sao nghe có vẻ nghiêm trọng vậy nói thử xem- Azuma khẽ rời mắt khỏi đám sổ sách

-Chuyện là vậy.....bala.....bô lô.....nói chung là vậy đấy- Mizuki nói liên tục

-Nói về việc đó thì anh cũng không rõ lắm, chắc tí nhờ tới bố anh xem có moi được chút thông tin không- Azuma nói

-Nhờ cả vào anh- Mizuki cười tươi

-Em có một kế hoạch- Miyuu chột nói

-Là gì- Azuma thắc mắc

Thế là cả ba người to to nhỏ nhỏ với chuyện ‘bí mật’ gì đó

-Được cứ làm thế đi- Azuma gật gù

Và một kế hoạch ‘to lớn’ đã được chuẩn bị.....

●○●○●○●○●○●○●○●○●○

Chap sau sẽ có một nhân vật xuất hiện mong mọi người nhớ ủng hộ nhé !!!

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

Quảng cáo 5'

Mình sắp ra lò truyện: “Chuyện tình tay ba”

Nếu có thể mong mọi người nhớ ủng hộ nhé

Cảm ơn mọi người rất nhiều♥

_____♥_____

Nó lững thững đi vào trường thì gặp hấn cũng đang đi vào. Nó quyết định xem hấn như người không quen biết và đi một mạch không thèm nhìn, hấn hơi ức chế với hành động của nó

-Này nhỏ kia- hấn gọi với theo

Nhưng nó vẫn không quay đầu lại trả lời, hấn liền chạy đến rồi đứng chặn nó lại để hỏi chuyện

-Cô bị gì vậy tôi gọi mà cô không trả lời là sao- hấn hậm hực

-Tại sao- nó lạnh lùng nói

-Ồ thì...chuyện...là- hấn lúng túng không biết trả lời thế nào

-Đã nói chấm dứt không ai nợ ai rồi giờ muốn gì nữa đây- nó bực bội nói

-Oii~~~~Yuri- Mizuki gọi to

-Lâu rồi không gặp- Miyuu nói

-Phải hen- nó đồng tình

-Vào lớp trước đi tí giờ nghỉ trưa rồi tâm sự chút- Mizuki kéo tay nó với Miyuu đi

Hấn bị bỏ bơ đứng đó không nói được lời nào thì Kyoya với Jun cũng đi tới

-Oai~~~~ Jun gọi hấn

-Mới sáng ra mà đã thơ thẩn vậy ‘chấm’ nàng nào rồi- Jun ghé sát tai hấn nói

-Im đi mày toàn nói linh tinh vớ vẩn không- hấn nói rồi bỏ đi

-Này này sao trông thẳng Ken có vẻ lạ nhỉ, hay là xảy ra chuyện gì- Jun làm mặt nghiêm trọng

-Nếu không nhanh lên mày sẽ đội nước đứng ngoài hành lang đấy- Kyoya nói rồi đi luôn

-Chờ đã- Jun nói rồi chạy theo Kyoya

oooooooooooooooooooo

Giờ nghỉ trưa tại căn tin

-Sao dạo này xảy ra nhiều chuyện quá nhỉ- Mizuki vừa ăn vừa nói

-Cũng phải từ lúc vào trường tới giờ mình vẫn chưa có một ngày bình yên nào cả- nó cũng đồng tình theo

-Đã có chuyện gì với cậu và ‘King Boy’ ngày hôm đó vậy- Mizuki ghé sát vào nó hỏi

-‘King Boy’ ???-nó ngu ngơ nói lại

-Là ám chỉ Ken đó- Miyuu lên tiếng

-Tại sao lại là hấn- máu nó lại nổi khùng lên

-Vi cậu ấy đẹp trai nè, lạnh lùng nè, nhà giàu..... À mà về sinh nhật của....- Mizuki say mê kể về lý lịch của hấn tự dung chuyện đề tài một cách lạ người

-Dừng lại đi Mizuki- Miyuu gằn giọng

-Hề.....vâng- Mizuki im bặt

-Yuriko tí cậu về lớp trước đi tụi mình ghé qua Hội Học Sinh xù- Miyuu nói xong rồi kéo Mizuki chạy mất dạng

-Miyuu hôm nay lạ ghê- nó thắc mắc rồi cũng ngồi ăn căng bụng rồi về lớp

Tại lớp học của nó nữ sinh bao vây tứ phía khiến nó ngạc nhiên cũng chạy lại ngó xem có chuyện gì thì ra là người được mệnh danh là ‘King Boy’ của học viện đang đứng ở đó. Nó ngó lơ rồi định bỏ vào lớp thì bị hấn lôi lại

-Này sao thấy tôi thì bỏ đi vậy hả- hấn cảm thấy mình bị cho ăn ‘bơ’

-Không liên quan- nó lạnh lùng nói

-Hà...gì...ơ.....cô có biết là tôi đã đợi cô gần hết giờ nghỉ trưa không vậy- hấn bức xúc

-Thứ nhất: Tôi không quen anh

-Thứ hai: Tôi không quan tâm

-Thứ Ba: Tôi ghét anh

Nói xong nó liền bỏ vào lớp học để hấn trong tình trạng đang thi ‘hoá tro’. Sau một lúc đứng mọc rề ở lớp nó hấn đành trôi về lớp của mình trong trạng thái mất hết sức sống.

Tiết học bắt đầu nó lười biếng gục đầu xuống bàn ngủ, tiếng chuông báo ra về mọi người sắp xếp ra về.Nó mới lừ đừ ngồi dậy vươn vai, dụi mắt xách cặp đi về. Ánh hoàng hôn dịu dàng len lỏi qua từng tán lá đùa giỡn trên khuôn mặt mới ngủ dậy của nó, bây giờ trông nó thật dễ thương làm sao. Từng cử chỉ cũng như hành động của nó được hấn nhìn thấy hết.

Bên ngoài đám con gái lại tụ họp một cách bất bình thường

-Anh ấy là ai vậy đẹp trai quá- -nữ sinh 1 khen ngợi

-Đến làm quen với anh ấy đi- nữ sinh 2 hỏi thúc

-Không biết anh ấy có bạn gái chưa nữa- nữ sinh 3 mơ mộng

Thế là đám con gái này chạy ồ ạt bao quanh người thanh niên. Nó vừa đi tới thì giật bắn cả người bởi cái lũ hám dai này

-Đúng là cái lũ mờ mắt vì daiiii- nó chửi thảm

Đúng lúc nó đi ngang qua thì 1 thanh niên cũng vừa bay ra khỏi đám con gái. Hai người chạm mắt nhau mà đứng đờ cả ra

-Anh Hải Nam- nó sùng sốt

-Mộc Lan...- anh nó cũng sùng sốt không kém

-Anh Hải Nam~~~ nó vừa gọi vừa chạy đến ôm chầm lấy Hải Nam

-HẾ....HẾ.....- Đám nữ sinh ngạc nhiên (trong đó có cả hấn nữa)

-Mấy tháng không gặp, em nhớ anh vậy sao- Hải Nam nói rồi nhéo véo vào mũi nó một cái

-Ai thèm nhớ anh chứ- nó phụng phịu quay đi

-Về nhà nào, anh có quà cho em đấy- Hải Nam tươi cười

-Ừm nhớ đấy- nó cười toe rồi nắm tay Hải Nam đi

-Đứng lại.....

Hai người định đi thì bất chợt dừng lại bởi câu nói đó, và hai người và đám nữ sinh dồn ánh nhìn về phía hấn

-Tên kia anh muốn gì hả ?- nó tỏ sát khí

Hấn không những không trả lời câu hỏi của nó mà còn đi đến chỗ nó và Hải Nam đứng, giựt tay nó ra khỏi Hải Nam

-Anh là ai, và có quan hệ gì với nhò ngốc bạo lực này ?- hấn kéo nó ra sau lưng mình và quay đầu hỏi Hải Nam

-Tôi không có nghĩa vụ phải trả lời câu hỏi của cậu- Hải Nam mặt lạnh tanh

-‘Nhò ngốc bạo lực’ sao- nó bùng bùng sát khí

-Đúng là cái tên đáng ghét mà- nó hậm hực

-Mình về thôi em- Hải Nam nói

-Ừm- nó nói rồi giựt tay ra khỏi hấn

-Anh không có quyền mang nhò này đi đâu hết.... Vì nhò này là người con gái của tôi- Hấn kiên quyết và.....

-HỀ.....HỀ

(Trong này bao gồm nó, Hải Nam, Kyoya, Jun, ba người trên văn phòng Hội Học Sinh và lũ nữ sinh ở đó).....

♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥

Muốn biết chuyện gì sẽ diễn ra mọi người cùng đọc nhớ ủng hộ chap sau nhé

Và từ chap sau Hải Nam sẽ được gọi là Sakai Kuga

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

-Anh không có quyền mang nhò này đi đâu hết.... Vì nhò này là người con gái của tôi- Hấn kiên quyết và.....

-HỀ.....HỀ.....

(Trong này bao gồm nó, Kuga (Hải Nam hình ở trên đó), Kyoya, Jun, ba người trên văn phòng Hội Học Sinh và lũ nữ sinh ở đó+ nam sinh tò mò đứng lại nghe).....

-Ra vậy- Kuga cười mỉm

-Nụ cười của anh có hàm ý gì vậy- nó liếc nhìn Kuga

-Tôi là Sakai Kuga, anh trai của Yuriko rất vui được gặp cậu- Kuga cười nói

-Anh...trai- hấn ngớ ngàng

-Về thôi- nó lườm lạnh Kuga một cái

-Biết rồi- Kuga nói rồi đi theo nó

Hấn đứng đơ như bò đeo nơ sốc vì hai từ “anh hai” mà mình vừa được nghe. Trong lúc hấn đang ngây ra vì sốc thì những người vừa có mặt trong giây phút lãng mạn hấn ‘tò tình’ nó thì tranh thủ bán cá bán tôm

-King Boy của trường ta đã cầu hôn con nhò đó kìa- một nữ sinh khóc lóc

-Thật không thể tin được

-Nhưng nhò đó đâu có chấp nhận nên chúng ta vẫn còn cơ hội

-Đúng là cái con nhò ngu si tứ chi kém phát triển nên mới từ chối Ken-sama

Vân.....vân.....&.....mây.....mây

Về phía con trai thì

-Sao tên đó thấy gái đẹp là tỏ tình vậy chứ

-Nếu là Ken Tsukimori thì chúng ta đã hết cơ hội rồi

-Nếu biết trước thì tôi đã tỏ tình với cô ấy rồi

.....Bla.....Blô.....nói chung là đủ mọi loại hình thức

Về đến nhà là Kuga bị nó tra tấn dã man và bằng hình thức tàn bạo nhất. Sau khi trừng phạt Kuga nó thành thói ngồi coi TV ăn trái cây, Kuga thấy nó ngồi đó thì cũng ngồi xuống ghé bên cạnh

-Cứ mỗi lần anh mà mở miệng ra là lại gây thêm chuyện- nó làu bàu

-Anh biết rồi, anh sẽ cố gắng sửa mà. Với lại anh qua đây cũng là có lý do cả đấy em có biết gì đâu- Kuga vừa năn nỉ vừa trách nhẹ nó

-Lý do gì- nó lạnh lùng nói

-Anh không biết ba chỉ nói là sẽ biết khi gặp bác Richard mà thôi- Kuga nói

-Có thật là anh không biết chứ- nó lườm lườm Kuga

-Ừ...Ừm- Kuga gật đầu lia lịa

‘Nó mà biết mình qua đây để thay bố bàn bạc vụ đính hôn nó với Azuma thì chắc nó lột da róc xương mình mất- Kuga vừa nghĩ vừa toát mồ hôi hột

-Vậy thì tốt anh cũng nghỉ ngơi sớm đi- nó nói rồi đi lên cầu thang định về phòng

-À mai anh đến gặp bác, em đợi anh đi cùng nha- Kuga vội vàng nói

-Sao cũng được, chỉ cần em mà biết anh có gì mờ ám thì anh cũng biết rồi- nó tươi cười

-Không....có....đâu- Kuga lấp bắp mà mồ hôi thì rơi cả thau

-Tốt- nó nói rồi về phòng

—————★—————

-Dậyyyyyy ấiiiiiii- Kuga hét inh trời nổ lỗ tai mà nó vẫn ung dung ngủ

-Sớm như vậy mà gọi em dậy anh bị tung từng à- nó lè nhè rồi cuốn mình vào chăn

-Trể học rồi đấy, có dậy không thì bảo- Kuga bùng bùng sát khí

-Em dậy rồi- nó phóng bằng tốc độ ánh sáng

-Vậy mới được chứ- Kuga cười mỉm

Nó bực bội vừa làm vsen vừa rửa anh giai mình vì tội dám kêu dậy sớm.

Nó xuống nhà thấy anh giai yêu quý của mình đang ăn sáng ngon lành, con tức của nó lại bùng nổ nó bỏ ra ngoài

-Em không ăn sáng à- Kuga nói với theo

-Không- nó trả lời lạnh lùng

-Giảm cân à- Kuga nói móc nó

-Hừ...Tí nữa anh đi sau đi em đi trước đây- nó nói rồi bỏ đi trước

-Chờ anh đi với- Kuga chạy theo nó ra xe

-Miễn- nó đạp phăng Kuga ra rồi nói tài xế chạy mất

“-, -, -, -, -, -, -, -, -, -, -, -, -, -, -, -, -, -, -, -”

Hắn đứng đợi nó ở trường vừa thấy nó ra khỏi xe là hắn lòi nó chạy cái vèo lên sân thượng trước khi nó kịp nhận ra

-Phù...học.....phù....- nó thở hộc hộc

-Anh làm cái gì vậy hả- nó giận dữ quát

-Chuyện hôm qua đấy cô có câu trả lời chứ- hắn hơi đỏ mặt

-Là chuyện gì chứ,mà câu trả lời gì- nó đơt mặt ra

-Thì chuyện hôm qua lúc tôi kéo cô lại đã nói đó- hắn nói

-Không rảnh để nhớ- nó lạnh lùng nói

-Xin lỗi vì đã làm phiền- hắn nói rồi bỏ đi

-“Tên này bị sao vậy giờ?”- nó nghĩ thầm

Nó vừa đi vừa thắc mắc không hiểu hẳn hôm nay ăn nhầm cái gì mà nói năng như tên khùng khùng

-Đúng là tên điên, giá mà có quyển sách hướng dẫn sử dụng hẳn nhỉ- nó tức giận bật thành tiếng

-Yuri oi- tiếng Mizuki gọi ở sau lưng nó

-À lâu rồi không gặp trốn ở đâu vậy- nó nói mĩa

-Có hai ngày không gặp mà dỗi ghê vậy- Miyuu bật cười

-Ừ vậy đó thì sao- nó chu miệng

-Thôi đừng giận nữa mà- Mizuki lay tay nó

-Ai mà dám giận tiểu thư chứ- nó tiếp tục dỗi

-Đừng giận nữa ngày mai bọn tớ sẽ dẫn cậu đi chơi, đi mua sắm chịu hông- Mizuki nài nỉ

-Thật không- mắt nó sáng lên

-Hẹn gặp lại... á- Mizuki đang nói thì bị Miyuu lôi đi

.....???

Hắn tồn thương tình thần cách trầm trọng vì những lời lẽ mang tính sát thương cao của nó. Hắn đi vật vờ mà chẳng biết là mình đi đâu, hắn dừng chân lại ở một căn phòng và hắn bất ngờ nghe được cuộc nói chuyện khiến hắn hơi bận tâm

-Chỉ có mình cháu sang đây thôi sao- một giọng đàn ông hơi khàn vang lên

-Vâng ba cháu sợ nếu Yuri phát hiện ra hôn ước này là do bác và ba thì không biết là có chuyện gì xảy ra nữa- một giọng thanh niên nói

-Kể thì bác cũng có chút lo nhưng không sao có vẻ như Yuri với Azuma rất hợp nhau

-Bác nghĩ thế sao

-Bác đã quan sát một thời gian và cũng biết Azuma và bạn của Yuri sắp tổ chức sinh nhật cho con bé vào ngày mai đây

-Vậy bác sẽ công bố hôn ước này vào....-người thanh niên bỏ lửng câu

-Cháu hiểu vấn đề rất nhanh- người đàn ông bật cười

Hắn đứng bên ngoài nghe hết cuộc hội thoại vừa rồi

-Chuyện này là sao chứ

-Nghe lén người khác nói chuyện là không tốt đâu- một giọng nói vang lên sau lưng hắn khiến giật mình quay lại

Hắn đưa mắt nhìn người đứng sau mình mà không thốt nên lời.....

_____ ^ _____ V _____ ^ _____

Ai là người đứng sau lưng hắn ?

Ai có hứng thú thì hãy trả lời câu hỏi này. Người trả lời đúng đầu tiên sẽ được tui dành trọn chap đầu tiên của bộ truyện mới là “Chuyện tình tay ba”

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23

-Chuyện này là sao chứ- hần hơi bàng hoàng

Bên dưới một người đã nhìn hần nãy đến giờ mới lên tiếng

-Nghe lén người khác nói chuyện là không tốt đâu

-"A...Azuma...sao cậu ta lại ở đây "- hần hoảng hốt nghĩ thầm

-Sao vậy- Azuma hỏi

-Không có gì tôi chỉ đi ngang thôi chứ không phải đi nghe lén- hần lấy lại bình tĩnh nói

-Được nếu cậu nói vậy thì cứ cho là vậy đi- Azuma nói rồi đi ngang qua người hần

-Nói vậy là ý gì thế- hần kèm chế giễu

-Không có gì, nhưng những điều cậu nghe được nó có lẽ là thật đấy- Azuma mở cửa đi vào trong phòng đó

-Giờ- hần nghiêng chặt răng bỏ đi

_____Tôi là giải phân cách thời gian đê..ê..ê..ê_____

Trước biệt thự nhà nó

Tĩnh...tong

Sau tiếng chuông cửa thì một người đàn ông trung niên bước ra

-Hai cháu kiểm tra- người đàn ông lên tiếng

-Chào ông ! cháu muốn tìm Yuriko- Mizuki cũng lễ phép đáp lại

-Chúng cháu hẹn Yuriko đi mua sắm- Miyuu cũng lên tiếng

-Vậy hai cháu vào nhà đi Yuriko vẫn đang ngủ, còn tôi là quản gia nhà này- Ông quản gia niềm nở

-Vậy chúng cháu xin làm phiền- hai người đồng thanh nói

-Tụi cháu có thể lên phòng của Yuri được không- Mizuki lại nói

-Hai cháu cứ tự nhiên phòng của Yuriko ở tầng hai phía bên tay trái- quản gia nhiệt tình chỉ dẫn

Mizuki với Miyuu đi lên phòng nó định hỏi đi nhưng việc này có vẻ hơi quá sức với hai cô nàng gần nửa tiếng gọi rất cố gắng mà nó chả có động tĩnh gì. Để lời được con sâu nường đi thì hai cô nàng này bắt buộc phải dùng đủ mọi mưu mô thâm độc hay thậm chí phải nâng cẳng tay hạ cẳng chân

Diễn hình nhất là cuộc nói chuyện hết sức là mờ ám

-Chúng ta sẽ làm như vậy thế này thế nọ thế kia.....- Mizuki nói nhỏ

-Thế này thế nọ thế kia là sao- Miyuu thắc mắc

-Là vậy nè- Mizuki cười ranh mãnh rồi

-Ào...lạch cạch...

Một chậu nước với đá lạnh đã được đổ xuống người nó. Theo phản ứng nó bật dậy lao xuống giường bằng tốc độ ánh sáng người thì ướt nhẹp

-Lạnh quá- nó la lên

-A dậy rồi- Mizuki reo lên

-Mồ mấy người làm gì thế này biết trời lạnh lắm không- nó la lớn

-Mau thay quần áo đi chúng ta muộn rồi đấy- Miyuu im lặng giờ mới lên tiếng

-Đi đâu- nó ngây ngô hỏi

-Đi mua sắm chứ gì hôm qua nói rồi mà- Mizuki đập thật mạnh vào lưng nó

-Uiiii đau quá- nó la lên

-Nhanh đêêêê- Mizuki hối thúc

-À ừm từ từ chứ- nó lèm bèm rồi đến tủ quần áo lấy đại một bộ rồi vào phòng tắm

Khoảng 20 phút thì nó xuất hiện với phong cách thời trang cực cá tính. Tóc được cột cao để lộ cái cổ trắng ngần , một chiếc áo lệch vai màu hồng phấn đi kèm quần soóc lưng cao.

-Đi nhanh thôi- nó hối thúc

-Hôm nay đi đến chiều về nha- Miyuu nói

-OK- nó chấp nhận liền

~~~~~”~~~~~”~~~~~”~~~~~

Trung tâm thương mại Tokyo

-Oaaaa lớn ghê- nó reo lên

-Đi nào- Mizuki cười

-OK

Ba người đi vào bên trong nó hết sức là phấn khích bởi từ lúc nó sang đây đến giờ nó vẫn chưa đi đâu được giờ mới có cơ hội đi chơi.

Tại nhà nó

Sau khi hai cô nàng kia lòi nó đi thì Azuma cũng đến cùng với một đồng người và đồ đạc chất cao đứng ngoài cửa

-Yo !!!- Kuga dơ tay chào

-Bắt đầu đi- Azuma nói

-Được thôi chúng ta sẽ có khoảng nửa ngày mà- Kuga nói rồi lòi Azuma ra một góc

-Gi vậy- Azuma dò xét Kuga

-Có phải cậu biết rồi phải không, nên mới làm việc này- Kuga dí sát mặt mình gần mặt Azuma

-Ai biết chứ- Azuma cười mỉm

-Đừng nói mấy lời ả ý đó- Kuga mặt hầm hè

-Rồi rồi vào việc đi- Azuma nói rồi lòi cổ Kuga đi

Ở nhà Azuma với Kuga lo phần chuẩn bị còn về phần nó thì bị Mizuki lòi từ cửa hàng này sang cửa hàng kia thử tới thử lui quần áo. Nó nằm lờ đờ trên ghế sofa của cửa hàng quần áo lớn

-Đừng nằm ẹp ở đó nữa mau lại đây đi- Mizuki gọi to

-Thôi thôi không thử nữa mình mệt sắp chết rồi- nó than thở

-Hôm nay đã mua sắm thì phải kiêng hết đồ ở đây luôn- Mizuki hào hứng

-Cho mình xin kiếu từ sáng đến giờ mình bị quay như đé sắp chết đến nơi rồi tha cho mình đi- nó nói rồi ôm chặt ghế sofa

-Không bao vờ- Miyuu nữa mau lại giúp coi- Mizuki lòi nó tranh thủ gọi Miyuu

-Yuri đây là cửa hàng cuối cùng thử xong chúng ta lên sân thượng ăn trên đó có nhiều đồ ăn ngon lắm- Miyuu thành thoi nói

-Thật á- mắt nó sáng lên

- Ăn bao nhiêu tùy thích luôn- Miyuu cười
- Được vì đồ ăn tớ sẽ cố gắng- nó phàn khởi
- Tài ghê nha- Mizuki nói
- Đối với cậu ấy đồ ăn là tất cả mà- Miyuu nhếch môi cười

Gần nửa tiếng thử đồ cuối cùng nó cũng lấy được một bộ đồ ưng ý. Đó là một chiếc váy màu xanh nước biển có gắn đá lấp lánh bên trên cổ được may bằng ren màu hồng phấp phới trên ôm sát tạo ra những đường cong quyến rũ, bên dưới chân thì dài chạm xuống gót chân đi kèm là đôi guốc cao 1tấc. Mặt dây chuyền của nó tỏa sáng khi được kết hợp với chiếc váy dạ hội(Mình hơi kém về khoản miêu tả trang phục mong mọi người thứ lỗi cho)

- Duyệt lấy bộ này đi- Miyuu lên tiếng
- Thật xinh đẹp thật lộng lẫy làm sao- Mizuki tủm tỉm cười
- Được tớ vào còi ra rồi lên sân thượng ăn đi- nó háo hức
- Không kịp rồi cậu mặc luôn vậy rồi đi trang điểm- Miyuu ngó đồng hồ nói
- Hả vậy là sao chứ- nó nghe vậy thì liền hoá đá
- Đi nhé- Mizuki lôi nó xềnh xệch ra xe

Nó đã bị Miyuu lừa một vô quá đau đến mức nó chẳng còn quan tâm đến xung quanh nữa để mặc cho người khác muốn làm gì thì làm

- Trên đường đến đây cậu đã ăn năm phần sushi cỡ lớn rồi mà- Mizuki lay người nó

-.....!

- Vẫn chưa thỏa mãn sau khi ăn như vậy à- Miyuu hỏi

-.....!

- Cậu yên tâm tí nữa cậu sẽ được ăn đến nổi nỏ dạ dày luôn đấy- Mizuki cười gượng
- Nói xạo- nó chu miệng
- Thế bọn tớ lôi cậu đi mua đồ trang điểm cho cậu là vì điều gì- Mizuki cố thuyết phục nó
- Tạm tin thôi- nó liếc xéo Miyuu với Mizuki

~'~'~'~'~'~'~'~'~'

Nó đã mệt sau một ngày bị Mizuki lôi quanh vừa lên xe nó lăn ra ngủ khiến cho hai nàng kia phải bật cười.

- Dậy đi- Miyuu lay người nó
- Hả gì để mình ngủ- nó nói mà mắt vẫn nhắm
- Thật tội nghiệp cho người đã khổ sở nhọc hơi trang điểm cho cậu- Mizuki giả vờ khóc
- Rồi rồi tỉnh ngay đây- nó ngồi dậy xuống xe
- Đây là nhà mình mà sao tối quá vậy- nó ngạc nhiên
- Vào đi- hai người thúc giục
- Được thôi- nó mở cổng đi vào
- Bùng...

Tiếng pháo nổ, pháo bông rồi bất ngờ khu vườn ánh sáng rực rỡ được đồng loạt mở lên cùng bài hát quen thuộc của ngày sinh nhật

Happy Birthday

Happy Birthday

Happy Birthday to You

Happy Birthday to You

Happy Birthday to You

Happy Birthday

Happy Birthday

Happy Birthday to You

Happy Birthday to You

Happy Birthday to You

Happy. ...

-Chúc mừng sinh nhật

Khách mời có cả lớp nó những đối tác của công ty ba nó và những người có quen biết với bác nó

Cảm giác của nó lúc này ngạc nhiên có hạnh phúc cũng có

-Chúc mừng sinh nhật Yuriko- tiếng nói phát ra ở trên sân khấu

-Ba mẹ- nó gọi rồi chạy thẳng lên sân khấu ôm chầm lấy hai người không để ý hành động của mình

-Nhân ngày vui chúng tôi xin thông báo một tin vui nữa là hôm nay không chỉ là ngày sinh nhật của cháu gái tôi mà còn là ngày đính hôn giữa con trai tôi với Yuriko- ông Richard giục micro của ba nó

-Azuma hãy lên đây- Ông Richard gọi

Azuma bước lên đứng bên cạnh nó

Bên dưới ai cũng đứng hình chỉ trừ những người đã mưu tính trước.

-Không có chuyện đó đâu

Một giọng nói phát ra từ cổng mọi ánh mắt đều dồn về người vừa lên tiếng.

★ ♥ ★

Xin lỗi vì tui bị ốm nên giờ mới đăng chap mới được. Nhưng mà tui đã đền bù chap này dài hơn rồi nha !!!

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

-Không có chuyện đó đâu

Một giọng nói phát ra từ cổng mọi ánh mắt đều dồn về người vừa lên tiếng

-Chuyện gì đây

-Ai vậy ???

Những câu hỏi được đặt ra từ mọi người có mặt ở đó

-Ken cậu muốn gì ở đây- Azuma lên tiếng

- Dĩ nhiên là về vụ đính hôn rồi- hấn thân nhiên trả lời

- Vụ đính hôn sao- nó mặt ngu hời

- Về việc đính hôn giữa tôi và Yuriko thì liên quan gì đến cậu vậy- Azuma thắc mắc

- Chết biết trả lời thế nào đây, à mà hình như không thấy hai tên trời đánh kia đâu hết vậy- hấn ngó quanh

- A kia rồi ! Nhưng mà sao lại là ăn chứ- hấn ném ánh mắt giận dữ về phía Jun

Như linh tính báo ánh mắt giết người kia đang phóng vào mình, Jun đặt đĩa thức ăn xuống bàn nhìn về phía hấn

- Không Ken mày tự xử lý vì chuyện này mà mày lôi tao với thằng Kyoya đi xuất từ sáng đến giờ đói bụng gần chết luôn- Jun cười rồi ăn thân nhiên ăn tiếp

- Tên phản bội, còn thằng Kyoya sao mày lại trưng ra bộ mặt “Nhìn tôi giống như đang quan tâm không” là sao vậy hả- hấn la khóc trong lòng

- Sao cậu không trả lời- Azuma cắt đứt dòng đối thoại nội tâm của hấn

Ở phía Jun và Kyoya đứng

- Sao không định ra giúp thằng Ken à- Kyoya hỏi

- Ờ ờ ông uan âm ằng en ó ư ử ý ược à (Kệ tao không quan tâm thằng Ken nó tự xử lý được mà)- Jun bình thản vừa nói vừa ăn

- Mày chết đói sao ăn hoài vậy- Kyoya nổi điên

- Ừ ằng ó ôi i ã ó i ò ụng âu (Từ sáng nó lôi đi đã có gì bỏ bụng đâu)- Jun vẫn tiếp tục sự nghiệp ăn

- Vậy ăn nhiều vào = _ =”- Kyoya nói rồi bỏ đi chỗ khác

Hấn không nói gì chỉ cứ vậy mà bước lên sân khấu nắm lấy tay nó

- Hãy làm bạn gái của anh- hấn nhìn thẳng vào mắt nó

- Ồ...Ồ...-bên dưới kính ngạc ồ lên

- Chuyện... này- nó lưỡng lự

Nó không biết phải làm gì một bên là Azuma và hôn ước của gia đình, một bên lại là tên nó ghét nhất trên đời nhưng tại sao nó lại không từ chối được. Và nó quyết định giựt phăng tay mình đang bị hai anh đẹp trai kia giữ để rồi chạy mất tiêu khỏi sân khấu

- Hai hoàng tử, công chúa đã chạy mất rồi kìa- bố nó lên tiếng

Vừa nghe ba nó nói vậy thì hai người cũng chạy đuổi theo nó

- Có vẻ chúng ta đã vội vàng quá chăng- ông Richard cười

- Có lẽ- ba nó cười mỉm

↑↑↑→→→↓↓↓↓↓←←←↑↑↑

Nó cầm đầu cầm cổ chạy thật nhanh chạy chưa được năm phút thì chân nó cảm thấy đau nó liền cõi luôn đôi guốc liệng đại ở một xó.

- Yuri...- Azuma vừa chạy vừa gọi

- Ôi~~~~ nhỏ ngốc cô ở đâu- hấn cũng dáo dác tìm

- Mới chạy đây mà biến đâu rồi- hấn lăm bầm

Về phần nó thì cứ chạy đến khi va vào cái gì đó ngã xuống thì giật mình la lên

- Cái trời đánh đứng ngang đường vậy trời

- Hà đúng người mà còn có thái độ đó sao- Kyoya quay lưng lại

- Á anh là.....(đang khúc cao trào đọc câu sau lần dừng ra đất liền luôn)

-Cò.....- Kyoya ngạc nhiên

-Anh là ai vậy ?

-RẦM- Kyoya lảo động ra đất

-Á tôi nói gì sai, sao anh ngắt xiu vậy- nó lúống cuống

-Không có gì- Kyoya ngồi dậy và nhìn thấy một thứ khiến cho anh thực sự hoảng

Sợi dây chuyền màu trắng mặt đá hình ngôi sao màu đỏ cam bên ngoài là một vòng lưới liềm như mặt trăng dưới ánh sáng mặt trăng nó càng tỏa sáng hơn

-Đây...là...ở đâu...ở đâu cô có sợi dây này- Kyoya chuyển từ sự ngạc nhiên sang hết hoảng

-Tại sao anh muốn biết về nó- nó sợ hãi

-Trả lời đi- Kyoya nói to hơn

Hắn với Azuma nghe tiếng quát lớn thì liền chạy theo tiếng đó thì thấy Kyoya đang nắm chặt lấy vai nó khuôn mặt lộ rõ vẻ đáng sợ, còn nó sợ tới mức đứng chôn chân mọc rễ. Hắn chạy đến lôi nó ra sau lưng mình rồi quát to

-Kyoya mày gì vậy

-Sợi...dây....chuyền...- Kyoya ngồi gục xuống

-Sợi dây chuyền ?- hắn hỏi lại

-Phải sợi dây đó chỉ có duy nhất một sợi trên đời này và nó rất đặc biệt- Kyoya thất thần nói

-Nhưng sợi dây đó thì có liên quan gì đến nhò ngốc này- hắn mạnh miệng

-Sợi dây chuyền cô ấy đang đeo y hệt sợi dây mà tôi đã đeo cho Yusa vào cái ngày em ấy mất tích- Kyoya chỉ thẳng vào sợi dây nơ nó đang đeo

- Nhưng...- hắn ngập ngừng

~~~~~Trở về hồi ức một tí nào~~~~~

(Khúc này ‘hắn’ sẽ được đổi gọi bằng ‘Ken’ ha)

Hôm ấy gia đình Kyoya đi chơi Ken cũng được Kyoya lôi đi chơi ở Đảo Yakushima còn được gọi là Ốc Cừu Đảo

Đảo Yakushima thuộc địa phận tỉnh Kagoshima. Hòn đảo rất hoang sơ này có một thảm thực động vật phong phú. Đặc biệt Yakushima có dấu tích còn lại của một khu rừng cổ ôn đới đặc biệt có giá trị.

Vì Kyoya rất yêu thiên nhiên nên lôi Ken đi xung quanh chơi.

-Nhanh lên đi Ken bên kia có con rạch nhỏ kia- Kyoya gọi to

-Nhìn tớ có giống như đang quan tâm không- Ken hờ hững nói

-Nhanh đi- Kyoya tiếp tục hối thúc

-Ờ ờ

-“Đi với Kyoya còn hơn là chơi với con nhóc Yusa đó =_=”- Ken nghĩ thầm

-Ken lại đây xem- Kyoya hí hửng

-Gi

-Nhìn xem- Kyoya chỉ tay dưới làn nước trong vất đấy có một thứ ánh sáng loé lên

-Đây là gì vậy- Ken ngạc nhiên

-Chả biết để tớ vớt lên- Kyoya thọc tay xuống làn nước nhặt cái thứ ánh sáng đó

-Là một viên đá màu đỏ cam- Kyoya reo lên

-Đẹp đấy màu sắc rất đặc biệt- Ken cười

-Đẹp thật tớ sẽ mang về làm thành sợi dây chuyền- Kyoya đưa viên đá ra trước ánh sáng của mặt trời viên đá lại càng trở nên lấp lánh hơn

-Ừ nó chỉ dành cho đồ con gái như cậu thôi- Ken xoa đầu Kyoya

-Tớ không phải con gái- Kyoya nghiêm túc

-Ồ ờ....

~~~~~Kết thúc hồi ức~~~~~

-Vậy ý cậu là...- hấn bỏ lửng câu

Hắn ngồi bệt xuống đất, chuyện này là sao nó thực sự là cú sốc lớn nếu như thực sự Yuriko chính là Yusa

-Yusa...Yusa...là ai- nó ôm chặt đầu

-Yuriko em làm sao vậy- Azuma lo lắng

-Em không biết...Yusa là ai- nó càng hoảng loạn hơn

-Em bình tĩnh lại đi- Azuma ôm chặt nó

-Không....-nó hét lên rồi ngất lịm đi

Yuriko.....

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25

Nó ngất lịm đi trên tay của Azuma cùng lúc đó Kuga và ba mẹ nó Mizuki, Miyuu cũng chạy đến vì nghe tiếng hét của nó

-Yuri em sao vậy, tỉnh lại đi- Kuga lo lắng

-Mau đưa con bé lên phòng rồi gọi bác sĩ đến- bố nó hỏi thúc

-Vâng- Azuma nói rồi bế nó về phòng mẹ nó Mizuki, Miyuu cũng lo lắng nên đi theo

Giờ chỉ còn hấn, Kyoya, Kuga và bố nó ở lại nhưng không ai nói gì

Không gian lãnh đạm không tiếng nói chỉ còn tiếng nhịp tim đập cho đến khi một tiếng cất lên

-Xin hãy cho cháu biết về Yuriko- Kyoya nhìn thẳng vào mắt của ba nó

-Được chúng ta vào trong rồi nói- ba nó nói rồi quay lưng đi cả ba người cùng theo vào luôn

Ngồi giữa đại sảnh là ba của nó hai bên là Kuga với hấn, ngồi đối diện là Kyoya

-Được cháu muốn biết gì ?- ba nó lên tiếng

-Xin hãy cho cháu biết về thân phận của Yuriko- Kyoya nói

-Nó là con nuôi của bác, bác đã nhận nuôi Yuriko trong một lần về thăm nhà cùng với Kuga và vợ bác- ông trầm tĩnh nói

-Vậy Yuriko đã được bác gặt ở chỗ nào và hôm ấy là ngày bao nhiêu- Kyoya hấp tấp

-Trung tâm thành phố Tokyo, ngày 29/5 về 12 năm trước- ông nói

-Chuyện này.....- Kyoya thất thần

-Vậy có nghĩa Yuriko chính là Yusa- hấn nói

.....

-Anh hai chúng ta đi ra ngoài chơi đi- cô bé làm nũng nói

-Được nhưng em lại chạy lung tung thì sao- Anh hai cười nói

-Bé Yu sẽ không chạy lung tung đâu anh hai dẫn em đi ra phố chơi đi- cô bé làm mặt cún con trong rất đáng yêu khiến cho anh trai siêu lòng

-Vậy em hãy đeo sợi dây chuyền này vào đi- anh nói rồi đưa cho bé sợi dây màu trắng mặt đá rất đặc biệt hình ngôi sao màu đỏ cam bên ngoài là một vòng lưỡi liềm mặt trắng

-Ừm- bé nói rồi nở nụ cười tươi

Hai người vừa đi ra phố bé chạy lăng quăng khiến cho anh rớt mặt xỉu

Khi tóm được tên “lôi chơi” anh bắt bé ngồi im rồi anh sẽ đi mua kem cho bé ăn

Khi nghe đến kem mắt bé sáng lên và hứa sẽ ngồi im chờ anh quay lại

Ngồi được một lúc bé nhìn thấy một chú mèo con đang chạy trên vỉa hè tò mò nên bé chạy theo mèo con. Chạy một lúc thì bé nhận ra mình đang ở giữa dòng người không quen biết

-Anh hai ơi anh ở đâu ?- bé hét hoảng gọi

Nhưng ở đây không ai biết cô mà cũng chẳng thèm quan tâm đến cô

-Anh hai ơi anh ở đâu ba mẹ ơi hu hu con sợ- bé sợ hãi khóc

→→→→→→→→→→→→→→→→

-Anh hai.....anh hai.....

-Yuriko cứ gọi ‘anh hai’ suốt này đến giờ liệu có sao không- Mizuki lo lắng

-Nói vớ vẩn- Miyuu gõ đầu Mizuki

-Anh hai ơi anh ở đâu- nó hét lên rồi choàng dậy

-Con sao rồi- mẹ nó lo lắng

-Con ổn- nó cười trừ

-Nhìn em đi- Azuma nói

-Nước mắt ?- nó sờ mặt mình

-Con lại mơ thấy gì, này giờ mẹ cứ nghe con gọi ‘anh hai’ mà khóc mi nước mắt cứ chảy- bà nhìn nó

-Con....con...huhuhu- nó ôm lấy mẹ òa khóc to

Ở dưới nhà nghe tiếng khóc “siêu nhỏ” của nó thì vội vàng chạy lên

-Con sao vậy- bố nó vội vàng chạy lại

-Yusa....em là Yusa đúng không- Kyoya từng bước tiến về chỗ nó

-Yusa...- nó nhìn Kyoya

“-Kyo-nii chờ em với.....

-Nii-chan dẫn em đi chơi nhé.....

-Onii-chan anh ở đâu.....”

-Kyo-nii...- nó chạy lại ôm chầm lấy Kyoya khóc

-Yusa của anh rốt cuộc anh đã tìm thấy em rồi- Kyoya ôm chặt lấy nó

-Em xin lỗi, em xin lỗi, là lỗi của em— nó vừa khóc vừa xin lỗi

-Không sao đâu- Kyoya nhẹ nhàng xoa đầu nó

-Thật sự Yuriko chính Yusa sao- hấn cười không nổi với sự thật trước mắt

-Sao anh lại ở đây, mà anh đã làm gì biết không→_→- nó liếc xéo hấn

-Chuyện đó...hờ hờ...không biết nữa- hấn lảng tránh

-Không biết thật á- nó cười đều

-Trông cô bây giờ nhìn xấu xa thiệt đó- hấn lùi lại phía sau

Cười.....sau đó là

-Áaaaa.....uiiiiiii(bị chị chặn nhà ta xách tai á)

-Anh dám làm hỏng buổi sinh nhật của tui đấy còn giả ngu à- nó gườm hấn

-Gi chứ tại cô mà- hấn cãi lại

-Mà nói nghe này không phải ban nãy Ken đã cầu hôn Yuriko nhà ta sao- Mizuki lên tiếng

-Làm.....làm...gi có- hấn lấp bắp

-Mọi người ai cũng nghe thấy phải không- Miyuu nói

-Đúng thế- mọi người đồng thanh

-Tôi có đề ý gì nhỏ ngốc này đâu- hấn đỏ mặt

-Có đấy 5h sáng cậu đã lòi đi nghĩ cách tỏ tình tới tận tối đến mức tao đói sắp xỉu nè- Jun từ đâu chui ra

-Hà đồ ăn hại mi nói gì thế hả- hấn ném ánh mắt sắc lạnh về phía Jun

-Tỏ tình lần nữa đi- mọi người vỗ tay

-Hà mọi người nói gì vậy- mặt nó ngượng chín như trái cà chua

-Mau tỏ tình đi nếu không em ấy sẽ lấy tôi đấy- Kyoya cười

-Đồ loạn luân- hấn gắt lên

-Không có hồi nhỏ em ấy đã tỏ tình với tôi rồi đó- Kyoya nói

-Ồooooo.....

-Không được nhỏ này là của tôi và chỉ của tôi- hấn vội vàng nói

-Ngọt quá, tỏ tình rồi kìaáááá~~~~-Mizuki giọng ngọt sớt

-Yusa.....một giọng nói vang lên khiến mọi người ngạc nhiên

(Còn tiếp)

Chương 26

-Yusa.....

-Cô là ai- nó ngạc nhiên

-Yusa con đã tìm được Yusa phải không ?- người phụ nữ nói như sắp khóc

-Ba Mẹ- Kyoya lên tiếng

-Ba mẹ ?- nó nhắc lại

-Đây chính là Yusa- Kyoya lôi nó ra trước mặt người phụ nữ

-Con là Yusa, con chính là Yusa là công chúa ba mẹ- người phụ nữ khóc

-Vâng...vâng là con- nó ôm chầm lấy người phụ nữ

-Công chúa của ba- bây giờ người đàn ông mới lên tiếng

-Ba- nó quay qua ôm lấy người đàn ông

-Chúng ta sẽ về nhà được không- người phụ nữ nó hỏi

-Chuyện này.....-nó phân vân

-Đi đi con- mẹ nó cười

-Nhưng con sẽ phải gọi làm sao đây, con có hai mẹ hai ba và cả hai anh nữa- nó đặt tay lên trán suy nghĩ

-Phải ha- ba nó bật cười

-Vậy con hãy gọi ba mẹ ruột là mama và papa, còn ba mẹ nuôi thì vẫn gọi ba mẹ như bình thường thôi- mama nó nói

-Vâng- nó cười tươi

-À bây giờ con có muốn về nhà chúng ta không- papa nó nói

-Chuyện này.....- nó lưỡng lự

-Con cứ về nhà mẹ ruột đi- mẹ nó nói

-Phải đó ngày mai ba mẹ phải về Việt Nam nên con ở đây đi- ba đó tán thành

-Cám ơn ba mẹ nhiều- nó hôn vào má của mẹ

-Chúc mừng ! Yuri.....à không Yusa nhà ta đã tìm ra ba mẹ ruột- Mizuki hớn hờ

-Vậy sao chúng ta không ăn mừng đi- Kuga đề nghị

-Quỷ hết tối nay- nó nói rồi lôi đẩy hết mọi người xuống dưới ăn mừng.

~◇◇◇~Dải phân cách thời gian đêêêê~◇◇◇~

Những tia nắng nhẹ nhàng xuyên qua cửa sổ, những cơn gió sớm mai đùa giỡn trên khuôn mặt đang ngủ của nó. Với những điều tươi đẹp của sáng ban mai cũng chẳng đủ lôi một con heo nướng dậy được

-Yusa....dậy đi con- mama nó lay người nó

-.....

-Dậy đi nào- mama nó lay người nó

-Con...muốn...ngủ- nó lè lè

-Em không dậy sẽ muộn đấy- Kyoya bước vào

-Anh Kuga...đề...em...ngủ- nó vẫn cuộn mình trong chăn

-Không phải Kuga mà là Kyo-nii- Kyoya cười

-Á phải rồi...á nhưc đầu quá- nó vội ngồi phắt dậy

-Hôm qua con đã uống rượu đấy- mama nó nói

-Nếu em không khỏe thì em nghỉ đi anh đi trước đây- Kyoya nói rồi đi ra ngoài

-Anh đợi em đi- nó nói

-Nhanh lên đấy

-Vângggg

Nó lười biếng lết thân đi làm vsen thay đồng phục rồi xuống dưới nhà. Vừa bước xuống điều đập vào mắt nó là điều nó cực kỳ ghét.

-Sao anh lại ở đây→__→ nó liếc xéo hấn

-Có gì đâu- hấn vô tư nói

-Cháu ăn sáng luôn không- mama nó nói

-Cảm ơn bác- hấn nói rồi ngồi xuống bàn

-Cái tên...- nó gằn giọng

-Con vào nhanh đi- papa nó lên tiếng

-Dạ

Bữa sáng kết thúc trong vòng 15' nó với Kyoya vừa bước vào xe thì hấn cũng chơi vào luôn. Kyoya lái xe nó cũng ngồi bên cạnh, còn hấn vào băng dưới

-ĐI BỘ ĐI- nó hét

-Không tôi thích vậy- hấn thản nhiên nói

-Hừm...-con tức giận của nó đã tới đỉnh điểm

-Được rồi- Kyoya nói

-A...Kyo-nii tí anh đi hiệu sách với em đi- nó ôm tay trái của Kyoya lay

-Được anh sẽ đưa em đi- Kyoya cười

-Tí tôi đi với- hấn lên tiếng

-Mơ đi- nó quay ngoách đi

-Tới trường rồi hai người xuống trước để tôi đi cất xe- Kyoya nói

Kyoya vừa dứt lời thì nó đã mở cửa bước xuống liền hấn cũng nhanh chóng xuống theo. Mọi ánh mắt đổ dồn về nó và với ngàn lời nói độc đoán từ nữ sinh

-Này nhìn kia lại là nhò đó

-Nó không biết trơ trên mà còn đi chung với Ken-sama và Kyoya-sama

-Chắc con nhò đó tính đào mỏ đấy mà

Những câu nói như vậy không ngừng vang lên khiến nó cảm thấy hơi bị xúc phạm

-Mấy người im đi- Azuma đi từ dưới bước lên

-Azuma sao anh lại...- nó ngờ ngàng

-Yusa là em gái của tôi- Kyoya bước ra

-Kyo-nii...

-Chúng ta đi- hấn kéo bộ ba người kia đi

Sau câu nói của Kyoya tất cả các nữ sinh đồng loạt bị đơ

-Ô mai chưa.... ◡◡

Tin tức nó là em gái thất lạc của Kyoya lan nhanh một cách kinh khủng cộng thêm việc hấn cũng lẻo đẻo theo nó thì nó lại càng trở nên nổi tiếng.

Ngay cả ngôi ăn trưa cũng không thoát khỏi những ánh mắt soi mói từ phía nữ sinh.

-Yuri..quên nữa Yusa càng trở nên nổi tiếng nhờ- Mizuki cười đều

-Trời bao giờ chuyện này mới chấm dứt- nó nằm ẹp ra bàn

-Ăn đi cho có tinh thần- Miyuu đưa cho nó cái bánh hamberger

-Ồ

-Phải rồi sao anh lại ở đây- nó liếc xéo hấn

-Ăn trưa- hấn tỉnh bơ nói

-Mà sao cô cứ ác cảm với tôi vậy, mà có phải mình tôi ở đây đâu Kyoya với thằng Jun cũng ở đây cơ mà- hấn nói

-Kyo-nii với Jun thì không sao còn anh thì có sao đấy- nó nói

-Thật bất công, cô hơi phân biệt rồi đấy- hấn liếc nhìn nó

-Kệ

-Chúng ta đi thôi không sẽ vào trễ đấy- Mizuki nói

-Ồ, chúng ta đi nhanh thôi- nó nói rồi đứng dậy

-Chiều anh nhớ đấy- nó quay lại nói

-Anh biết rồi- Kyoya cười

-Đi- nó hồi thúc

-Còn chúng ta đi không- Jun hỏi

-Tất nhiên- hấn cốc đầu Jun

/))_____/))

((◡ _____ ◡))

(0) (0)

(((((0)))) (((0))))

-Kyo-nii~~~~- nó gọi

-Em muộn vậy- Kyoya hỏi

-Không có gì chúng ta đi thôi- nó hỏi

-Được- Kyoya mở cửa ngòi vào buồng lái

-Hehehe- nó cười vui sướng

-Cô cười như vậy không sợ người ta bảo bị điên- hấn ngồi dưới lên tiếng

-Hử- nó quay đi

-Bơ tôi đấy hả ?- hấn hỏi

-.....

-Mà em định mua gì vậy- Kyoya thắc mắc

-Tiểu thuyết, manga.- nó trả lời

-Tuồng gì chứ- hấn trề môi

-Ý anh là gì chứ- nó liếc xéo

-Không có gì- hấn thản nhiên nói

-Anh nhanh đi nếu đến trễ người ta sẽ mua hết đấy- nó hối thúc

-Mà em định mua tiểu thuyết gì- Kyoya hỏi

-Là cuốn tiểu thuyết nổi tiếng của tác giả Ichise Kuroba đấy- nó cười

-Tên nghe quen thế- hấn nghĩ thầm

-Ken hình như cậu cũng đang viết tiểu thuyết mà phải không ?- Kyoya quay đầu xuống hỏi

-Ừ

-Tên gì vậy- nó hỏi

– “Cuộc đời và tôi” và “Yêu không giới hạn” – hấn nói

-Giống à- nó sốc

-Anh là Ichise Kuroba.

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

Hết gọi

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

Thật mù

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

-
-
-
-
-
-
-
-

Hết thật

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

-Anh là Ichise Kuroba....- nó cực sốc

-Hèn gì nghe tên quen quen- hấn chống cằm nói

-Không.....thể.....nào....- nó lắp bắp

-Kyo-nii chúng ta về đi em không có hứng đến nhà sách nữa- nó lay tay Kyoya

-Mới nãy em có hứng lắm kia mà- Kyoya nói

-Em không muốn đi nữa- Nó kiên quyết

-À cô không cần đi mua, có gì tôi mang qua cho. Mà tôi cũng làm chương đặc biệt đây- hấn hào hứng

-Miễn đi, thật sai lầm khi tôi lại mê tiểu thuyết của anh- nó bực bội nói

-Mê tiểu thuyết hay ‘mê’ người viết ra nó- hấn cười gian ra mặt

-Bớt giỡn đi- nó quay xuống nhéo má hấn

-Á đau sao nhéo tôi- hấn la lên

-Đừng nói mấy lời ẩn ý đó- nó liếc xéo hấn

-Đầu óc cô đen tối thật- hấn cười gian

-Nói gì đó hả- nó quay xuống ‘múc’ hấn

-Á...đừng đánh...đau...- hấn la hét

-Hai người có thôi không, Yusa em ngồi im cho anh lái xe- Kyoya bực mình nói

~~~~~Im ắng(~~~×~~~×)~~~~~

-Im lặng vậy thì tốt- Kyoya cười

-À Kyo-nii hôm nay lớp em phổ biến hoạt động vui lắm- Nó hí hửng

-Là gì vậy ?- Kyoya hỏi

-Chuẩn bị thi học kỳ đó ai có thành tích cao trong bảng xếp hạng 100 toàn khối sẽ được nhà trường cho đi suối nước nóng đấy- nó nói

-Hoạt động mới à- Kyoya ngạc nhiên

-Vậy năm ngoái anh có đi không ?- nó hỏi

-Năm ngoái anh đi tham quan Kyoto- Kyoya trả lời

-Em cũng nên chuẩn bị cho kế hoạch đi chơi thôi- nó tươi cười

-Cô có tự cao quá không vậy- hấn nói móc nó

-Hừ vậy anh nghĩ tôi vào trường này bằng cách nào- nó lạnh lùng nói

-Cô nhắc mới nhớ sao cô vào trường được vậy- hấn giả ngu

-.....

-Nói đi- hấn hỏi

-.....

Sự kiềm chế của nó cũng có giới hạn, nó đã hết kiên nhẫn để có thể nghe hấn léo nhéo.

-Tới nhà.....- Kyoya đang nói dở

-A tới nhà của anh rồi kìa- nó đập phăng hấn xuống

-Hả.....- hấn ngu dân mặt ra

~~~~Trên xe~~~~

-Ha ha trông cái mặt hấn ngố gần chết- nó cười lẫn bò càng ra

-Em thật là.....- Kyoya chỉ biết lắc đầu

-À em đi qua đây với hai lý do giờ mới thực hiện được có một điều- mặt nó xù ra

-Vậy điều còn lại của em là gì ?

-Du lịch, khám phá điều kì lạ- nó hào hứng

-????

-Em sẽ cố đứng đầu toàn trường

-Nhưng em biết điều đó là rất khó để thực hiện đấy, có Azuma, Ken, anh, Jun và rất nhiều người khác của năm 2 và 3 liệu em có làm được không ?

-Ngoài ra Azuma anh và Ken luôn đồng hạng nhất của toàn trường- Kyoya nói

-Vậy em sẽ công khai thách đấu với ba người để giành ngôi vị đó- nó cười ẩn ý

“Em có hiểu điều anh nói không vậy”- Kyoya nghĩ thầm

==:::==:Giải phân cách thời gian đừng chúng sao chổi rơi xuống đê:::==:==

Mới sáng ra nó đi khỏi nhà từ sớm điều này chỉ xảy ra trăm năm một lần thôi= ____, khi Kyoya gọi nó đi học thì nó đã bốc hơi từ khi nào. Có linh tính gì đó Kyoya bỏ bữa sáng đến trường ngay lập tức, vừa ra đến cổng Kyoya nhìn thấy hấn đang tồn ten đi vào. Không chần chừ Kyoya lôi hấn đi luôn khiến hấn mặt thụt ra

-Đừng nói em làm thật- Kyoya lăm bằm

-Làm thật cái gì, tự dưng lôi tao đi mà chẳng giải thích gì hết vậy- hấn bực bội nói

-Chuyện này.....-hắn ngập ngừng

-Tôi trường rồi xuống đi- Kyoya kéo hắn đi một mạch

-Hà- hắn ngo mặt chẳng hiểu gì

Bên trên phòng phát thanh của trường người con gái cười toe toét

“Higarasgi Azuma năm ba, Takahashi Kyoya năm hai, Stukimori Ken năm hai

Tôi Takahashi Yusa năm nhất xin thách đấu với ba người để dành ngôi vị đứng đầu toàn trường đề thi sẽ do trường biên soạn đặc biệt”

Xin nhắc lại

“Higarasgi Azuma năm ba, Takahashi Kyoya năm hai, Stukimori Ken năm hai

Tôi Takahashi Yusa năm nhất xin thách đấu với ba người để dành ngôi vị đứng đầu toàn trường, đề thi sẽ do trường biên soạn đặc biệt”

Tiếng nó vang lên khiến cho bàn dân cả trường sùng sốt, những lời bàn tán nổi lên

“Cái con nhỏ đó kiêu ngạo thật”

“Dám thách đấu với ba người đứng đầu của trường”

“Thật điên rồ năm nhất mà dám thách đấu với năm hai và năm ba”

“Chắc sẽ thú vị lắm”

“Điều này lần đầu tiên được bùng nổ nên gây tò mò lắm đây”

Vân vân.....và mây mây.....

-Quả không sai mà- Kyoya nói

Hắn đứng bên cạnh thì hoá đá vì sốc = _____ =

Bên trên phòng phát thanh

-Em làm gì vậy- Azuma xuất hiện

-Dĩ nhiên làm điều đặc biệt rồi- nó toe toét

-Nhưng em làm vậy mà không có sự đồng ý của anh thì em sẽ đình chỉ thi vì tội náo động trường đó biết không- Mặt Azuma đành lại

-Yên tâm em không cần anh duyệt vì đã có bác duyệt cho em rồi- nó nói

-Hà ba thiệt là.....- Azuma không nói nổi vì sốc

-Hi hi và bác cũng hứa với em một điều nếu em thắng nữa....- nó cười tươi

-Vậy anh sẽ đánh bại em- Azuma

-Lần này em sẽ nghiêm túc đấy- nó nói rồi nhảy chân sáo về lớp

Nó đi đến đâu lời bàn tán đi đến đó chưa vừa về đến cửa lớp nó lại đụng Kyoya và hắn

-Em làm thật luôn sao- Kyoya hỏi

-Vâng Kyo-nii

-Nhưng sao cô lôi tôi vào nữa- hắn không vừa lòng nói

-Để tôi nói cho anh nghe cái tên đáng ghét kia vì anh là một trong ba người đứng đầu toàn trường trong các kì thi nên tôi mới thách đấu với anh chứ còn mơ đi tôi mới quan tâm- nó thờ ơ nói

-Chỉ vậy thôi sao- hắn hỏi

-A cậu đây rồi- Mizuki chạy lại

-Cậu thách đấu vui vậy mà không rủ tui này- Miyuu xuất hiện

-Đề tớ nói nghe cái này....bla....balô.....là vậy đó- nó tùm tùm lại nói

-Vậy à cố lên nha- Mizuki cố vũ

-Nhờ cả vào cậu- Miyuu nói

-Chúc hai người may mắn- nó nói rồi đi về lớp với Mizuki và Miyuu

Và cuộc chạy đua xem ai là chủ ngôi vị đứng đầu toàn trường đã bắt đầu.

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28

Để có thể chiến thắng nó đã học liên tục, liên miên, triền miên ngay cả trong lúc ăn cũng học.

-Này cậu có thể bỏ cuốn sách xuống được hơn- Mizuki liếc nó

-Nhưng từ giờ đến lúc đó còn hơn một tuần nữa thôi nên phải tranh thủ- nó nói

-Nhưng sao cậu lại....mà thôi tùy cậu thôi- Miyuu thờ dãi

-À đi trước nha- nó ôm sách chạy mất

Đang chạy ngon tại nó cứ chú đầu vào cuốn sách mà tông phải một người khiến cho sách vỡ rớt hết nó thì trượt chân ngã nhưng may sao người đó ôm lấy nó nên không té

-À xin lỗi cảm....

-Sao lại là anh- nó đỏ mặt tim đập loạn

“Chết tiệt nhìn gần hán đẹp trai quá”- nó nghĩ thầm

Không thấy nó nói gì thêm hán ghé sát mặt nó nói :

-Đồ tôi rồi à

-Hả...n...nói...sa...sàm g...gi đó- nó lắp bắp rồi cúi xuống nhặt sách chạy mất

-Hi hi dễ thương quá- hán cười

++++Dải phân cách thời gian vô tình rớt xuống++++

Hôm nay là ngày quyết định ai sẽ giữ danh hiệu đứng đầu toàn trường về thành tích thi. Cả bốn người sẽ thi trong hội trường của học viện. Nó vẫn chăm chăm đọc sách, còn ba người kia thì ngồi nhìn nhau rồi lại nhìn nó. Ai cũng nóng lòng muốn biết ai sẽ thắng nhưng vì hiệu trưởng đã bắt học sinh vẫn học bình thường nên ở hội trường rất vắng vẻ

-Em nhất định phải làm vậy sao ?- Kyoya hỏi

-Kyo-nii cứ bơ em đi- nó nói

-Chúng ta bắt đầu thôi- thầy hiệu trưởng bước vào cùng một cô và một thầy nữa

-Vâng

-Chúng ta có 1 tiếng rưỡi để hoàn thành bài, trong phần thi kẹp những môn chính đã chuẩn bị- Ông Richard nói

Sau câu nói của hiệu trưởng đề thi được phát cho bốn người, nhận được bài thi bốn người cầm bút viết liên tục.....

....tích tắc.....thời gian cứ trôi đến hết hơn nửa thời gian thì nó dừng bút đứng lên nhưng hấn lại đứng lên trước nó và đưa bài của mình cho hiệu trưởng, hai người kia cũng hoàn thành xong bốn người đều xong trước thời gian quy định.

-Em làm được chứ- Kyoya hỏi

-Dĩ nhiên rồi- nó hất tóc

-Cô vẫn chậm hơn tôi mà- hấn nói

-Muốn gây sự đấy hả- nó gằn giọng

-Sao chúng ta không cộc đi- hấn gợi ý

-Nếu tôi thắng cô thì cô sẽ làm bạn gái của tôi còn cô thắng thì tôi sẽ làm theo những gì cô nói

-Được thôi lúc ấy thua đừng hối hận vì tôi bắt anh làm ôsin đấy

-Quyết định hai người làm chứng nhé- hấn quay đầu nói hai kia

-Cậu thông minh quá đấy- Azuma nói

-Làm gì có

Nó đi về lớp trước vừa vào đến lớp thì nó bị bà cô chủ nhiệm sầm soi một tí rồi mới được vào lớp. Con gái trong lớp nhìn nó bằng ánh mắt ‘thân thiện’ con trai thì bàn tán. ...

-Sao thi tốt chứ- Mizuki quay xuống hỏi

-Ừm

-Sao trông căng thẳng vậy- Miyuu khều vai nó

-Ừm không có gì đâu

-Nếu cậu chiến thắng chúng ta sẽ được hiệu trưởng chấp nhận 1 yêu cầu...ơ mà cậu định yêu cầu gì vậy ?- Mizuki nói

-Ồ không biết nữa chắc sẽ về Việt Nam một chuyến- nó nói

-Tui được gặp lại anh Kuga vui ghê- Mizuki cười mơ mộng

-Bớt mơ mộng đi- Miyuu thở dài

-Tớ có....

-Ba em kia trật tự giùm- tiếng cô chủ nhiệm gắt lên

-Im ắng~~~~

~~~~~

Sáng hôm sau~~~~

-Em mau dậy đi chúng ta trễ rồi- Kyoya lay người nó

-Đề em ngủ tí đi em thức học suốt mấy đêm rồi- nó nhều nhèo

-Vậy em không định ngó kết quả thi hôm qua sao

-Ừ phải ha- nó bật dậy tức khắc

-Haizzz thiệt tình

Vừa bước vào chỗ dán kết quả thì nó mừng rỡ tưởng mình sắp chết vì nghẹt thở, không ngờ cả trường lại chờ đợi kết quả hơn cả nó nữa, mãi một lúc nó mới chui vào được, đứng trước bảng kết quả nó liên hoá đá ngay tức khắc

Kết quả

Stukimori Ken

100- nhất

Takahashi Yusa

100- hai

Higarashi Azuma

100- ba

Takahashi Kyoya

100- ba

Vì tất cả đều được điểm tối đa nên sẽ tính ai nộp bài trước để phân thứ hạng

-HAAAAA

-Thực hiện lời hứa nhé Yusa-chan ♥- hần tranh thủ hun má nó trong lúc bị đơ

-Kyo-nii em thua rồi *hắc hắc*-nó ôm Kyoya khóc

-Ngoan anh đưa em về lớp- Kyoya xoa đầu nó

~~~~~♥~~~~~♥~~~~~♥~~~~~

Khuôn mặt hần tràn trề hạnh phúc, một cảm giác khó tả dâng lên trong hần. Hần vừa đi vừa tự kỉ khiến cho ai cũng nhìn chăm chăm khó hiểu.

Nó trở về lớp với khuôn mặt vô hồn, bởi nó rất coi trọng việc giữ lời hứa nên đối với việc này nó làm sao phá lệ được. Kyoya khá lo lắng về tình trạng hiện giờ của em gái, Miyuu với Mizuki cũng chả ngoại lệ

-Có chuyện gì trông cậu sầu não quá vậy- Mizuki lay nó

-.....

-Nói đi tụi này sẽ cố giúp cho- Miyuu nói

-Chuyện này là vậy tớ đã cá cược với hần ta về chuyện thứ hạng nếu tớ thắng hần sẽ làm ôsin còn hần thắng thì tớ phải là làm bạn gái hần là vậy đó giờ hần thắng rồi *huhuhu*- nó khóc lóc

-Ồ tạm hiểu vấn đề- Miyuu nói

-Nhưng làm bạn gái của King boy là ước mơ của ngàn cô gái đó- Mizuki hăng hái nói

-Nhường cậu đó

-Thôi để cậu đó- Mizuki cười đều

Trong suốt giờ học đến lúc ra về chẳng có chữ nào lọt vào đầu nó được.

Hần thì cười suốt buổi học, định bụng là sẽ lôi nó đi chơi vào chủ nhật tới nên tới giờ học kết thúc là hần tìm nó liền, vừa thấy bóng nó định chạy tới thì điện thoại hần reo lên

Michiteyuku Deai kara sakanobori

Sorezore no kanashimi kara Unmei ga saita

Kirei da to iwanai de hana no na wa

Yondara chitte shinau yo Densetsu no hana

Mamoru toki ni wa jitto shizukani

Jounetsu te ni shita MERODII (Tomaranai)

Nagarete furete.....

-Mia ???

-Alô Mia gọi anh có gì không ?

-Onii-sama có chuyện lớn rồi.....

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

-Onii-sama anh nên về nhà gấp, có chuyện....- Mia nói giọng lo lắng

-Rồi được anh biết rồi tí nữa anh sẽ về- hấn nói rồi cúp điện thoại cái rụp

Hấn tắt điện thoại nhét đại vào túi quần chạy theo nó vừa chạy vừa gọi

-Yusa-chan

Nó đang bận suy tư nên không nghe thấy tiếng hấn nghĩ nó cố tình làm bơ hấn nên chạy nhanh hơn, vừa đi nó vừa miên man suy nghĩ về chuyện hôm trước thì nó giật mình lùi lại khi nó đụng trúng vào cái gì đó

-Ồ anh làm gì ở đây- nó khề liếc hấn

-Nãy giờ tôi gọi cô mà cô bơ tôi là sao- hấn bức bối

-Chuyện này....bộ anh có gọi à- nó ngây mặt hỏi

Nó vô tình làm cho hấn khề đỏ mặt vì hành động dễ thương của mình, hấn cúi xuống hôn nhẹ má nó và phán một câu đầy ý thâm tà

-Em đừng tỏ dễ thương như vậy nữa, không tôi sẽ ‘ăn’ em đấy

Nó đỏ mặt o\\ll\\o khi hấn hun má mình và đặc biệt là cái câu nghe thật là làm người ta đứng hình

“Ừ dễ thương quá”- hấn cười

-Xem kìa, có kẻ bệnh hoạn đang cười- một giọng nói vang lên

-Jun ý mày là gì hả- hấn liếc xéo Jun

-Ai biết đâu- Jun cười lượn sang đứng cạnh nó

-Nè Yusa Kyoya nói hôm nay cậu ấy bận công việc club rồi Kyoya nhờ anh đưa em về- Jun nói

-Không sao đâu em về một mình được, không cần phiền vậy đâu- nó từ chối

-Anh em nói nên anh sẽ đưa em về- Jun cười ả ý

-Khỏi cần lo tao sẽ đưa Yusa về- hấn trước lúc kéo nó đi vẫn kịp liếc xéo Jun

Khi hai người đi khuất thì Jun bật cười

-Cặp đôi này dễ thương thiệt ^^

~~trên đường~~

-Thật không biết thằng đó chứa gì trong đầu- hấn vừa lời nó vừa bực mình

-Anh định kéo tôi đi đâu vậy- Nó lờm hấn

-Chết quên méng nó rồi- hấn vò đầu

- • _____ • ???

-Chúng ta đi chơi, đi đâu bây giờ- hấn hỏi

-Ai biết đâu tự dung lời tôi đi giờ còn hỏi là đi đâu, cái tên đầu đất- nó tức giận

-Vậy đi dạo phố thôi- hấn lời nó lên chiếc taxi

-Hờ

~~trung tâm thành phố~~

Đi taxi gần nửa tiếng đồng hồ hai người đã tới khu thương mại sầm uất của Tokyo. Bước xuống xe hấn lời nó vào trong tòa nhà cao ốc đi thang máy lên tầng mua sắm, bước vào cửa hàng quần áo

Cô nhân viên hớn hờ chạy lại

-Xin quý khách xem qua đây là những bộ quần áo thời trang nhất khu này

-Ồ kiếm cho cô ấy mấy bộ đẹp nhất ở đây đi

-Vâng

Thế là nó bị cô nhân viên lôi vào phòng thay đồ. Nó bị bắt mặc những bộ váy dễ thương, đến những bộ đồ sang trọng, nhưng nó lại chọn cho mình một bộ thật cá tính. Chiếc quần soóc nhung đen, áo phông rộng màu xanh dương đi kèm là đôi bata cổ cao màu da bò

Hấn cũng thay một bộ khá bụi, chiếc quần jean rách, áo thun màu trắng in hình đầu lâu màu đen đi kèm là đôi bata đen nốt

-Vậy chúng ta làm gì ở đây vậy ?- nó hỏi

-Đi chơi, chúng ta lên tầng trên xem phim đi- hấn nói rồi thanh toán tiền rồi lại kéo nó đi

Lúc đi mua vé xem phim nó rất háo hức được coi bộ ‘Hành tinh bị diệt chủng’ thế mà hấn lại đi mua vé phim ‘Cặp đôi ngọt ngào’ mới ghê chứ

-Hà sao anh lại mua vé phim này chứ

-Ừ...Ừm không còn vé phim đó tên chọn đại thôi- hấn nói dối trắng trợn

-=.||||

Thế là hai người đành vào coi chứ biết sao. Coi phim ra nó cùng hấn ăn ở một quán cà phê ở gần đó. Sát bên cạnh đó là thùng gấp gấu bông, bên trong là những chú gấu dễ thương khiến nó cứ liếc nhìn. Nhận ra điều đó hấn hỏi

-Muốn gấp gấu không ?

-Có

-Vậy chúng ta lại đây đi

Hấn với nó đi lại mua đồng xu bỏ vào để gấp gấu

-Yusa muốn con nào

-Con thỏ màu trắng đỏ- nó chỉ chỉ

-Được thôi- hấn bắt đầu trò chơi

Gần nửa tiếng trôi qua mà hấn vẫn không lấy được con đó, thật ức chế quá, lần này là lần quyết định và hấn đã gấp được cái tai của chú thỏ bông

-Một chút nữa thôi- nó hồi hộp

Cạch~~

-Oa gặp được rồi- nó nhảy cẫng vui mừng mà không tự chủ ôm lấy hấn

Lúc nhận ra thì nó ngượng chín quay đi chỗ khác

-Cũng muộn rồi chúng ta về thôi- hấn nói

-Ukm- nó gật đầu rồi lấy chủ thỏ ôm

Hấn đưa nó về nhà rồi cũng về nhà luôn. Vừa bước vào nhà thì hấn thấy Mía cô em gái đang ngồi chờ ở ghế sofa

-Onii-sama anh đi vậy- Mía tức giận

-Chỉ là anh có công việc bận thôi- hấn cười trừ

Hấn ngồi rót trà uống tùm tùm cười nhớ về lúc này thì Mía nói làm cắt đứt dòng hồi tưởng về chuyện lúc này

-Onii-sama ông đã về đây rồi- Mía nói nhỏ

-Ông sao, chẳng phải ông đang ở Anh, sao lại về đột ngột như vậy- hấn thắc mắc

-Ông quay về là muốn đưa anh sang đó với ông

-Vì sao chứ

-Cái lý do ông về đây và muốn đưa anh sang đó em không biết được- Mía cảm thấy lo lắng

-Anh sẽ đi gặp ông- hấn nói rồi đứng dậy

-Con muốn biết lý do đúng không ?- một giọng nói khiến hấn ngược nhìn.

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30

Không khí trong nhà ngột thở xung quanh im lặng khi có giọng nói vang lên, hấn quay ngoắt lại, vừa vui vừa thở phào

-Ba

-Con muốn câu trả lời- một giọng nói vang lên

Người đàn ông đi xuống khỏi cầu thang rồi đối diện hấn

-Ba mau nói lý do ông bắt con về Anh đi- hấn thúc giục

-Để thực hiện lễ đính hôn với công chúa Welisa- ông từ tốn nói

-Chuyện này là sao

Hấn ngơ ngơ chả hiểu gì hết, tai lùng bùng như không nghe, hấn đập đập tai rồi hỏi lại

-Ba vừa nói gì thế

-Ba ngày nữa con sẽ theo ông về Anh Quốc để chuẩn bị lễ đính hôn với công chúa Aribies Welisa

-Hôn ước gì chứ, con chưa từng nghe và cũng chưa từng biết đến chuyện này, Ba nói ông hãy hủy hôn đi- hấn nổi giận

Hắn không nói không rằng điều gì nữa, bỏ lên phòng. Mía thấy thế cũng đứng dậy chạy lên theo

Ở nhà nó~~~~

Nó vừa vào tới cửa đã gặp papa mana ngồi trong nhà uống trà xem tv

-Con đi đâu về thế- mama nó hỏi

-À con đi chơi với bạn bè thôi- nó cười cười

-Ừa trên tay con cầm là gì vậy- papa nó khẽ liếc

-Không có gì, con lên phòng nha

Nó nói rồi chạy tuốt khỏi đó lên phòng, vào tới phòng nó nằm phịch ra vút con gấu qua một bên. Phòng nó màu xanh lam là tông chủ màu, phía góc trái là kệ toàn tiểu thuyết và manga mới mua, bên phải toàn là gấu các loại nhìn dễ thương cực kỳ luôn.

Nó lười biếng ngồi dậy đi lại lấy bộ quần áo đi tắm, nó chọn cho mình một chiếc váy qua đầu gối màu hồng bằng ren trông thật dễ thương.

Tắm ra là thời gian nghỉ ngơi của nó, đi đến kệ sách nó lấy hai cuốn tiểu thuyết mới ra đọc, ngồi đọc hơn nửa cuốn thì điện thoại nó kêu

.....~ chế độ rung~~~~

“Alô là ai làm phiền đêm khuya vậy?”- nó nói

“Gi ? Thật không thể tin được, bộ không nhìn xem là ai gọi hả” đầu giây bên nói to

“Oái~ Nói vừa thôi, muốn làm lung màng nhĩ tôi, gọi có gì không” nó gắt lên

“Dĩ nhiên là nhớ em rồi” người đó cười

“Ờ ờ tôi cúp máy đây”

“Khoan đã”

“Nói”

“Nếu một ngày anh biến mất em có tìm anh không” người đó ngại ngùng

“Không” nó trả lời dứt khoát rồi tắt điện thoại luôn

-Oáp~~~~ ngủ thôi

Nó ngáp ngắn ngáp dài quãng điện thoại qua một bên, vùi mình vào chiếc chăn ấm áp, nó ngủ thướt tha cửa sổ nên con gió nhẹ đêm khẽ len vào nhẹ ve vãn trên gương mặt đang ngủ của nó.

Sáng tại nhà hắn không khí nặng nề căng thẳng bao trùm bàn ăn khi hắn dám liên tiếng phản đối hôn ước.

Trở lại 10 phút trước khi cả nhà đang ăn sáng yên ổn và cũng có mặt ông nội của hắn. Mới đầu cũng bình thường ăn uống cho đến khi hắn lên tiếng

-Ông hãy hủy hôn của con đi

-Ken con đang nói gì vậy- mẹ hắn giựt tay áo hắn

-Con biết điều mình vừa nói ra không?- ông hắn băng lãnh nói

-Con biết và con gái khác rồi- hắn kiên định đáp trả

Con không có quyền để lựa chọn- khuôn mặt và giọng nói ông hắn vẫn không thay đổi

Và hiện tại bây giờ không khí cực kỳ căng thẳng, ba mẹ hắn còn không dám cãi lại ý của ông mà giờ hắn là cháu lại dám cãi lời.

-Cháu có hai sự lựa chọn, một là làm theo lời ông và hai là đưa con gái của họ Takahashi phải chịu sức ép- ông nói rồi rồi bàn ăn đi

-Chết tiệt- hắn gằn giọng rồi cũng bỏ đi

—Ở trường—

Nó tung tăng bước vào trường, mới tới cổng thì bị Mizuki lôi lại

-Hôm nay có gì trông vui vậy- Mizuki ghé sát vào nó

-Làm gì có

-Khai đi, hôm qua đã có gì vui à

-Chuyện đó.....

Nó đang nói thì bị Miyuu ngắt lời bằng bốn từ

-Anh đến rồi kìa

-Yusa-chan- hấn đi lại gần

Nó nhìn nhìn rồi quay ngoắt người bước đi, hai cô bạn thì đứng cười, hấn thì ngu mặt đứng nhìn. Chợt khi tình khỏi con ngu hấn liền chạy theo nó

-Này em đang bơ anh đấy à- hấn vời vời nó

-Anh phiền phức thiệt- nó lườm

-Hôm nay cúp học đi- hấn nói rồi kéo tay nó chạy trở lại

-HẢAAAA.....

Hấn kéo nó chạy ra cổng thì có một chiếc xe đạp dựng ngoài cổng

-Đi không- hấn hỏi

-Ồ không đi- nó nói

-Leo lên hay phải bế lên- hấn mặt gian

-Để tôi tự lên- nó nói lớn

Vừa leo lên thì hấn đã đạp bằng vận tốc khủng khiếp khiến nó phải buộc lòng ôm vào hấn để khỏi ngã, con đường trải dài hai bên là rặng cây anh đào nở những cánh hoa bị gió tốc lên bay theo con gió. Nhưng cánh anh đào hồng phấn trải dài trên cả con đường.

-Đẹp quá- nó reo lên

Hấn mỉm cười nhẹ một cười thoáng qua, trong lòng hấn đã cảm thấy rất hạnh phúc vì điều này có thể giúp nó vui. Chạy một quãng nữa thì hấn đột ngột dừng lại ở một nơi

-Ở đây là.....

_____\

Năm mới xuân sang chúc mọi người gặp nhiều may mắn và có thật nhiều hạnh phúc, cảm ơn vì đã luôn ủng hộ.....

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Nó ngạc nhiên khi nhìn nơi trước mắt mình, nơi đây thực sự nó cảm thấy quá quen thuộc như mình đã từng biết đến.

Trước mắt nó là cánh đồng rực rỡ công anh trắng xoá, làn gió nhẹ nâng hạt bồ công anh bay lên khoảng trời xanh vô tận kia. Hấn cũng dựng xe xuống đi đến bên cạnh nó.

-Em còn nhớ nơi này không ?- giọng hần trầm nhẹ

-Nó rất quen thuộc, có cảm giác như đã từng đến đây- nó nói

-Phải hồi nhỏ hai chúng ta đã từng chơi với nhau- hần nói

-Hồi nhỏ ???

-Lúc đó em rất nhỏ, còn đang tập đi cơ trông em rất ngộ nha- hần cười

-Nói gì đó hả- nó cau lên

-Anh rất yêu.....rất yêu em....- hần cười nhẹ

Cái nụ cười thật nhẹ nhàng hòa tan vào làn gió cùng với những hạt bồ công anh. Nó hơi đỏ mặt tim khẽ rung động, đây là lần đầu tiên nó cảm thấy trong mình có cảm giác thật lạ. Đang lúc mãi mê ngắm hần nó đã không để ý rằng khuôn mặt hần đã đi gần đến mình.

Khuôn mặt phóng to của hần bất ngờ trước mắt nó khiến nó giật mình ngã xuống đất mặt hơi ngượng ngùng lấy tay che nửa mặt.

-Chúng ta về thôi- hần cốc nhẹ vào đầu nó

Dưới cái nắng chiều tà màu vàng cam và hai rặng anh đào nở rộ khung cảnh mang màu sắc thật nhẹ nhàng và ấm áp. Nó ngồi sau tận hưởng cái làn gió lướt qua, khẽ nhìn tấm lưng của hần, nó thật rộng và lớn. Một cảm xúc thật dễ thương được xuất hiện trong nó.

Hần vẫn luôn để ý nó từ khi nãy đến giờ, thật đau đớn nhưng hần vẫn buộc phải thực hiện, một điều mà hần từng nhất quyết sẽ không thực hiện.

.....giải phân cách thời gian.

Sáng hôm sau nó đến trường với tình trạng mất tâm thần, vì những chuyện xảy ra ngay hôm qua mà khiến nó không thể ngủ được, ngồi tự kỷ suốt đêm như con điên rồi sáng thì lết mình không nổi. Vào lớp thì nó cứ gục lên gục xuống và chả có gì có thể nhồi vào não nó, giờ nghỉ trưa nó cũng cứ nằm ẹp ra bàn ngủ.

-Này Yusa.....Yusa- Mizuki lay lay nó

-Hừ.....hừm...- nó rên khẽ theo phản ứng khi bị gọi

-Hôm nay cậu sao vậy ngủ mãi thôi- Mizuki nói

-Không có....gi....oáp- nó gượng mình dậy

-Cậu lên phòng y tế nghỉ hay về nhà thì hơn- Miyuu lên tiếng

-Không sao đâu mình lên phòng y tế nghỉ chút rồi sẽ quay lại sau- nó cười xoa rồi đứng dậy

Nó vừa ngáp vừa dụi đôi mắt chưa tỉnh của mình, nó loạng choạng chưa tỉnh ngủ liền va phải một người đi ngang qua, vội vàng nó cúi đầu xin lỗi dù chưa biết người mình vừa đụng trúng là ai

-Yusa em sao thế- người đó cất tiếng hỏi

-Ừa....anh Azuma ?- nó ngạc nhiên

-Sao trông mặt em mệt mỏi vậy- Azuma nhìn bộ dạng của nó rồi hỏi

-Hôm qua em không ngủ được- nó trưng bộ mặt mệt mỏi

-Đến kia ngồi đi- Azuma chỉ về hướng cái cây to lớn với tán lá rộng xung quanh là cỏ xanh mướt

-Dạ- nó gật đầu rồi đi đến

Nó ngồi dựa đầu vào thân cây thả lỏng mình rồi nhìn lên tán lá của cái to lớn này, làn gió nhẹ nhàng thổi và có vài tia nắng len lỏi qua tán lá chiếu xuống chỗ chân nó. Không gian thật thoải mái, nhắm mắt tận hưởng nó chợt giật mình khi có vật chạm vào má mình -..úi..

-Anh mua cafe cho em nè- Azuma đưa lon cafe chạm vào má nó lạnh buốt

-Lạnh quá, đúng thứ em cần- nó cầm lấy lon cafe rồi mở uống một ngụm

-Vậy chuyện gì khiến em trầm như vậy- Azuma ngồi xuống cạnh nó

-À...ừm hôm qua em không ngủ được, mà cũng là tại hấn đó- nó chuyển sang thái độ tươi tỉnh hơn

-Ý em là Ken- Azuma hỏi

-Dạ không hiểu sao hôm qua trong đầu em toàn xuất hiện hình ảnh của hấn dù em rất ghét

-“Em đã yêu cậu ta rồi sao, anh định sẽ nói với em chuyện này nhưng có lẽ không được rồi, và còn một chuyện liên quan đến cậu ta mà anh không thể nói ra nữa” Azuma nghĩ ngợi

-Anh Azuma- nó khua tay trước mặt Azuma

-À...ừm thôi em về lớp đi vào tiết rồi

-Dạ

Nó đứng dậy phui váy rồi về lớp, Azuma còn ngồi lại. Anh ngước lên nhìn bầu trời xanh thẳm không gợn mây kia.

-Phải làm sao đây- Azuma buột miệng nói

Khẽ cười Azuma thấy lòng mình nặng trĩu, anh biết phải làm gì với việc hấn nói với anh

“Tại văn phòng ‘Hội Học Sinh’ trước đó 1 tiếng

Cộc....cộc

-Mời vào

-Tôi có việc cần nói với anh- hấn mở cửa và nói

-Việc gì mà cậu lên tận đây cơ chứ- Azuma ngạc nhiên

-Phải và việc này rất quan trọng- hấn trầm giọng

-Được cậu ngồi đi- Azuma đưa tay mời hấn rồi cũng đứng dậy đi lại bộ sofa màu kem

-Anh có thể thay tôi chăm sóc cho Yusa được không ?

-Sao cậu lại nói như vậy- Azuma tròn mắt nhìn

-Vì hai ngày tới tôi phải sang Luân Đôn để đính hôn- giọng hấn trầm như không muốn nói

-Còn Yusa thì sao- Azuma lạnh giọng

-Xin anh hãy chăm sóc giùm cho cô ấy tôi không thể ở bên cô ấy, và anh hãy giữ kín chuyện này giùm- hấn nói rồi đứng bật dậy mở cửa bỏ đi

-Chuyện này rốt cuộc là sao- Azuma khó hiểu “.....

Nó sau khi nói chuyện với Azuma thì đã thấy ổn trở lại. Tinh thần phấn chấn nhưng có một điều nó cảm thấy lạ là hôm nay hấn không xuất hiện thật kỳ lạ.

Và hai ngày tiếp nó cũng không nhìn thấy hấn ở trường, nó cảm thấy nhớ giọng nói và hành động khùng điên của hấn. Sao lại như thế trước đây nó không như thế vậy là sao chứ. Bước một mình vào hành lang vào lớp học nó bất ngờ bị xô và ngã xuống đất. Cú ngã khá đau và nó nhìn người trước mặt mình

-Mi....Mia

-Hãy đưa anh ấy.....quay trở về.....

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32

Ở trong căn phòng màu xanh dương có một cậu con trai mặc quần áo chỉnh chu khuôn mặt thanh tú nhưng ánh mắt lại chứa một nỗi buồn vô hạn. Hướng ánh mắt nhìn cô bé đang ngồi trên giường đung đưa đôi chân nhỏ.

-Onii-Sama sẽ đi thật à- cô bé cất giọng trong như nước nhưng nước cũng không thể giấu một tia buồn được

-Ừm...Mia anh muốn nhờ em một chuyện- người con trai nói

-Là chuyện gì thế- Mia chớp đôi mắt tròn của mình rồi hỏi lại

-Là em còn nhớ cô gái hôm trước chứ.....mà thôi anh đi đây- gương mặt hắn mang chút gì đó buồn bã.

Từng bước chân hắn nặng nề giáng xuống từng bậc thang. Mia nhìn theo đầu cô bé chợt nghĩ ra được gì đó. Cô bé đợi chiếc xe hắn rời khỏi biệt thự lấy hết sức Mia chạy đến chiếc xe bên tay phải mình leo lên xe cô bé gấp gấp nói chạy đến một nơi. Mia biết chỉ có một người mới khiến cho hắn thay đổi đến vậy.....

Nó đứng trơ người nhìn cô bé lăm lăm mồ hôi trước mặt mình.

-Hãy đưa anh ấy.....quay trở về.....xin chị...-Mia nói ngắt quãng

-Em nói gì vậy- nó ngơ ngác hỏi lại

-Yusa làm gì ở đó vậy- Mizuki gọi ở xa

-À đúng lúc lắm hai cậu mau lại đây đi- nó gọi với hai cô bạn

Hai người vòng rồi nhảy qua bồn hoa đi lại chỗ nó và Mia đang đứng.

-Mia em làm gì ở đây vậy- Miyuu có hơi ngạc nhiên chút

-Vâng em có chuyện cần nhờ đến người này- Mia nói nhỏ

-Nhưng là chuyện gì- Mizuki hỏi

-Dạ là onii-sama đang đi đến sân bay để sang Anh làm lễ đính hôn với công chúa Welisa. Nhưng anh ấy đã khóc khi nhắc đến chị nên tôi muốn....

-Lễ đính hôn....sao?- nó hơi lùi chân lại

Cảm nhận được gì đó từ lồng ngực một cảm giác đau nhói, nước mắt lưng tròng nó thấy mình thật giống con ngốc. Nó bị sao thế sao lại có cảm giác này là ý nghĩ nó xuất hiện bên trong đầu nó.

-Đi thôi- Mizuki kéo tay nó

-Tại sao..mình chả có lý do để ngăn cản cả....

-Lý do là cậu đã yêu người con trai đó thì được mà- Miyuu cười

-Thực sự....

Không để nó nói lời nào cả hai đã lôi nó đi, Mia cũng chạy theo. Bên trong Azuma dõi theo tất cả anh lặng bỏ đi tuy hơi đau nhưng miệng anh vẫn chúc nó may mắn.

—Tại sân bay—

Chiếc xe của nó dừng trước một sân bay lớn nhất ở Nhật Bản, không suy nghĩ nhiều đôi chân nó không tự chủ. Vừa bước xuống xe nó đã chạy vào ngay, quả là sân bay lớn nhất nước đông người và ồn ã. Tiếng máy bay, tiếng gọi, những cánh gấp lại người thân từ khoang đi ra. Nó nhìn xung quanh tìm kiếm một người con trai đã khiến nó mắc căn bệnh không rõ nguyên nhân, càng nhìn nó càng mong đợi nhưng ở đâu, cậu ở đâu....

-Ken...Ken....-nó vừa gọi vừa chạy....xung quanh tìm

Cả ba người kia cũng thế, cũng dáo dác đi tìm....nó chạy thì đụng phải một cô gái, nó vội đỡ cô gái dậy rồi xin lỗi.

-Xin lỗi cô vì tôi đang tìm người gấp quá

-Tôi có thể giúp gì cho cô không- cô gái đó cười

-Cô biết chuyến bay từ đây Anh quốc là khi nào không ?- nó vội hỏi

-À chuyến bay đó vừa cất cánh được một chút rồi, tôi vừa tiễn bạn tôi đi chuyến bay đó đây

-Vậy à...cám ơn...

Nó nói rồi lững thững bước đi...

-Minh sao vậy chứ hành động như một con ngốc vậy- nó lẩm bẩm

-Nhưng sẽ có một thằng ngốc sẽ chấp nhận và yêu em- một giọng nói phía sau nó vang lên

Giật mình nó quay ngoắt lại, mắt nó mở to hết cỡ nhìn người phía sau mình, không ai khác ngoài hắn. Không nói gì nó ôm chặt lấy hắn nước mắt rơi thấm hết vào áo hắn

-Tên đáng ghét- nó dụi mắt rồi đánh hắn một phát

-Á...nhỏ ngốc này- hắn kêu lên

Nó quay ngoắt lưng lại vì muốn giấu đi khuôn mặt đang ửng đỏ của mình, hắn bật cười và có cảm giác muốn “têu” nó một chút. Vòng tay qua người nó hắn ôm nó đặt lên má nó một nụ hôn nhẹ kèm theo

“Em là vật sở hữu của anh”

Nó ngượng tái mặt liền bỏ chạy ngay lập tức.

___ Và phía trên___

-Ôi trời chúng ta đã quay được một cảnh rất thú vị và giây phút ngọt ngào của tụi nó- Jun cười gian gian

-Mày đi hơi quá giới hạn rồi đấy- Kyoya cau mày

-Chờ một chút, sau tất cả tôi đang cần lắm một lời giải thích đấy- Miyuu tỏ thái độ

-Phải đó- hai người kia đồng tình

(cả ba đang chạy đi tìm thì bị kéo vào góc)

-Chuyện là thế này vụ đính hôn của Ken đã bị công chúa Welisa từ chối, nhân cơ hội này ông của nó muốn thử xem nó sẽ làm gì mà thôi – Jun cười

-Ồ.....HẢ.....- ba người sốc toàn tập

-Sao không nói sớm hơn chứ- Mizuki túm áo Jun mà lắc

-Ặc.....chết mất bụng đi- Jun la ó lên

-Chúng ta đi thôi giành lại phút giây nặn nong cho đôi trẻ đi- Kyoya kéo tay Miyuu với Mía đi mất

Lúc chỉ còn hai người ở lại Mizuki quyết định ra đòn dứt điểm thì bị một người va nhẹ vào mắt đã ngã thẳng vào Jun, mặt gần như chạm vào nhau, khuôn mặt hai người đỏ ửng lên.

Nhịp tim trở nên bất thường, đứng dậy một cái là Mizuki liền bỏ chạy mất, Jun vẫn còn ngồi lại bờ môi kia thoáng nở nụ cười.

Về phần Kyoya Miyuu và Mía đi chung với nhau được một lúc thì Mía nhận được cuộc gọi từ ông liền quay về gấp chỉ còn lại hai người đi chung thôi. Họ tản bộ qua chiếc hồ lớn ánh nắng chiều tà phản chiếu tia nắng yếu ớt lên, Miyuu nhìn ra phía xa kia một tia nắng lấm cô thấy hơi chói khẽ đưa tay lên che một lần gió nhẹ thổi bay mái tóc tím của cô. Nhưng hành động đó của cô khiến Kyoya hơi đỏ mặt và tự hỏi rằng

“Đó có phải là yêu chăng”

****♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥**

Trở lại với cặp đôi bá đạo, khi hắn nhìn thấy nó đi tìm mình hắn ta đã có quyết định cho riêng mình, hắn sẽ bảo vệ nó cũng như tình yêu của mình. Không ngần ngại không so đo lo lắng nữa hắn quyết đưa nó về nhà và sẽ một hai với ông về chuyện đính hôn của mình. Nó bây giờ cũng không phủ nhận tình cảm của mình và hiện giờ hai người đang ở nhà hắn chính xác hơn là ngồi trong phòng đối diện với ông hắn

-Ông, xin ông hãy hủy hôn đi- hắn lên tiếng

-Ken con đang chống lại ta sao- người đàn ông có tuổi với mái tóc muối tiêu cất giọng nói

-Con muốn lựa chọn tình yêu cho mình- hấn kiên quyết và đôi mắt hấn đã nói lên điều đó

-Con mong ông hãy chấp nhận con- nó cúi nhẹ đầu

Rầm.tiếng đập tay xuống bàn khiến nó và hấn giật mình nhìn biểu hiện của ông

-Được thôi ta sẽ chấp nhận đầu sao công chúa đã từ chối con rồi hahaha- ông hấn bật cười

-Là sao cơ ???- hấn bối rối

-Công chúa Welisa đã yêu người khác và đã từ chối con chỉ là ta muốn thử con nên ta mới làm thế – ông hấn thân nhiên nói

-Ông. hấn cười không nổi nó thì gặp tình trạng giống hấn hai người đơ người nhìn nhau rồi bật cười.

Những ngày như vậy sẽ còn tiếp diễn, nó vẫn đến trường và hấn vẫn tiếp tục trêu ghẹo nó, tình cảm của Jun và Mizuki tuy hơi trẻ con nhưng lại mang nhiều màu sắc rực rỡ và liệu rằng ai sẽ là người tỏ tình trước đúng thật rất khó đoán.

Và liệu Kyoya có thể nhận thức chính xác được tình cảm của mình cũng phải để thời gian trôi đi và trả về một câu trả lời.

Đây có phải là kết thúc cho một chuyến hành trình dài đi tìm và đón nhận tình yêu của những cặp đôi ngốc. Dòng chảy của số phận vẫn tiếp diễn, những kỉ niệm sẽ được tạo nên tùy thuộc vào người đã tạo và gắn kết chúng.

Tại nơi cánh đồng hoa bồ công anh gió thổi tung ngàn vạn đóa bay lên trời.

Hấn đứng cạnh nó ngắm nhìn khung cảnh đẹp như tranh vẽ và mang chung một hướng nhìn đó là hướng nhìn về tương lai và chờ đợi điều tốt đẹp.

*** End ***

Bạn đang đọc truyện *Tên Kia! Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.